

l'economista

COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

La reforma
dels **estudis**
universitaris

**Radiografia
de la professió**
en firmes i despatxos: oferta i demanda

Una cosa és dir que treballem en PRO dels professionals.
Una altra és fer-ho:

Compte Expansió PRO.

T'abonem el 10% de la teva quota de col·legiat*.

0

comissions
d'administració i
manteniment.**

+ 3%

de devolució dels teus rebuts
domèstics principals, fins a un
màxim de 20 euros al mes.

+ Gratis

la targeta de crèdit i de dèbit per
titular i autoritzat.

+ 2.300

Més de

oficines al teu servei.

Al cap i a la fi, som el banc de les millors empreses. O el que és el mateix, **el banc dels millors professionals: el teu.**

Truca'ns al **902 383 666**, identifica't com a membre del teu col·lectiu, organitzem una reunió i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

El Compte Expansió PRO requereix la domiciliació d'una nòmina, pensió o ingrés regular mensual per un import mínim de 700 euros. S'exclouen els ingressos que provenen de comptes oberts al grup Banc Sabadell a nom del mateix titular. Si tens entre 18 i 25 anys, no cal domiciliar cap ingrés periòdic.

*Fins a un màxim de 100 euros anuals per compte, amb la quota domiciliada.

** TAE 0%

Oferta extensiva a familiars de primer grau.

Captura el codi QR i
coneix la nostra news
'Professional Informa'

El banc de les millors empreses. I el teu.

L'Assemblea de Col·legiats va aprovar el 16 de desembre passat la proposta de pressupostos que la Comissió Gestora havia presentat per a l'exercici 2015. Són els primers pressupostos del Col·legi unificat que abasten tot un exercici complet i, per tant, incorporen bona part de les sinergies previstes de la unificació. Aquets pressupostos van ser treballats per una comissió reduïda de membres de la Comissió Gestora, representatius de tots els col·legis que s'han unificat, i garanteixen que el Col·legi oferirà els serveis i les activitats necessaris per tal d'assolir les seves finalitats a totes les seus territorials.

Els pressupostos aprovats per l'Assemblea de Col·legiats són uns pressupostos equilibrats, elaborats sota el principi de prudència, tant en els ingressos com en les despeses, i que comporten un import total de 3.173.000 euros.

Un aspecte determinant dels pressupostos és la "divisió immobiliària del Col·legi" que, tenint en compte sols els immobles destinats a la seva venda, representen un valor comptable d'1.939.000 euros, un valor de mercat aproximadament de 3.600.000 euros amb unes plusvàlues latents d'1.200.000 euros que, d'acord amb el mateix principi de prudència, la seva realització no s'han incorporat en els pressupostos aprovats. Òbviament la realització d'aquests actius alleugeriria la despesa actual del Col·legi.

Una de les millores en equipaments per al 2015, pràcticament enllestida, és la connexió per videoconferència de les quatre seus del Col·legi, la qual cosa ha de permetre que un acte celebrat a qualsevol seu es pugui retransmetre amb qualitat a les seus restants que ho desitgin o bé celebrar reunions de la Comissió Gestora o de les Comissions i Grups de Treball sense la necessitat de desplaçament, per tant, així es genera, a més d'un nou servei, un estalvi per al Col·legi i per als col·legiats.

Hem començat el 2015 amb tres decisions del Govern de l'Estat que influeixen en la vida col·legial i professional. La primera, amb un clar caràcter positiu, és la decisió del Govern d'aparcar el debat parlamentari i, per tant, l'aprovació de la Llei de serveis i col·legis professionals per a aquesta legislatura. Previsiblement s'aprovarà en la propera legislatura i esperem que amb un redactat millorat del darrer avantprojecte conegut.

La segona, l'aprovació per part del Govern del projecte de Llei d'auditoria de comptes i, per tant, la seva entrada a les Corts, sense haver-la consensuat amb els professionals implicats. Ens queda només tot el tràmit parlamentari per tal de poder introduir-hi reformes que la millorin, tema en el qual estem treballant conjuntament amb el Consell General d'Economistes.

La tercera novetat és l'aprovació del Reial Decret pel qual es reforma l'estructura de l'actual sistema d'ensenyament

Joan B. Casas
*Degà del Col·legi
d'Economistes
de Catalunya*

universitari oficial que flexibilitza la durada dels graus universitaris entre 180 i 240 crèdits i estableix que seran les mateixes universitats les que decidiran la durada dels estudis de grau.

***Els pressupostos
aprovats
són equilibrats,
elaborats sota
el principi
de prudència***

No hi ha cap dubte que aquesta reforma tindrà incidències per al col·lectiu d'economistes i que, conjuntament amb la pressió liberalitzadora que impera (on l'avantprojecte de Llei de serveis i col·legis professionals n'és una clara representació), fa que cada cop més ens hem d'acostumar al fet que la formació universitària inicial no sigui suficient per tal que la societat identifiqui un graduat universitari com a expert professional.

En aquest nou marc, el paper dels col·legis professionals, a més de prestar serveis per millorar la qualificació, facilitar la tasca i augmentar la competitivitat dels seus col·legiats i controlar i fomentar el comportament ètic dels seus membres, ha d'impulsar certificats de professionalització que acreditin que els col·legiats que demostrin una formació i una experiència en una determinada activitat professional reuneixen els requisits de competència i capacitat necessaris per desenvolupar l'activitat amb garanties per a la societat. L'acreditació d'Expert Comptable va en aquest sentit, però no ha de ser l'única.

En relació amb la certificació d'Expert Comptable, recordar-vos que el Col·legi és una entitat acreditadora del sistema de certificació d'Expert Comptable del Consell General d'Economistes i informar-vos que són molts els col·legiats que són experts comptables acreditats pel Col·legi.

Informar-vos també que el Consell General i l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya han arribat a un acord per tal que el Registre d'Experts Comptables Acreditats sigui únic per a les dues institucions en l'àmbit de l'Estat espanyol i que el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha arribat al mateix acord amb el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya per a l'àmbit territorial de Catalunya. Ara només queda promocionar-lo i que la societat el reconegui. ■

Comissió Gestora

Degà: Joan B. Casas Onteniente

Vicedegà: Alfred Albiol Paps

President territorial de Barcelona:

Joan Ràfols Esteve

President territorial de Girona:

Esteve Gibert Utset

President territorial de Lleida:

Joan Turmo Montanuy

President territorial de Tarragona:

Pere Segarra Roca

Secretària: Montserrat Casanovas Ramon

Interventor: Anton Gasol Magriñà

Tresorer: Eduard Soler Villadelprat

Vocals: Jordi Albiol Plans, Emilio Álvarez Pérez-Bedia, Jordi Caballé Vilella, Rodrigo Cabedo Gregori, Manuel Cámara Moreno, Cristina Clos Ribas, José Ignacio Cornet Serra, Francesc Ferrer Costa, Modest Guinjoan Ferré, Albert Jover Roig, Lluís Mas Vilellas, Josep Maria Riu Vila, Joan Rojas Graell, Xavier Segura Porta, Xavier Subirats Alcobarro i Avelino Vázquez Parcero

Consellers: Manuel Barrado Palmer, Raimon Casanellas Bassols, Carlos Puig de Travé, José Luis Sánchez Cristóbal i Esteve Sarroca Punsola

Comitè Editorial

Oriol Amat Salas, Raimon Casanellas Bassols, Joan B. Casas Onteniente, Àngel Hermsilla Pérez, Maurici Olivé Riu, Robert Pons Caballero, Carlos Puig de Travé, Lluís Santaló Bel

Edita

Col·legi d'Economistes de Catalunya

Fotografia: Col·legi d'Economistes de Catalunya

Publicitat: Gecap, SL

comercial@coleccionomistes.cat

Disseny i producció editorial:

ZETACORP-Publicacions Corporatives (Grupo Zeta), Consell de Cent, 425. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 16

Distribució: Ediciones Reunidas, SA

Dipòsit legal: B-36694-89

ISSN: 2385-5983

El Col·legi no assumeix ni es fa responsable del contingut dels anuncis publicats. Les opinions recollides en els textos publicats a l'Informatiu pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Comissió Gestora com a òrgan de govern de la institució.

Barcelona Plaça Gal·la Placidia, 32. 08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionomistes.cat

Girona Joan Maragall, 44, entl. 3a. 17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionomistes.cat

Lleida Pere Cabrera, 16, 1r G. 25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionomistes.cat

Tarragona Rambla Nova, 58-60, 5è A. 43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionomistes.cat

26

Acord entre el Col·legi i l'IRTA per impulsar l'activitat empresarial en el sector agroalimentari

L'interès més alt

Els despatxos d'economistes i titulats mercantils, avui

Temes de la professió

Comentaris a la reforma dels graus universitaris

Dels graus als minigraus universitaris

Set opinions sobre la reforma

Gent de casa

Josep Maria Sánchez Pascual, director general de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat

Notícies

Serveis col·legials

L'estructura territorial del Col·legi
Aula d'Economia. Cursos per primavera

Treballem en grup

Recull d'activitats
Comissió d'Economia i Finances de l'Esport
Ressenya d'actes del Col·legi

6
16
20
24
30
38

34

Aula d'Economia.
Cursos per
Primavera

16

Comentaris a la
reforma dels graus
universitaris

44

Taula rodona sobre
l'impacte de l'esport
en l'economia

20

Entrevista a Josep Maria
Sánchez Pascual, director
general de Política
Financera de la Generalitat

30

L'estructura
territorial del
Col·legi

RESULTATS DE L'ESTUDI DELS DESPATXOS PROFESSIONALS DE L'ANY 2014

Els despatxos d'economistes i titulats mercantils, avui

Un total de 182 col·legiats i 635 despatxos professionals han participat en un estudi que ha permès disposar d'una fotografia del sector que permet detectar allò que es pugui millorar per afrontar el futur

L'objectiu de l'estudi és disposar d'una fotografia de l'estructura jurídica i econòmica dels despatxos i del seu posicionament en el mercat que, comparant-lo amb les necessitats i els requeriments de les empreses, permetés que cada despatx pogués trobar referències i extreure'n conclusions. A final de l'any 2014, un cop produïda la unificació de les corporacions d'economistes i titulats mercantils, es va enviar a tots els despatxos professionals que es tenien referenciats a la base dades del Col·legi unificat un extens qüestionari de 40 preguntes on es preguntava per l'estructura jurídica del despatx, nombre de socis i treballadors; l'estructura econòmica i despeses de personal; el posicionament en el mercat, principals àrees d'actuació professional del despatx, tipologia d'empreses clients, sistemes de captació de clients, motius per a la pèrdua de clients i problemàtica del despatx, i altres temes com l'ús de les xarxes socials i la tecnologia del despatx, el temps dedicat a formació i el domini de l'anglès.

Al mateix temps, es va enviar un altre qüestionari als col·legiats que, segons la base de dades del Col·legi, ocupaven càrrecs de responsabilitat en empreses amb la finalitat que, mitjançant la resposta al qüestionari, ens informessin dels principals serveis externs que contracten les seves empreses i la previsió de contractació de serveis en el futur, els principals ítems que tenen en consideració a l'hora de contractar serveis externs i pel canvi d'assessor extern i quina és la valoració que fan dels serveis externs que l'empresa contracta.

Per confeccionar el qüestionari als despatxos professionals es va partir del qüestionari de l'estudi dels despatxos de l'any 1994, que va ser contrastat i actualitzat per un grup de col·legiats representatius de les diverses tipologies de despatxos. Aquest grup estava integrat per Amadeo Ibarz, Carles Àvila, Enric Baraldés, Jordi Bech, Josep Vila, Lluís Mas, Montserrat Navarro, Pere Ruiz, Pere Sola, Raimon Casanellas i Xavier Subirats. El col·legiat Josep Anton Charles, soci de MDA-Marketing Diagnosis & Action, ens va assessorar sobre com fer el qüestionari i com formular les preguntes per aconseguir que la tabulació dels resultats acomplís amb els objectius que el grup s'havia marcat a l'hora de confeccionar l'enquesta: disposar d'una fotografia de l'estructura jurídica i econòmica dels despatxos i del seu posicionament en el mercat que, comparant-lo amb les necessitats i els requeriments de les empreses, permetés que cada despatx pogués trobar referències i extreure'n conclusions.

L'enquesta als economistes d'empresa es va fer de manera que permetés una comparativa amb la dels despatxos professionals per poder determinar si els posicionaments en el mercat dels despatxos professionals difereixen gaire dels requeriments de les empreses a l'hora de contractar serveis externs.

Per a l'enviament, la captació de les respostes i l'anàlisi de freqüències de les dues enquestes s'ha comptat amb la col·laboració de MDA-Marketing Diagnosis & Action.

182 col·legiats (el 18,2% dels enviaments) van participar en l'enquesta enviada als economistes d'empresa i 635 despatxos (el 31,75% dels enviaments), en la dels despatxos professionals, però donada l'extensió i la sensibilitat d'algunes dades demandades, d'aquests 635 despatxos sols 352 (el 55,43% de les respostes) s'han considerat vàlides en respondre a totes les preguntes. Malgrat el nombre de respostes, no podem assegurar que les variables estadístiques siguin representatives de la població de despatxos, sobretot en les preguntes referents a temes econòmics, dades de facturació del despatx, preu/hora de facturació, despeses de personal i retribució de socis i treballadors, en què s'observen una gran dispersió, no obstant això, sí que permeten tenir una referència orientativa.

En aquest article, farem referència a grans trets a l'enquesta que es va enviar als despatxos d'economistes i titulats mercantils i la compararem, en la mesura del possible, amb l'enquesta de l'any 1994, enviada als despatxos d'economistes i que va aconseguir una participació de 196 despatxos, i amb l'enquesta que es va enviar als economistes d'empreses per tal de tenir alguna indicació en relació amb els serveis que contracten les empreses, la valoració dels serveis subcontractats i la previsió de l'activitat econòmica de l'empresa i la contractació de serveis externs per als propers anys. Per tenir-ne més detalls, s'haurà de consultar l'informe complet, que està penjat al web del Col·legi. ■

Despatxos professionals

Despatxos de la mostra

Els despatxos d'economistes i titulats mercantils enquestats són majoritàriament petits, per facturació i personal (socis i treballadors), i no formen part de cap xarxa de despatxos nacionals o internacional.

Per assolir uns resultats significatius al 95%, s'han classificat els despatxos en tres categories (Gràfic 1 i Taula 1):

● **Despatx micro.** Amb una mitjana de facturació de 46.119,96 euros: entre 40.997,27 euros en el límit inferior i 51.242,64 euros en el superior, i facturació màxima de 85.000 euros.

● **Despatx petit.** Representen el 56,5% de la mostra, amb una mitjana de facturació de 198.163 euros: entre 185.661,71 euros en el límit inferior i 210.664,50 en el superior, i una facturació màxima de 358.000 euros.

● **Despatx mitjà-gran.** Són el 21,9% de la mostra, amb una facturació mitjana d'1.067.634,66 euros: entre 758.149,69 euros en el límit inferior i 1.377.119,62 euros en el superior, i un valor màxim de 10.100.000 euros (Taula 1).

Si comparem aquests resultats amb els de l'enquesta de despatxos professionals del 1994, amb 198 despatxos participants, es desprèn que s'han accentuat els extrems. Així, els despatxos que el 1993 a preus actuals facturaven menys de 242.616,57 euros representaven el 49,72% i els que facturaven més de 242.617 euros en el 50,28% i no es desprèn que participessin en l'estudi despatxos de facturació tan elevada com es desprèn de la facturació mitjana del despatx mitjà-gran.

Pel que fa a la dimensió per personal dels despatxos s'observa que la mitjana de socis és de 3,81 i la mitjana d'empleats, de 4,51. No obstant això, s'observen diferències segons la tipologia de despatx (Gràfic 2). Finalment, només el 7,94% dels despatxos estan integrats en una xarxa de despatxos ja sigui d'àmbit nacional o internacional (Gràfic 3).

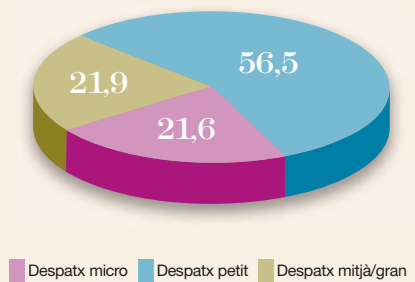
Taula 1

Tipologies de despatxos de la mostra per facturació (€)

	Límit inferior	Mitjana	Límit superior	Valor màxim
Despatx micro	40.997,27	46.119,96	51.242,64	85.000
Despatx petit	185.661,71	198.163,00	210.664,50	358.000
Despatx mitjà/gran	758.149,69	1.067.634,66	1.377.119,62	10.100.000

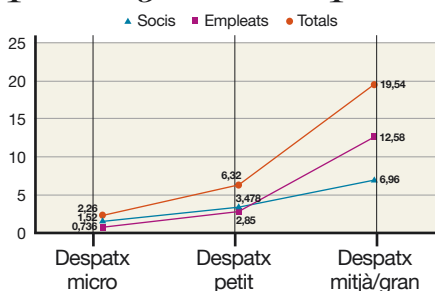
Gràfic 1

Tipologia de despatxos segons facturació (%)

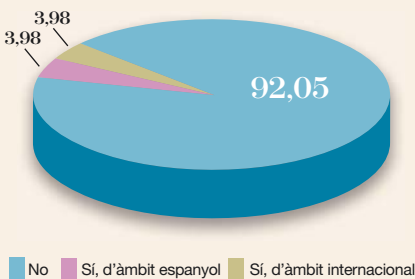
Gràfic 2

Mitjana de socis i empleats per categoria de despatxos

Gràfic 3

Participació dels despatxos en xarxes (%)

Estructura jurídica i de personal dels despatxos d'economistes

Majoritàriament, els despatxos d'economistes presenten una estructura jurídica de societats mercantils, seguits a certa distància dels que exerceixen com a professionals individuals i ocupen una mitjana de 3,81 socis i 4,51 empleats per despatx.

Els despatxos d'economistes que han participat en l'estudi presenten majoritàriament una forma jurídica de societats mercantils (80,68%), ja siguin societats professionals (37,78%) o altres tipus de societats mercantils (42,90%), seguits a certa distància dels despatxos que exerceixen com a professionals individuals (14,49%). Pel que fa a la resta d'estructures jurídiques possibles, de l'estudi es desprèn que són molt minoritàries, cooperatives (0,85%) o societats civils (2,94%) (Gràfic 4).

Aquestes dades es diferencien substancialment amb els resultats de l'estudi de despatxos de l'any 1994, en què el professional individual representava el 36% de la mostra seguit de les societats limitades en un 33%, les societats civils en un 15% i les societats anònimes en un 10%.

Quant a l'estructura de personal, el conjunt dels despatxos de la mostra ocupa 2.935 professionals, una mitjana de 8,33 professionals per despatx; 1.344 són socis (45,79%) i 1.591 (55,21%) són empleats.

El Gràfic 5 ens permet observar l'estructura de despatxos per nombre de socis i el Gràfic 6, el mateix per a empleats. Predominen els despatxos (46,03%) que tenen menys de cinc empleats, seguits dels de cinc a 11 treballadors (35,80%) i dels que tenen més d'11 empleats (18,15%). Finalment, el Gràfic 7 permet comparar el nombre de professionals (socis + empleats), segons la tipologia de despatx.

Comparant aquestes dades amb l'estudi de l'any 1994 veiem que, si bé la mitjana de professionals per despatx l'any 1994 era similar, 8,25 professionals, divergeixen en la composició entre socis i empleats, amb una mitjana el 1994 d'1,91 socis per despatx i una mitjana de 6,33 empleats.

A part dels empleats, la majoria dels despatxos d'economistes, per no dir pràcticament la totalitat, col·laboren habitualment amb altres professionals, principalment advocats (80,97%), seguit d'altres economistes o titulats mercantils (Gràfic 8).

Personal

Els despatxos d'economistes estan integrats, en més del 60%, per economistes/titulats mercantils i personal auxiliar, destinen el 12,93% de la jornada anual a formar-se, tenen un coneixement baix del l'anglès i el sistema de captació de nous professionals continua essent mitjançant coneguts o referenciats.

En funció de la titulació dels professionals que presten els seus serveis als despatxos d'economistes i titulats mercantils, ja sigui com a socis o bé com a empleats, trobem que un 34,26% són economistes o titulats

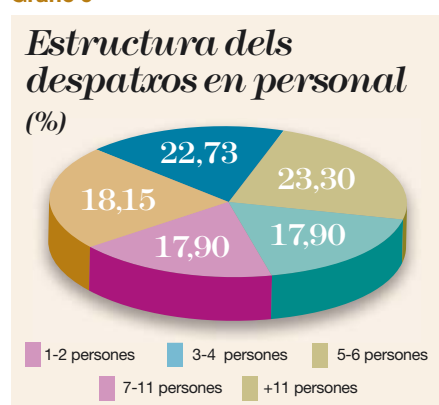
Gràfic 4

Gràfic 5

Gràfic 6

Taula 2

Retribució bruta anual mitjana dels professionals (€)

	Soci	Sènior	Júnior	Administratiu/suport
Mostra	48.465,01	36.370,36	25.554,51	18.928,20
Despatx micro	No significatiu			
Despatx petit	55.075,04	33.128,64	23.626,40	17.906,09
Despatx mitjà/gran	85.702,13	44.063,83	28.148,94	21.702,13

mercantils, un 33,10% són personal auxiliar i un 13,49%, advocats (Taula 2) (Gràfic 9). Comparant aquests resultats amb els de l'estudi dels despatxos del 1994, sorprèn l'increment del nombre de socis que són personal auxiliar o de suport. El 1994, el personal auxiliar i de suport que eren socis representava el 5,07% del total de socis, mentre que en l'estudi del 2014 representen 28,65% del total de socis.

La retribució bruta mitjana per categoria de professionals (Taula 1) és diferent segons la categoria del despatx. Així, un retribució bruta mitjana d'un soci pot oscil·lar entre els 48.465,01 euros i els 85.702,13 euros.

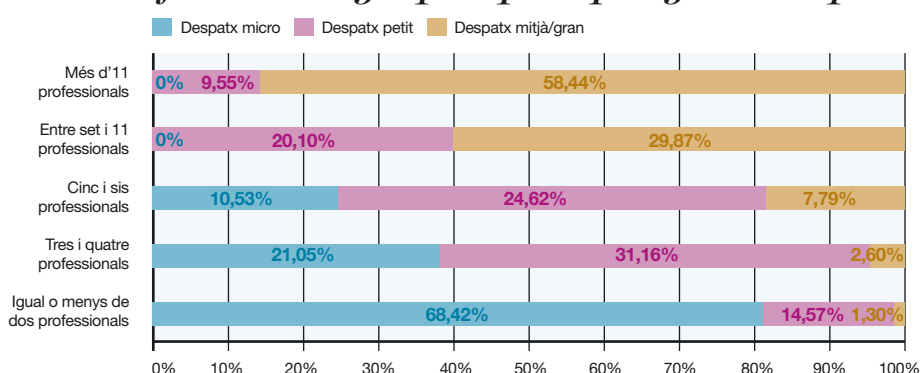
De la resposta que han donat els despatxos a la pregunta de quina és la retribució bruta anual per categories, es pot despendre que

el 64,20% dels despatxos té contractat com a mínim un administratiu o personal de suport; el 29,60% dels despatxos té contractat com a mínim un professional júnior, i el 33,52% dels despatxos té contractat com a mínim un professional sènior.

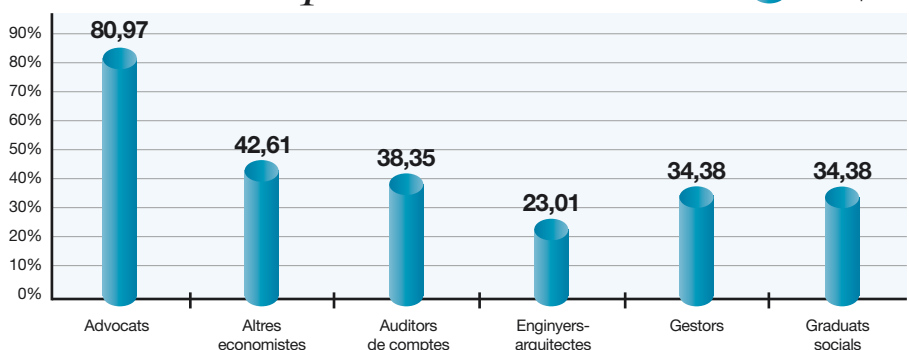
Els despatxos d'economistes dediquen el 12,93% de la jornada laboral anual a formar-se, ja sigui mitjançant formació interna (xerrades, estudi personal, reunions de personal) en un 17,84% del total de temps dedicat a formació, o formació fora del despatx assistint a cursos, seminaris, jornades de treball o a conferències, amb un 82,16% del temps dedicat a formació.

Més d'un 60% del personal que té relació amb els clients té un coneixement baix o rudimentari de l'anglès (Gràfic 10).

Gràfic 7 Professionals agrupats per tipologia de despatx

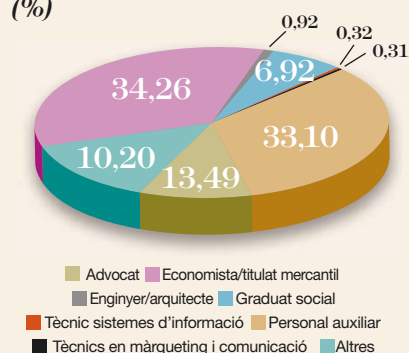

Gràfic 8 Professionals que col·laboren habitualment amb els despatxos d'economistes

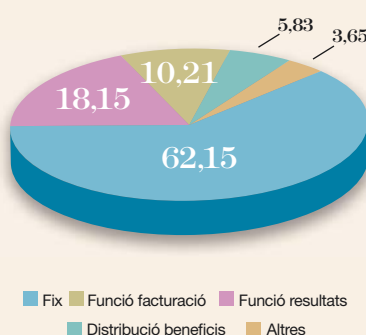
Gràfic 9

Personal del despatx per titulacions (%)

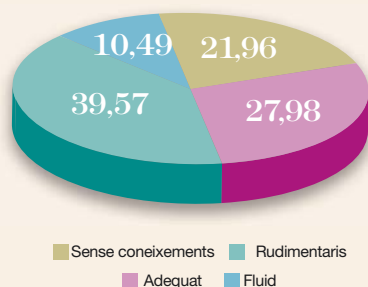
Gràfic 12

Sistemes de retribució als socis (%)

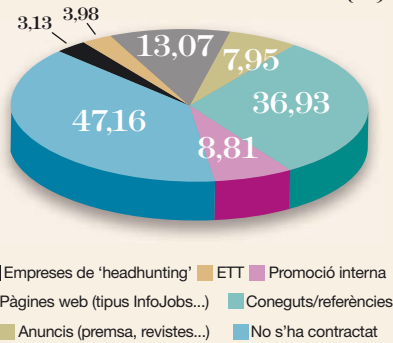
Gràfic 10

Nivell de coneixement de l'anglès del personal en relació amb clients (% del total de personal)

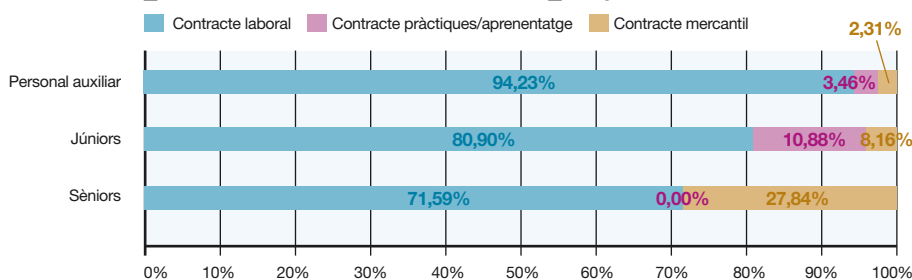

Gràfic 13

Fonts per aconseguir candidats (darrers dos anys) (%)

Gràfic 11 Tipus de contractació dels professionals no socis

Majoritàriament, els despatxos (82,24% de mitjana) estableixen un contracte laboral amb els professionals que no són socis, no obstant això, aquest percentatge varia en funció del despatx i de la categoria professional de l'empleat (Gràfic 11).

Quant al sistema de retribució de socis, aquest varia en funció de la tipologia del despatx. Així, en el cas d'un soci d'un despatx gran el 73,55% de la seva retribució és fixa, mentre

per a un soci d'un despatx petit la retribució fixa no representa més que el 42,30% (Gràfic 12).

Finalment, un 47,16% dels despatxos va declarar que, en els darrers dos anys, no ha contractat cap professional i la majoria dels despatxos que ha contractat personal els han seleccionat preferentment a través de coneguts o referenciats, seguit a certa distància mitjançant empreses de selecció per Internet tipus InfoJobs (Gràfic 13).

Estructura econòmica

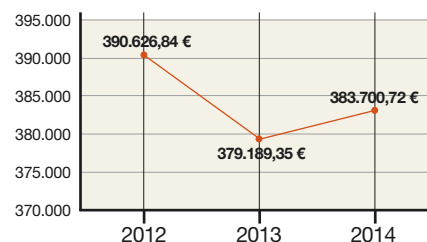
La mostra indica l'inici de la recuperació de l'activitat dels despatxos d'economistes i titulats mercantils, després d'un exercici 2013 molt dolent. Els despatxos micro i petits acostumen a establir un preu/hora fix per a la facturació dels clients. D'altra banda, en el cas dels despatxos mitjans/grans, aquests diferencien un preu mitjà per categoria de professional.

Facturació

Amb una facturació mitjana prevista per a l'any 2014 de 383.700,2 euros, la mostra que es desprèn de l'estudi sembla indicar l'existència d'una recuperació de l'activitat dels despatxos, després que la facturació mitjana de l'any 2013 es va reduir un 2,93% amb relació a la facturació de l'any 2012 (Gràfic 14).

Gràfic 14

Evolució de la facturació mitjana dels despatxos

En la majoria de despatxos, sigui quina sigui la seva dimensió, la facturació per quotes periòdiques, iguals, representa més del 50% de la facturació total (Taula 3).

Taula 3

Percentatge de la facturació del despatx que correspon a quotes periòdiques (%)

	Mitjana
Mostra	58,25
Despatx micro	65,03
Despatx petit	58,75
Despatx mitjà/gran	50,35

Preu hora de facturació

La majoria dels despatxos de la mostra factura els seus clients a partir d'un preu/hora mitjà del despatx, però aquest percentatge varia considerablement segons la tipologia de despatx de què parlem (Taula 4).

Taula 4

Mètode de determinació del preu/hora del despatx

	% despatxos que fa servir un preu/hora mitjà del despatx	% despatxos que diferencia un preu mitjà per categoria
Mostra	67,05	32,95
Despatx micro	85,50	14,50
Despatx petit	70,40	29,60
Despatx mitjà/gran	40,30	59,70

La mitjana del preu/hora dels despatxos que han respost que facturen amb un preu/hora mitjà és de 63,50 euros (Taula 5). No obstant això, aquest preu/hora mitjà pot oscil·lar segons el tipus d'actuació que desenvolupen des dels 86,39 euros per a les actuacions judicials fins als 42,43 euros de mitjana per a les actuacions en comptabilitat. També oscil·la segons la tipologia del despatx entre els 51,40 euros dels despatxos micro i els 73,72 euros dels mitjans/grans.

Taula 5

Preu/hora mitjà del despatx (%)

	Mitjana
Mostra	63,50
Despatx micro	51,40
Despatx petit	62,23
Despatx mitjà/gran	73,52

A la Taula 6 es pot veure el preu/hora mitjà per categoria de professionals. Com el preu/hora mitjà del despatx, aquests preus mitjans oscil·len segons l'actuació professional que faci el despatx, així el preu/hora mitjà per als socis oscil·la entre els 126,41 euros per a les actuacions judicials i els 66,87 euros per a les actuacions en comptabilitat i també oscil·la segons la tipologia de despatx dels 126,40 euros per als socis dels despatxos mitjans o grans en actuacions judicials fins als 104,40 euros per als despatxos petits per al mateix tipus d'actuació.¹

1. En l'informe sencer penjat al web del Col·legi es pot consultar el detall de tots els preus/hora dels despatxos.

Taula 6

Preu/hora mitjà del despatx segons categories (%)

	Socis	Sèniors	Júnior
Mostra	96,17	67,49	46,74

Despesa de personal

La despesa de personal, inclosa la Seguretat Social a càrrec de l'empresa (Taula 7), és la dada en què s'observa una dispersió més gran que es deu, en part, a les diferents polítiques que fan servir els despatxos en la contractació dels empleats (Gràfic 10) i de retribució dels socis (Gràfic 11). La mitjana de la mostrasesituaperal'any2013en196.818,02 euros, amb una mediana de 91.815,48 i un valor màxim de 3.000.000 d'euros.

Taula 7

Despesa de personal, inclosa la Seguretat Social, any 2013

	Mostra	D. micro	D. petit	D. mitjà/gran
Mitjana	196.818,02	19.807,50	107.006,80	196.818,00
Cost personal mitjà	19.227,86	8.779,91	29.053,88	29.053,00

La tendència en l'evolució del sou brut mitjà (respecte al 2013) és lleugerament positiva, amb un increment del 0,37%, però aquest valor varia significativament segons la categoria professional des d'un decrement del 0,23% per als

socis fins a un increment del 0,8% en el sou brut mitjà del personal administratiu o de suport.

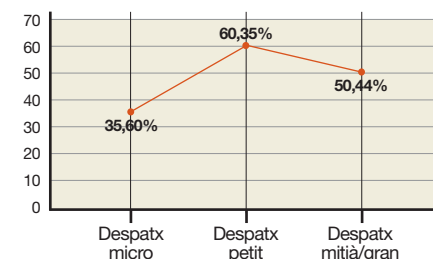
La ràtio despesa de personal/facturació indica que, de mitjana, els despatxos destinen el 52,58% a cobrir les despeses de personal (Gràfic 15).

Productivitat mitjana per professional

En la facturació mitjana per tipologia de despatx (Gràfic 16) s'observa que la productivitat mitjana per professional creix a mesura que incrementa la dimensió del despatx. No obstant això, si analitzem la productivitat mitjana per professional, subdividim la mostra en comptes d'en tres parts en 11, el resultat és significativament diferent (Gràfic 17). I diferent també del que indicava l'estudi de l'any 1994 que, per a una classificació de despatxos en

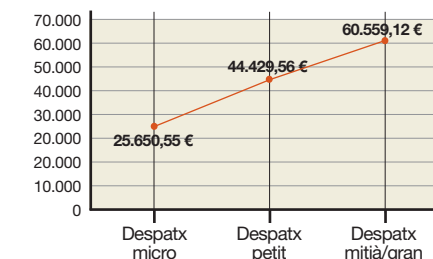
Gràfic 15

Despesa de personal en funció de la facturació del despatx

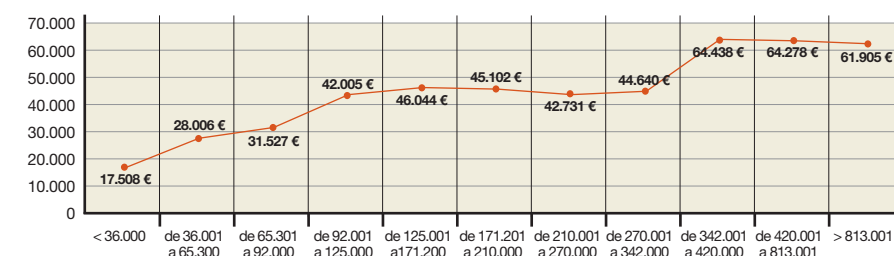
Gràfic 16

Facturació mitjana per professional i per tipologia de despatx

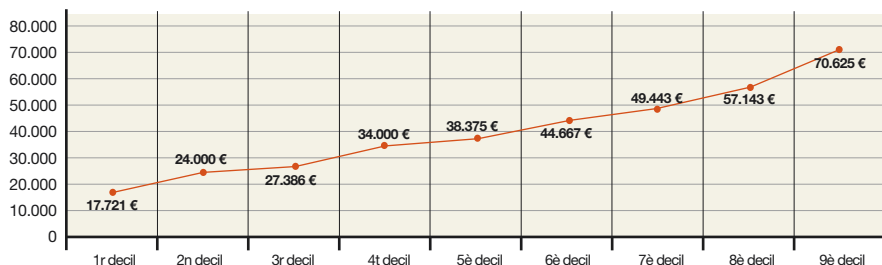
Gràfic 17

Productivitat mitjana per professional subdividint la mostra en 11 parts

Gràfic 18

Productivitat mitjana per professional

Si analitzem només la productivitat del despatx per treballador, independentment de la dimensió del despatx, ja sigui en facturació o en nombre d'empleats, trobem que la productivitat mitjana per professional de la mostra és de 61.818,55 euros, que els despatxos amb menys productivitat per professional, el primer decil, tenen una productivitat per professional de com a màxim 17.721 euros i els més productius, corresponents al novè decil de la mostra, de 70.625 euros (Gràfic 18).

Ús de les tecnologia

Destaca l'ús de l'ordinador de sobretaula i de l'ordinador portàtil com a tecnologia de treball dels despatxos. D'altra banda, en tecnologies de la informació, destaca que aproximadament el 30% dels despatxos no en fa ús.

La tecnologia de treball dels despatxos d'economistes per a la prestació del servei destaca l'ús de l'ordinador de sobretaula i del portàtil, seguit per les tecnologies de xarxes de treball, ja sigui mitjançant servidor local o *cloud computer* (Gràfic 19).

Majoritàriament, en un 71,15%, els despatxos d'economistes fan ús de les xarxes socials i de les tecnologies de la informació per donar a conèixer el despatx. La pàgina web és la més utilitzada, amb el 57,42% dels despatxos, seguit del correu electrònic o la *newsletter* amb un 29,41% dels despatxos que en fa ús (Gràfic 20). No obstant això, aquestes dades varien significativament segons la tipologia del despatx; el 71,4% dels despatxos mitjans i grans té pàgina web, mentre que, pel que fa als despatxos micro, sols en té un 46,1%.

Posicionament en el mercat dels despatxos d'economistes i titulats mercantils

La majoria dels clients dels despatxos d'economistes i titulats mercantils té una facturació inferior al milió d'euros i el seu domicili social a Catalunya. Els despatxos ofereixen una mitjana de cinc serveis diferents a les empreses. A més, la principal dificultat amb què es troben és la dificultat de valoració per part dels clients dels serveis que ofereixen.

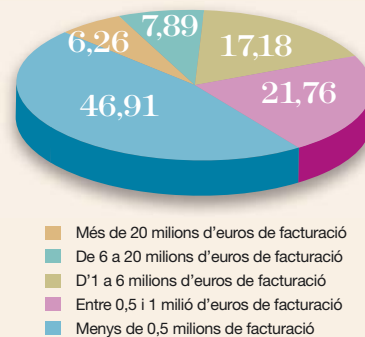
Clients

Segons el percentatge de facturació del despatx, majoritàriament les empreses clients dels despatxos d'economistes són empreses que facturen menys d'1.000.000 d'euros (Gràfic 21) i tenen el seu domicili social a Catalunya (Gràfic 22), malgrat que s'observen lleugeres diferències, segons la tipologia del despatx.

Gràfic 21

Distribució dels clients del despatx entre empreses

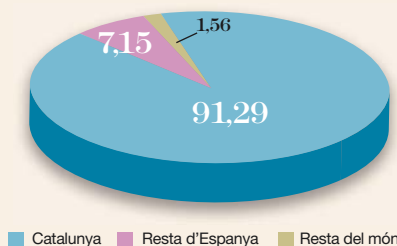
(% en funció de la facturació de l'any 2013)

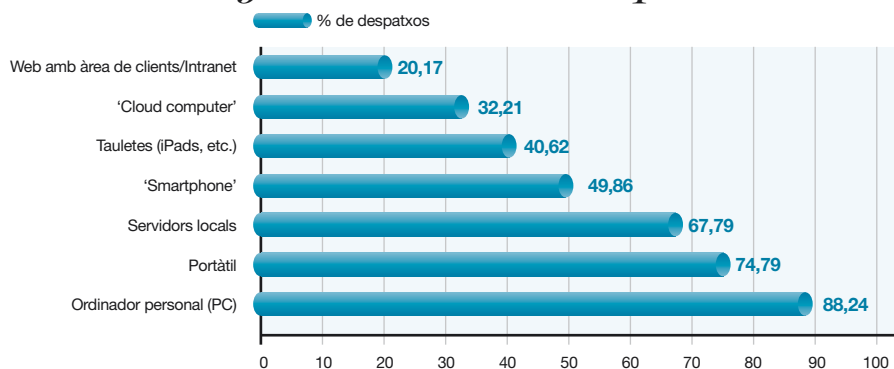
Gràfic 22

Distribució dels clients del despatx per àmbit territorial

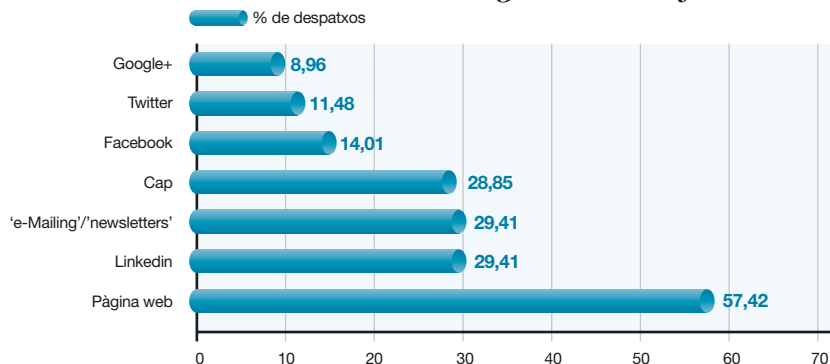
(% en funció de la facturació de l'any 2013)

Gràfic 19 *Tecnologies de treball en els despatxos*

Gràfic 20 *Ús de xarxes socials i tecnologies de la informació*

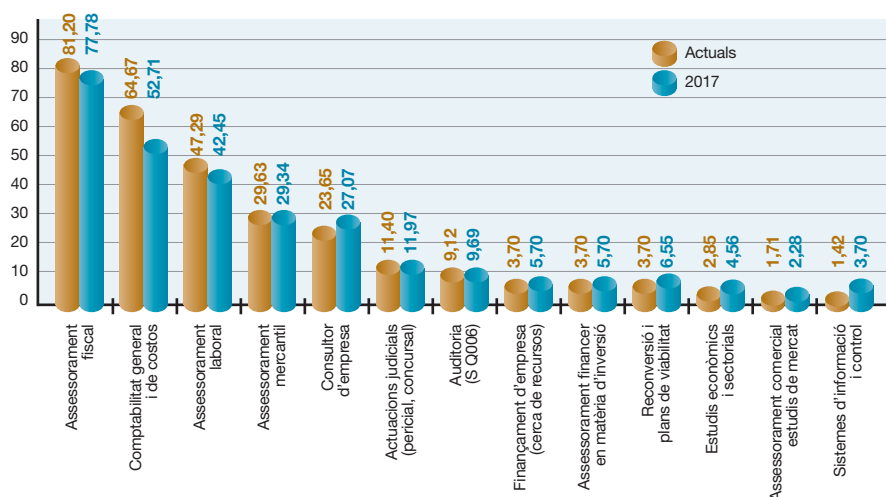

Taula 8

Mitjana de serveis per despatx

	Mostra	Despatx micro	Despatx petit	Despatx mitjà gran
Mitjana de serveis	4,88	4,38	4,90	5,30

Gràfic 23 Principals serveis dels despatxos. Percentatge de les tres primeres opcions indicades

La poca penetració dels despatxos en empreses de fora de l'Estat es deu en part al poc coneixement que manifesten els despatxos de l'anglès per part dels professionals que tenen relació directa amb els clients (Gràfic 10).

Actuacions professionals principals dels despatxos d'economistes/titulats mercantils

De mitjana, els despatxos ofereixen cinc tipus diferents de serveis professionals a les empreses (Taula 8).

Pràcticament tots els despatxos, el 91,17%, ja sigui com a servei principal (les tres primeres opcions indicades en la resposta del qüestionari) o com a activitat secundària (serveis professionals indicats a partir de la tercera posició) ofereixen assessorament fiscal a les empreses, seguit del servei de comptabilitat general i de costos, amb un 82,34% dels despatxos. Si comparem l'oferta dels principals serveis professionals que els despatxos ofereixen a les empreses (Gràfic 23) observem que l'assessorament fiscal i la comptabilitat general i de costos és exercida respectivament per un 81,20% i un 64,67% dels despatxos.

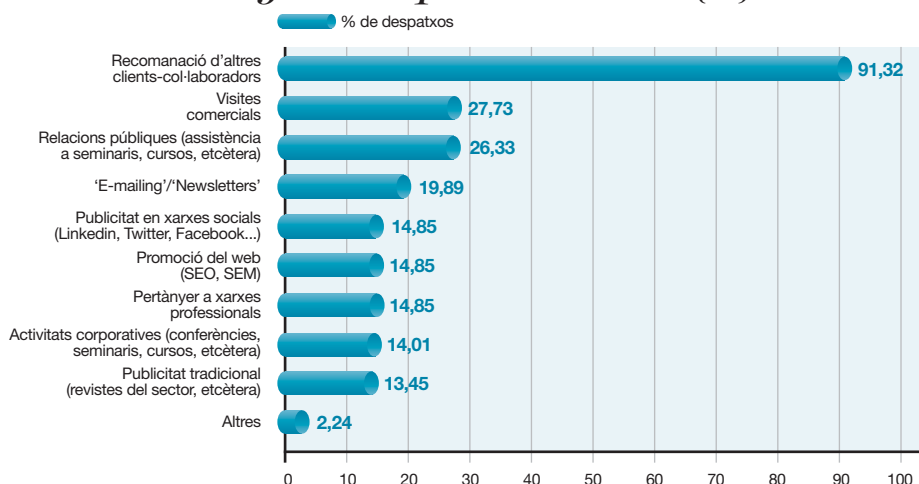
S'observa una lleugera diferència en els serveis principals que els despatxos ofereixen actualment a les empreses amb aquells que preveuen que oferiran en el futur, l'any 2017. S'observa que l'assessorament fiscal cau fins al 77,78% i la comptabilitat general i de costos, al 52,71%; mentre que s'incrementa la consultoria, que passa d'un 23,65% al 27,07%

Relacions despatx-empresa

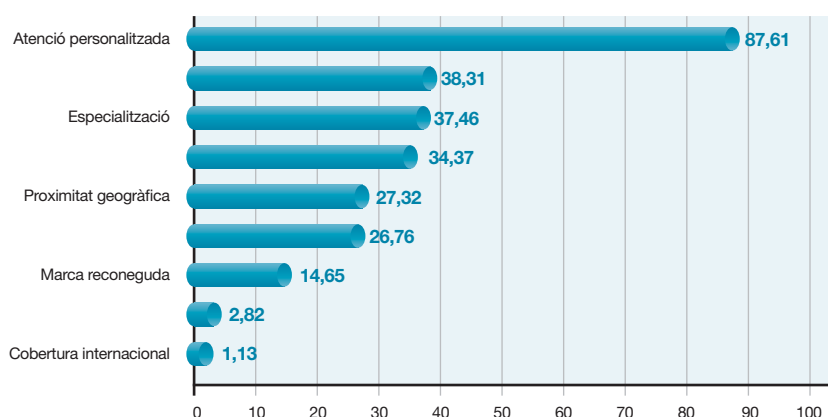
La principal estratègia de captació de nous clients és la recomanació d'altres clients-col·laboradors, amb un 91,32% de despatxos que així ho indiquen, seguit de visites comercials i de relacions públiques, entès com a assistència a seminaris i cursos, amb un 27,73% i un 26,33% respectivament (Gràfic 24). No obstant això, s'observen diferències significatives segons la tipologia del despatx.

Els despatxos d'economistes i titulats mercantils creuen que el principal aspecte que valoren les empreses a l'hora de seleccionar

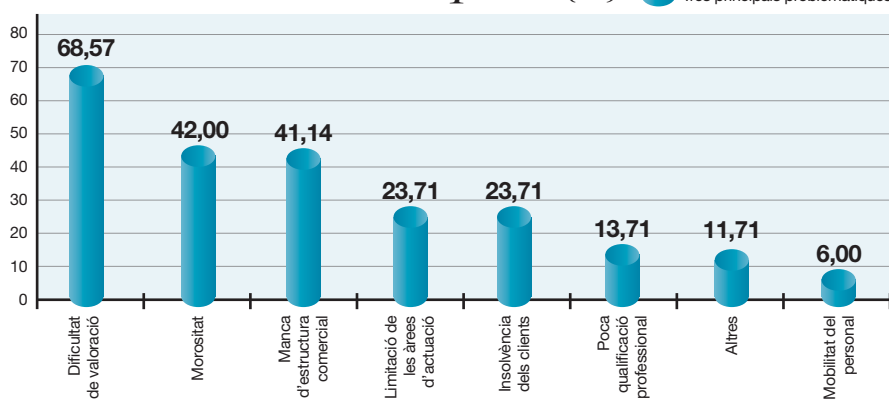
Gràfic 24 Estratègies de captació de clients (%)

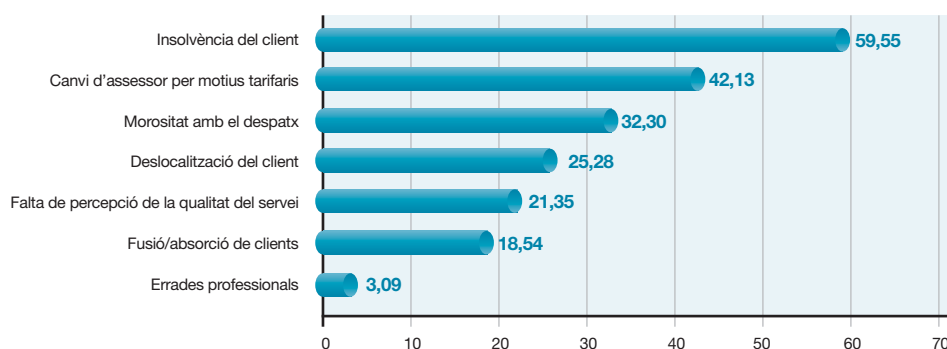
Gràfic 25 Aspectes que les empreses valoren per a la selecció d'un despatx (opinió dels despatxos) (%)

Gràfic 26 *Problemàtica dels despatxos (%)* Tres principals problemàtiques

Gràfic 27 *Principals motius de pèrdua de clients (%)*

un despatx (sumant les tres primeres opcions que han respost a la pregunta corresponent en el qüestionari) és l'atenció personalitzada, esmentada en un 87,61% dels despatxos, seguit pel preu amb un 38,31% (Gràfic 25). No obstant això, s'observen diferències per tipologies de despatxos.

La principal dificultat (la suma dels tres principals problemes que detecten els despatxos), amb un 68,57%, és la dificultat de valoració per part dels clients dels serveis que ofereixen, seguit de la morositat dels clients en un 42,00% (Gràfic 26).

Finalment, la insolència del client és el principal motiu de pèrdua de clients, amb un 59,55% dels despatxos que així ho indiquen dins dels tres principals motius de pèrdua de clients, seguit del canvi d'assessor, que és esmentat per un 42,13% dels despatxos (Gràfic 27).

Economistes d'empresa

Empreses de la mostra

Les empreses de la mostra tenen previst incrementar la xifra de negoci en els propers dos anys, i preveuen majoritàriament la contractació de serveis professionals externs però que mantindran la despesa en serveis externs en els propers dos anys.

Les empreses valoren amb un notable la prestació de serveis externs que reben dels professionals.

En els propers dos anys, les empreses tenen previst modificar substancialment els serveis que contracten en l'actualitat. Disminuirà la contractació de serveis d'assessorament fiscal i de comptabilitat financera i de costos i incrementaran la contractació del servei d'auditoria de comptes i en altres serveis professionals que actualment són minoritaris.

El principal aspecte que tenen en consideració les empreses a l'hora de seleccionar un servei professional extern són els honoraris i el principal motiu de canvi d'assessor és la falta de qualitat.

Estructura de la mostra dels economistes d'empresa

Taula 9

Dimensió de l'empresa segons facturació

	% respostes
Més de 20 milions	31,32
Entre 6 i 20 milions	17,58
Entre 1 i 6 milions	19,78
Menys de 1 milió	31,32

Taula 10

Sector de l'empresa

	% respostes
Indústria	23,08
Construcció	5,49
Serveis a empreses	39,01
Hostaleria	2,20
Finances i assegurances	6,04
Altres	24,18

Taula 11

Responsabilitat dins de l'empresa

	% respostes
Direcció General/director	12,28
Direcció Financera	40,35
Direcció Comptable/Administració	15,79
Direcció de Control de Gestió i Auditoria Interna	12,28
Altres	19,30

Principals serveis que contracten les empreses

La majoria d'empreses, un 82,42%, contracta serveis professionals externs, percentatge que oscil·la entre el 96,88%, per a les empreses que facturen entre 6 i 20 milions d'euros, i el 41,67%, per a les empreses que facturen menys de 1 milió d'euros (Gràfic 28).

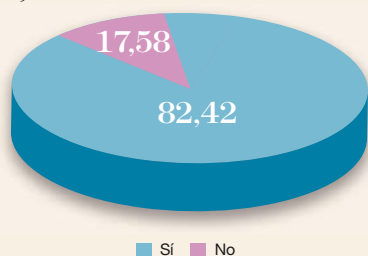
Els dos serveis principals (tres primeres opcions de serveis contractats a professionals externs pel cost que representen a l'empresa) són, per aquest ordre, l'assessorament fiscal i l'assessorament laboral (Gràfic 29). No obstant això, aquests serveis varien segons la tipologia de les empreses.

Així, per a les empreses que facturen més de 20 milions d'euros, els dos serveis principals són, per aquest ordre, l'auditoria de comptes i l'assessorament fiscal; mentre que, per a les empreses que facturen entre

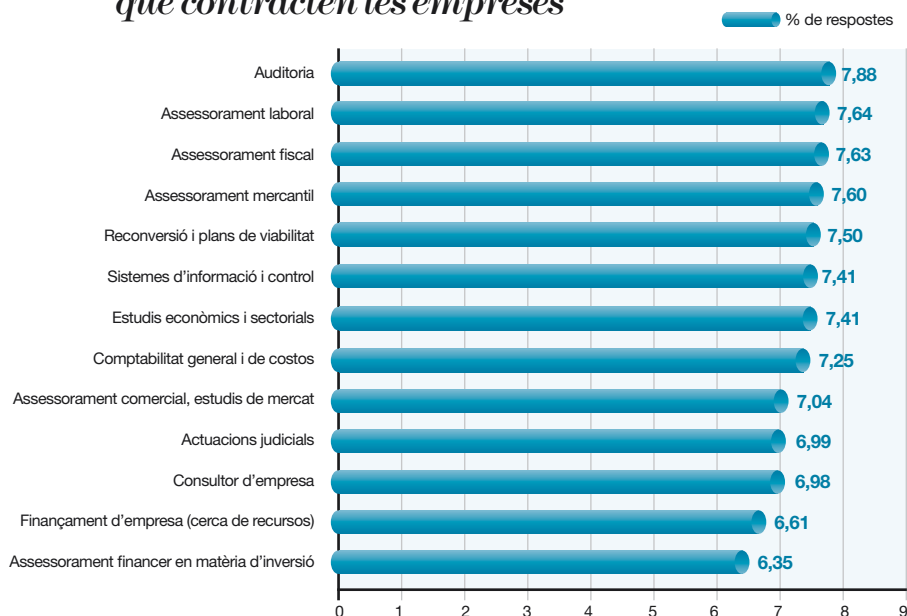
6 i 20 milions d'euros els dos serveis principals són, per aquest ordre, l'auditoria de comptes i l'assessorament laboral (empatat amb l'assessorament fiscal) i, per a les empreses de menys de 5 milions d'euros, els dos serveis principals són l'assessorament fiscal i l'assessorament laboral.

Gràfic 28

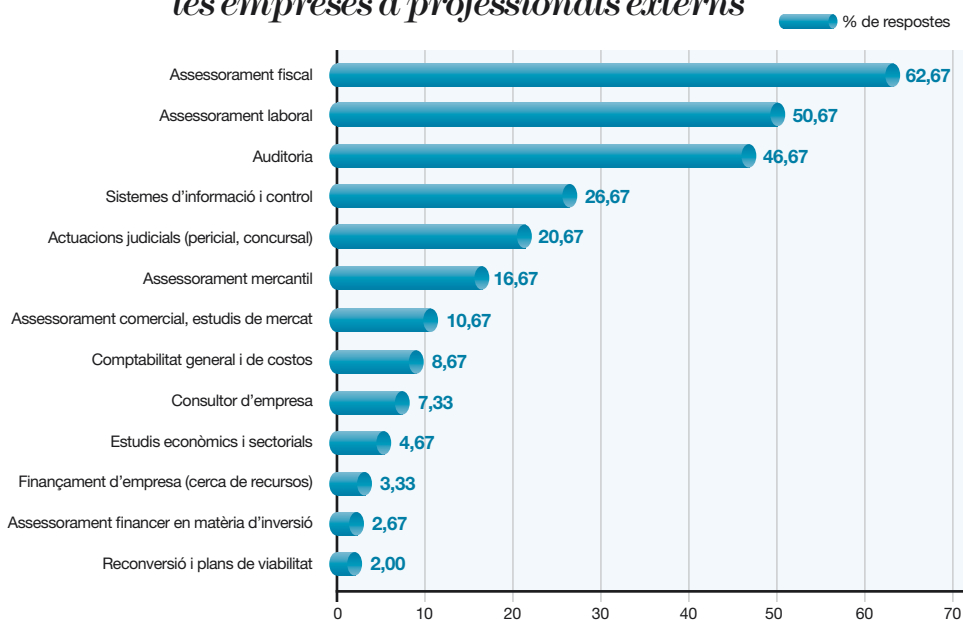
Contractació de serveis professionals externs (%)

Gràfic 30 Valoració de la prestació de serveis externs que contracten les empreses

Gràfic 29 Principals serveis que contracten les empreses a professionals externs

Valoració dels serveis externs

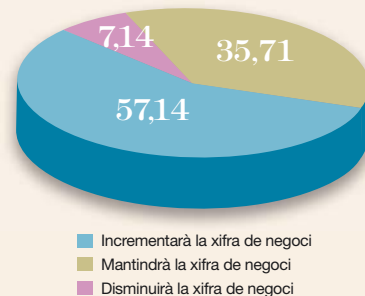
Les empreses valoren els serveis que contracten a professionals externs amb una mitjana superior al 7 sobre 10 en pràcticament totes les actuacions professionals, menys en l'assessorament de temes financers, ja sigui per inversió o en recerca de recursos, i en consultoria (Gràfic 30). S'observen diferències segons la tipologia d'empreses, així les empreses que facturen més de 20 milions d'euros són les que més valoren els serveis dels professionals externs, excepte els d'assessorament financer.

Previsió de l'activitat econòmica de les empreses 2015-2016

Els directius que han participat en l'enquesta adreçada indiquen que en els propers anys, 2015-2016, tenen previst incrementar la xifra de negoci de les seves empreses (57,14%), mentre que el 7,14% preveu una disminució de la xifra de negoci (Gràfic 31). No obstant això, hi ha diferències significatives segons la tipologia d'empreses. Així, el 14,07% de les empreses de menys d'1 milió d'euros respon que preveu una disminució de la xifra de negoci.

Gràfic 31

Previsió de l'activitat de l'empresa per al període 2015-2016 (%)

Perspectiva en la contractació de serveis externs el 2017

Els economistes d'empresa que han participat en l'enquesta manifesten majoritàriament, en un 71,43%, que en els propers dos anys l'empresa preveu la contractació de serveis a professionals externs (Gràfic 32).

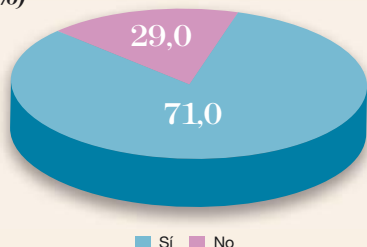
La previsió, no obstant això, indica que es mantindrà la despesa en serveis externs en els propers dos anys (Gràfic 33).

La contractació de serveis a professionals externs prevista per als propers dos anys, per a les empreses que han respost afirmativament que pensen contractar serveis a professionals externs en els propers dos anys, varia substancialment dels serveis que contracten avui dia (Gràfic 34). S'observa que disminueix l'assessorament fiscal per a totes les tipologies d'empreses, i l'assesso-

rament laboral per a les empreses amb una facturació inferior als 6 milions d'euros, i que incrementa l'auditoria de comptes, per a les empreses amb una facturació superiors als 6 milions d'euros, i en els serveis professionals que actualment són minoritaris, com serveis comercials i estudis sectorials, per a les empreses amb una facturació inferior als 6 milions d'euros.

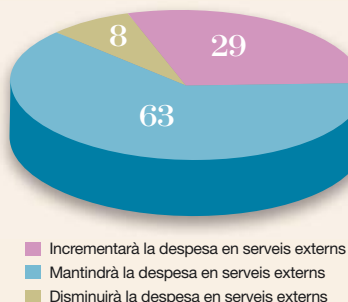
Gràfic 32

Previsió de contractació de serveis professionals externs (%)

Gràfic 33

Previsió de contractació de serveis externs (%)

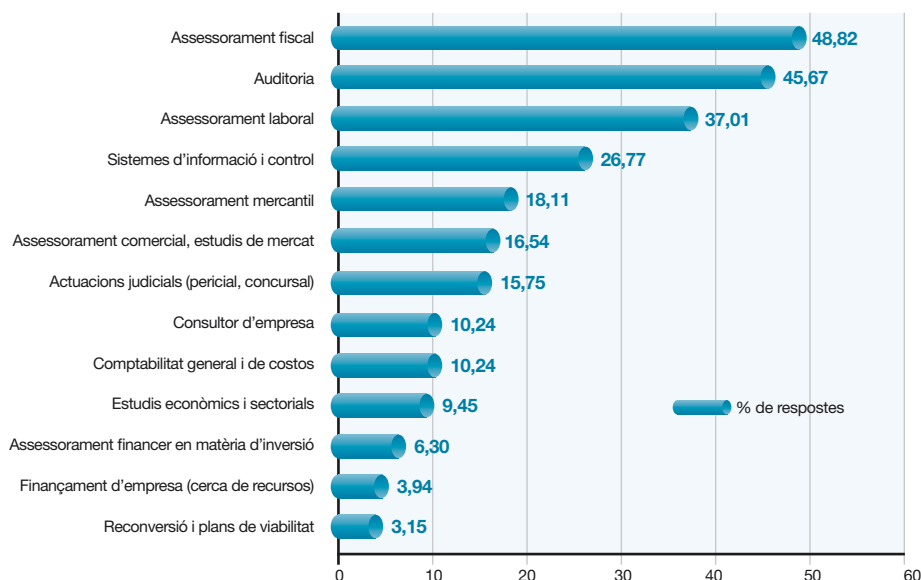
Criteris de selecció i de canvi de professional extern

El principal aspecte que tenen en compte les empreses a l'hora de seleccionar un professional extern són els honoraris (58,24%), seguit d'una atenció personalitzada (53,85%) (Gràfic 35).

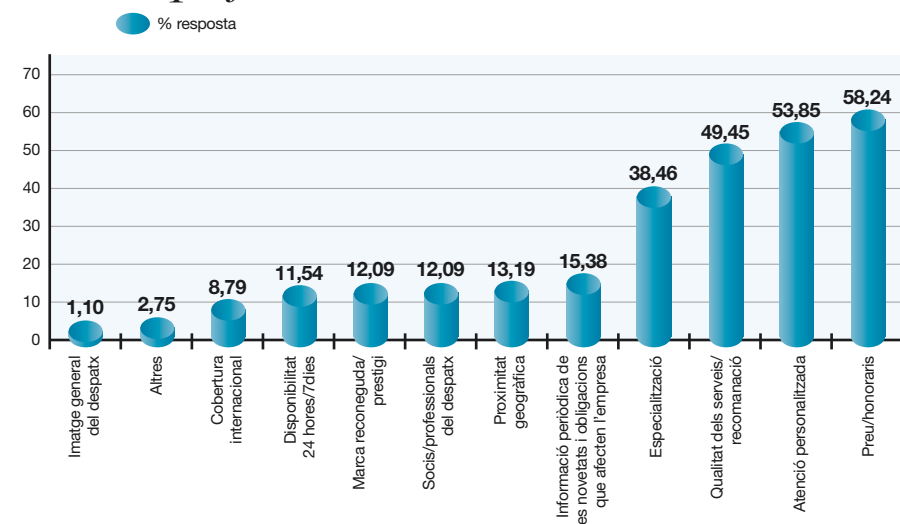
Tot i que, per a totes les tipologies d'empresa coincideixen en què aquests aspectes són els principals, hi ha diferències en el pes que s'atorga a cadascun d'ells.

El motiu principal que porta les empreses a fer un canvi d'assessors és la falta de qualitat del servei (84,88%) (Gràfic 36). ■

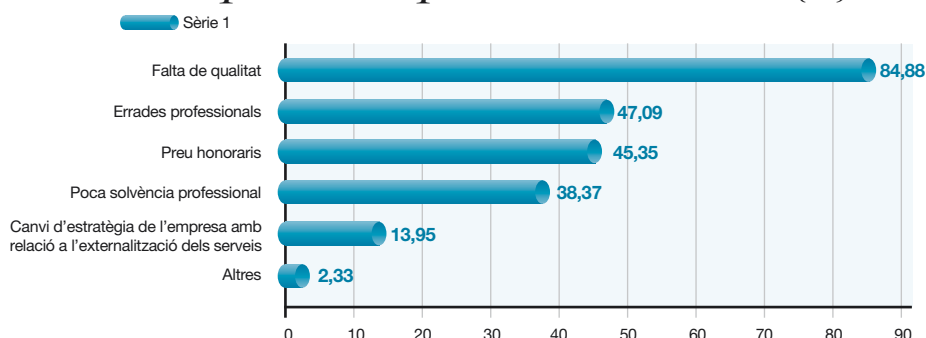
Gràfic 34 Previsió de contractació dels serveis principals

Gràfic 35 Principals aspectes a l'hora de seleccionar un professional extern

Gràfic 36 Principals motius per canviar d'assessors (%)

COMENTARIS A

La reforma dels graus universitaris

Davant la importància del Reial Decret de 30 de gener de 2015, analitzem tot seguit les seves conseqüències entre els principals actors del panorama educatiu

M. CASANOVAS, J. SARDÀ, J. ASENJO, E. SUBIRÀ, J. OLIVELLA I F. HERRÁIZ
Comissió d'Economistes Docents i Investigadors

La Comissió d'Economistes Docents i Investigadors del Col·legi d'Economistes de Catalunya centra les seves activitats dins de l'àmbit de l'ensenyament de l'economia i de l'empresa. El Reial Decret del Consell de Ministres de 30 de gener de 2015 té una important incidència per al col·lectiu d'economistes tant actuals com futurs i, per aquest motiu, volem compartir les reflexions següents al voltant de l'impacte de la nova normativa.

Antecedents

Prèviament coexistien en el nostre context dues titulacions de durada i finalitats diferents. D'una banda, hi havia la diplomatura, de tres anys, que tenia una vocació més aplicada. D'una altra, la llicenciatura, de cinc anys, amb un caràcter més plural. La declaració de Bolonya de 1999 feta pels ministres d'Ensenyament de la Unió Europea va suposar la implantació de l'EEES (Espai Europeu d'Ensenyament Superior). Amb ella, van desaparèixer les acreditacions anteriors i es van substituir pels actuals graus de quatre anys de durada, que poden ser seguits d'un any de màster (4+1); informació que queda recollida al MECES (Marc Espanyol per a les Qualificacions de l'Educació Superior).

Nou escenari

La nova reforma aprovada preveu la convivència de graus de tres anys (180 crèdits

ECTS) amb graus de quatre anys (240 crèdits ECTS), fet que augmenta el nombre de combinacions possibles: la ja existent 4+1 (4 anys de grau + 1 de màster) i la nova 3+2 (3 anys de grau + 2 de màster). Aquesta situació pot comportar:

Punts forts

- Per a les universitats, permetria desenvolupar *curricula* d'acord amb els recursos i característiques de cada centre. No sembla raonable que universitats grans i petites tinguin un ventall d'ofertes similars.

- Per als estudiants, facilitaria la mobilitat interuniversitària i professional atès que el model 3+2 està alineat amb els sistemes educatius dels principals països europeus.

- Per als ocupadors, oferiria més flexibilitat per adaptar-se als diferents perfils professionals.

“La nova reforma preveu la convivència de graus de tres anys (180 crèdits ECTS) amb graus de quatre anys (240 crèdits ECTS)”

Punts febles

- Per a les universitats, des de la perspectiva de l'organització dels estudis, augmenta la complexitat en l'àmbit universitari atès que, en tractar-se de una aplicació voluntària, poden coexistir universitats que triïn un model específic i d'altres que els desenvolupin tots. D'entrada, sembla que es pot generar molta casuística i menar a un cert caos.

- Per als estudiants, si es manté l'actual diferenciació de cost entre les taxes de crèdits de grau (més barat) i màster (més car), la nova opció 3+2 podria encarir el cost dels estudis i disminuir l'incentiu de la seva acreditació de màster.

● Per als ocupadors, la coexistència de graus de tres i quatre anys, amb la mateixa denominació genèrica ha de generar con-

“Per tenir una visió més acurada, convindria disposar d’altres opinions, bàsicament dels agents ocupadors, tant públics com privats”

fusió a l'hora d'interpretar el nivell de capacitat professional. Aquesta circumstància també pot afectar els professionals en actiu, ja que varia la denominació i el valor de la seva acreditació.

Conclusions

Aquesta darrera reforma mostra punts forts i febles que afecten tots els agents participants: universitats, estudiants, professionals en actiu, administracions i empreses. Per tenir una visió més acurada, convindria disposar d'altres opinions, bàsicament dels agents ocupadors, tant públics (*curricula* per oposicions) com privats (empreses) que configuren la demanda. ■

La nova normativa té un impacte directe en el col·lectiu d'economistes, tant actuals com futurs.

Dels graus als minigraus universitaris

JUAN CARLOS DE MARGARIDA SANZ
*President del Registre d'Economistes
Docents i Investigadors (REDICGE)*

És una realitat que les regulacions que implementen i concreten les polítiques dels governs contradiuen de vegades els principis expressats en les declaracions grandiloqüents i, fins i tot, en els preàmbuls o justificacions de les mateixes normes. Així, una de les últimes reformes d'importància del sistema educatiu promulgada pel Govern actual, la Llei Orgànica per a la millora de la qualitat educativa, estableix en l'apartat II del seu preàmbul que "la transformació de l'educació no depèn només del sistema educatiu. És tota la societat la que ha d'assumir un paper actiu", per afegir a continuació que "l'èxit de la transformació social en què estem immersos depèn de l'educació. Ara bé, sense la implicació de la societat civil no hi haurà transformació educativa".

Aquest criteri s'hauria d'haver tingut en compte a l'hora de fer la reforma, que acaba d'aprovar el Govern en relació amb la possibilitat que les universitats puguin crear graus de tres anys en lloc dels quatre anys que tenen en l'actualitat, ja que davant les manifestacions dels diferents estaments universitaris aquests no s'han tingut en compte a l'hora d'abordar la reforma o, almenys, aquesta és la sensació que transmeten. Però, més enllà de la comunitat universitària, si donem crèdit al que exposa el preàmbul de la LOMCE, també caldria comptar amb tot tipus d'organitzacions i, en definitiva, amb la societat civil.

En aquest sentit, sorprèn que s'abordi una reforma del sistema educatiu universitari, que ha de formar professionals els coneixements dels quals han d'estar sustentats en l'experiència com a base del coneixement científic, entre els quals es troben especialment concernits els docents i investigadors, sense haver-se pogut fer una anàlisi de la situació i una avaluació del grau d'acompliment dels objectius de Bolonya per la manca de perspectiva existent dels resultats dels graus de quatre anys.

A més, en l'actualitat hi ha un desconcert a Europa en relació amb si la durada dels graus ha de ser de tres o de quatre anys. Uns països volen passar de tres a quatre, d'altres de quatre a tres, d'altres quedar-se com ara amb graus de tres o quatre anys i, finalment, hi ha països que advoquen per tal que coexisteixin les dues opcions, com és el cas d'Espanya. Per tant, és summament important reflexionar si és tan urgent que es produeixi aquest canvi a la vista del caos existent a l'Europa comunitària.

Així mateix, cal considerar que, en la situació actual dels joves llicenciats i graduats, amb un

*“Cal ser cauts
a l'hora d'aplicar
la reforma si volem
evitar el caos de perfils
professionals en el
mercado de treball”*

atur elevadíssim, dir que la finalització dels graus universitaris un any abans facilita la incorporació al mercat de treball és difícil de justificar. La realitat és que les empreses, per als escassos llocs de treball que ofereixen, requereixen diplomats que hagin seguit els estudis de màsters professionals, que no d'investigació. Per això, si els mercats de treball demanen avui una especialització professional és evident que un grau de tres anys difícilment ho farà possible.

En el cas dels estudis d'Economia, el grau ha de donar accés a l'especialització en organització, auditoria, fiscalitat, comptabilitat, anàlisi financera, etcètera, per poder competir en mercats cada cop més exigents. En aquest sentit, la reforma ens torna a situacions que creïem superades, ja que, com deia el professor Velarde, els estudis d'economia van donar prestigi al comptable amb manegüins que desenvolupava la seva activitat en l'empresa realitzant apunts, per passar a un professional en el qual prima l'anàlisi i l'estudi de l'activitat de l'empresa, més enllà de la necessària intuïció de l'empresari.

A la vista de tot això, i de la complicada situació laboral d'avui dia, no hi ha dubte que, en l'àmbit de la gestió del coneixement de l'economia i de l'empresa, els professionals que hi desenvolupin la seva activitat han de tenir una formació que contribueixi a la difícil tasca de millorar les condicions de vida dels ciutadans i evitar situacions com les que vivim en l'actualitat. Els dos camps requereixen uns coneixements amplis i profunds de nombroses matèries que segurament siguin difícils d'aconseguir en graus de tres anys.

A més, els efectes de la voluntarietat de l'aplicació de la nova reforma provocarà que a Espanya hi hagi tants sistemes universitaris com universitats, de manera que la mobilitat dels estudiants que pretén el Pla Bolonya es dificultarà enormement. En el cas dels estudis d'Economia i Empresa, aquest efecte es veurà multiplicat per l'ingent nombre de graus diferents que en l'actualitat coexisteixen en les diferents universitats espanyoles.

En definitiva, sembla encertada la crítica dels rectors a l'hora de qualificar la reforma d'inoportuna, prematura i precipitada, que precisa d'un debat seriós, ampli i amb el temps necessari que requereixen mesures d'aquest tipus, que permeti avaluar el sistema actual i que aconseguixi analitzar les conseqüències que tindrà el canvi adoptat. Cal, per tant, ser cauts a l'hora d'aplicar la reforma si volem evitar el caos de perfils professionals en el mercat de treball, que incidiria molt negativament en la reactivació de l'economia nacional i, per tant, en el benestar social del ciutadà. ■

SET OPINIONS SOBRE LA REFORMA

Quin impacte creu que pot tenir l'actual reforma del sistema universitari en els estudis de grau d'Economia i d'ADE sobre la contractació dels futurs economistes?

CARME SAURINA
Degana de la
Facultat de Ciències
Econòmiques
i Empresariales de la
Universitat de Girona

Una reforma de l'estructura de l'actual sistema universitari hauria de comptar amb un ampli consens i, tal com s'ha vist en l'informe dels rectors de les universitats espanyoles, no ha estat així. El fet de deixar en mans de les universitats, tot apel·lant a la seva autonomia, la decisió d'impartir una mateixa titulació de grau en tres o quatre anys i amb el mateix valor professional té molt poc sentit. Esgurçar els estudis de grau pot afavorir la integració internacional, però el cost econòmic que suposen els estudis de màster dificultarà l'accés dels estudiants i l'especialització dels graduats. En el context actual, en què la formació ja no es pot entendre lligada a un moment concret sinó que l'aprenentatge és i ha de ser una constant al llarg de la vida, crec que l'impacte sobre la contractació dels futurs economistes serà mínim.

FREDERIC BORRÀS
Doctor en Ciències
Econòmiques
i Empresariales

En la majoria de països d'Europa està funcionant tres anys de grau més altres dos per al màster. Crec que és fonamental que el màster tingui un enfocament pràctic que, en el cas d'ADE o d'Economia, podria facilitar als estudiants la seva entrada al mercat de treball.

ROSER FERNÁNDEZ
Economista
i secretària general
del Departament
de Salut de la
Generalitat

La reforma està més pensada per flexibilitzar l'oferta acadèmica i facilitar la mobilitat per harmonització d'itineraris universitaris amb la majoria de països europeus que per a la millora de la incorporació, en aquest cas d'economistes i ADE, al mercat de treball.

No obstant això, l'opció escollida pot acabar condicionant el mercat de treball i requerir determinats nivells o filtres per accedir a determinats llocs, tant pel que fa a perfils d'universitats com d'estudiants que optin per un sistema o per un altre. Per tant, no està tant clar si acabant un any abans tens més opcions d'entrar al mercat de treball. Possiblement en l'àmbit de l'empresa familiar o del sector públic sí, però en la resta dependrà més del que es vagi associant com a idoni en cada àmbit específic o del que "socialment" una branca o empresa acabi valoritzant a l'hora d'exigir un determinat nivell d'estudi. Probablement, anar potenciant pràctiques curriculars especialitzades en els màsters tindria un efecte més directe en la incorporació i en la renovació generacional i de coneixement en els mercats de treball.

RAMON LANAU
Economista
assessor fiscal

Com fem avui, en contractar futurs economistes novells, els despatxos professionals d'economistes continuarem valorant tant el currículum acadèmic de la persona com el seu perfil personal. El grau de tres anys suposarà menys possibilitats per als futurs economistes. El postgrau de dos anys augmentarà les seves possibilitats de trobar feina, però amb un cost econòmic substancial comparat amb l'actual grau de quatre anys. La meva conclusió és que qui cursi un grau de quatre anys tindrà un avantatge comparatiu en termes cost/benefici per trobar feina.

MIQUEL ÀNGEL BARRABIA
Economista

S'ha d'aprofitar la oportunitat acordada a la Conferència de Rectors d'Universitats (CRUE) de no aplicar la reforma per als títols actuals fins al 2017 per tal de replantejar, d'una banda, el cost dels estudis universitaris, tenint en compte que l'augment dels estudis de màster a dos anys implicarà un increment del cost dels estudis universitaris, establint un sistema de beques per compensar aquesta diferència de cost, o disminuint l'actual preu

dels màsters. Aquest període de reflexió ha de servir per replantejar els requisits acadèmics per accedir a l'exercici professional tant en l'àmbit privat com en l'Administració pública. En aquest període de reflexió que s'ha fixat la CRUE, s'hauria d'avaluar a quins dels llocs de treball a l'Administració pública que requereixen una qualificació més alta s'hauria d'exigir la titulació de màster per poder accedir a les proves de selecció. La disminució dels graus a tres anys fa que augmentin els arguments favorables a demanar una titulació especialitzada addicional per a l'accés als llocs de treball de més qualificació tècnica. L'objectiu del màster ha de ser especialitzar els graduats en una àrea concreta. Per tant, seria molt adient la creació de màsters especialitzats en les normatives i tècniques de l'Administració pública.

ELISENDA PALUZIE
Degana de la
Facultat d'Economia
i Empresa de
la Universitat
de Barcelona

La reforma facilitarà l'adaptació a l'estructura que se segueix a Europa, però un grau de tres anys no donarà les mateixes competències que un grau de quatre anys. Hi pot haver una demanda de graus més curts, com les antigues diplomatures, però per a perfils de gestió amb una remuneració mitjana més baixa. Per adquirir una formació com la de l'economista actual caldrà cursar quatre anys. A la UB pensem en una estructura 3+1+1 (com la francesa). El primer màster d'especialització d'un any l'hauria de cursar la majoria dels estudiants i el seu preu hauria de ser com el del grau.

JOSEP MARIA ANTÚNEZ
Economista i director
general de Borsa
de Barcelona

Resulta evident que la creixent complexitat que genera el procés de globalització i d'internacionalització de l'economia exigeix disposar de sòlids coneixements i d'una elevada especialització per donar una resposta adient al repte d'assolir màxims nivells de competitivitat. En el nostre cas, la sofisticació del sistema financer i dels mercats de valors ens dificultaria seleccionar, per a la seva possible contractació, graduats amb tan sols tres anys de formació i donaríem preferència a economistes amb una formació mínima de quatre o cinc anys. Per tant, l'actual reforma pot tenir un impacte limitat en el mercat de treball. ■

JOSEP MARIA SÁNCHEZ PASCUAL

“És indefugible l'avaluació dels resultats de les polítiques públiques”

És al front de la Direcció General de Política Financera de la Generalitat des del 27 de gener passat. Llicenciat en Econòmiques i Empresariales, i amb formació a l'IESE i ESADE, durant 13 anys havia estat sotsdirector general de Deute Públic i Operacions Financeres. Pocs, doncs, poden parlar millor que ell dels comptes autonòmics i del seu futur immediat

MONTSE CARLAS, periodista
*Departament de Comunicació del Col·legi
 d'Economistes de Catalunya*
 premsacec@coleconomistes.cat

Josep Maria Sánchez Pacual ha estat nomenat recentment director general de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya. En la següent entrevista, Sánchez Pacual ens dóna la seva visió de la situació actual i futura de les finances de la Generalitat.

Vostè ha estat nomenat recentment director general de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya. Quins són els principals reptes que afronta al capdavant de la Direcció General?

L'objectiu és mantenir la línia traçada els últims anys fins al final de la legislatura. En l'àmbit de la tresoreria, continuarem afrontant els problemes de liquiditat i obtenint els recursos necessaris per finançar el dèficit. També ens hem d'ocupar d'atendre puntualment els venciments de deute, una bona part dels quals prové dels mecanismes de liquiditat que l'Estat ha activat per la manca d'actualització del sistema de finançament autonòmic. En la resta d'àmbits, cal continuar exercint les responsabilitats de supervisió i tutela financera que tenim encomanades, sobre les entitats de crèdit, el mercat de valors, els ens locals, a banda del sector assegurador, amb les mutualitats de previsió social i els mediadors d'assegurances privades.

Quina és la situació actual de la Generalitat pel que fa a les finances?

Les finances de la Generalitat continuen immerses en una situació molt difícil, amb un finançament insuficient per a la cobertura del nostre sistema de l'estat del benestar. Tot i així, els darrers anys el Govern de la Generalitat de Catalunya ha fet un enorme esforç de consolidació fiscal. En el període 2010-2013 (el 2014 encara no està liquidat) la despesa departamental i de les entitats del sector públic de la Generalitat s'ha reduït un 22,5%. Anar més enllà comportaria un deteriorament segur i sever de serveis com la sanitat o l'educació, els responsables dels quals són les comunitats autònomes.

També hem fet un esforç molt important per reduir el dèficit, que ha passat de representar el 4,53% del PIB el 2010 a l'1,95% el 2013. Això vol dir que en tres anys s'han reduït 5.240 milions de dèficit, en un període en què els ingressos recurrents han baixat un 1%, uns 1.653 milions.

Una altra manera de veure-ho és adonar-se que estem en una situació en què un territori

“En un supòsit de sistema de finançament com el basc o el navarrès, la Generalitat podria finançar les seves necessitats de deute”

amb una alta capacitat fiscal com és Catalunya es veu en la impossibilitat de prestar els serveis públics i de complir, al mateix temps, amb els objectius de dèficit que se li assignen. Aquesta situació es produeix per una insuficiència de recursos, que obliga a incórrer en dèficits superiors als fixats com a objectiu per poder prestar serveis amb un nivell de despesa similar a la mitjana espanyola. Aquests dèficits elevats a què la Generalitat es veu forçada deriven en una manca permanent de finançament que provoca dificultats i retards, que inevitablement es traslladen als proveïdors.

Quines mesures proposa per millorar aquesta situació? En l'actualitat, Catalunya depèn financera de les normes que, en matèria de finançament autonòmic, dicta el Govern espanyol i de les transferències discrecionals de fons rebudes des del Govern espanyol a través de mecanismes com el FLA (Fons de Liquiditat Autonòmic) o del PPP (Pla de Pagament a Proveïdors). Realment, quin és el seu marge de maniobra per obtenir finançament?

La millora de la situació ha de venir forçosament d'una millora en la dotació pressupostària que permeti fer front a les responsabilitats de despesa amb suficiència de recursos. Hem de tenir en compte que, en aquest moment, no hi ha sistema de finançament autonòmic, que s'havia d'haver negociat el 2014. Mentrestant, només queden els mecanismes de liquiditat de l'Estat com a font

de recursos per finançar el dèficit que es fixa per a les comunitats autònomes, que el 2015 és un 0,7% del PIB i, en el cas de Catalunya, suposa uns 1.440 milions d'euros, i per atendre els venciments de deute. Mentre es mantingui la situació actual, cal anar aconseguint la liquiditat necessària per finançar els dèficits en què s'hagi incorregut.

Paral·lelament, cal reforçar també a tots els nivells l'exigència d'eficiència en la utilització dels recursos públics. Crec que ja ha arribat a tots els racons la necessitat de maximitzar el rendiment de la despesa pública, però mai no està de més recordar-ho i aprofundir en

l'esforç que això significa. L'avaluació dels resultats de les polítiques públiques i l'elaboració d'anàlisis cost-benefici en tots els projectes de l'Administració s'ha convertit en una exigència indefugible.

Catalunya és la comunitat autònoma amb un deute més elevat. Quines són les previsions que des de la Generalitat es fan per a aquest any?

Les previsions són que el deute augmenti en l'import del dèficit previst per al 2015 (1.440 milions d'euros) més les desviacions de dèficit d'anys anteriors i la reclassificació com a deute d'alguna operació que fins ara no es consi-

derava així. Bàsicament serien operacions de finançament d'infraestructures mitjançant sistemes de pagament diferit, que es van fer fa anys i que han estat objecte de canvis de criteri comptable. L'import de deute consolidat en termes de comptabilitat nacional segons els criteris del SEC se situaria en uns 67.192 milions d'euros segons el Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2015.

Avui dia Catalunya no pot anar a buscar finançament a l'exterior. Creu que aquesta situació canviaria amb un tracte fiscal similar al del País Basc o Navarra, tal com diuen alguns economistes?

Sí, sens dubte. En un supòsit de sistema de finançament com el basc o el navarrès, la Generalitat de Catalunya controlaria les seves bases fiscals i podria finançar les seves necessitats de deute als mercats perquè els creditors sabrien que podria tornar els deutes. Amb el sistema actual, és l'Administració General de l'Estat qui rep els ingressos derivats d'aquestes bases fiscals i en distribueix una part a la Generalitat que, al nostre entendre, és clarament insuficient. És lògic que els inversors decideixin prestar a qui disposa de les bases fiscals. Però el que seria més important és que aquestes necessitats serien molt inferiors, perquè disposaríem d'uns ingressos pressupostaris més elevats i justos via fiscalitat pròpia. Amb un sistema de finançament que permeti a la Generalitat de Catalunya tenir un millor accés a les bases fiscals de Catalunya, podríem finançar les necessitats als mercats. Mentre es mantingui l'actual sistema de finançament no podem esperar que es produeixin canvis en aquest aspecte i ha de ser l'Estat qui proveeixi de liquiditat després de recaptar els ingressos fiscals a Catalunya.

En els últims mesos hi ha dades que indiquen que l'economia ha crescut i es preveu també que aquesta tendència es mantingui, però el deute no deixa de créixer. Des del seu punt de vista, quina és la recepta per aconseguir reduir el deute?

Reduir el deute només s'aconseguirà quan no hi hagi dèficit, ja que la devolució del deute només es pot materialitzar amb superàvits pressupostaris. Però som lluny d'aquesta situació. Del que som més a prop és de frenar el creixement del deute respecte al PIB i de revertir aquesta tendència i començar a reduir aquesta ràtio deute/PIB gràcies al creixement econòmic (augment del PIB) i a la contenció dels dèficits. Tot allò que afavoreixi el creixement econòmic permetrà reduir el deute respecte al PIB. De fet, la Generalitat ja ha començat a reduir el ritme de creixement del deute. Entre els anys 2007 i

2010 va créixer una mitjana anual del 27,9%, mentre que, a partir del 2010, el ritme s'ha reduït a més de la meitat, amb una variació interanual mitjana del 12,1%. Per altra banda, el creixement de la recaptació fiscal derivat del creixement econòmic i no reverteix automàticament en els ingressos de la Generalitat. Cal recordar que els ingressos més elevats que l'Administració de l'Estat ha recaptat a Catalunya el 2014 no seran transferits a la Generalitat fins a dos anys més tard, és a dir, el 2016, i que fins al 2017 no es farà la liquidació definitiva dels ingressos generats enguany.

Des del seu punt de vista, ens pot dir com veu el panorama català de les caixes d'estalvis després de la reestructuració del sector?

La reestructuració del sector financer després de la crisi ha tingut unes grans perjudicades, que són les caixes d'estalvis. Afortunadament, però, en aquest procés de consolidació bancària que ha tingut lloc a Espanya i a Europa, com abans va tenir lloc en altres països després de crisis fortes com ara al Japó, a Catalunya tenim dues entitats que n'han sortit molt reforçades, "la Caixa" i el Banc de Sabadell, i unes altres que, a una escala menor, també s'estan enfortint i estan augmentant la seva activitat, com ara la Caixa d'Enginyers. Malgrat tot, quan la crisi hagi

passat, Catalunya continuarà disposant d'entitats financeres fortes amb seu al territori i el sistema financer català serà més sòlid que abans de la crisi, encara que estarà menys diversificat.

En aquest procés de concentració, el temor que hi podria haver és que quedessin segments socials i territorials en situació d'exclusió financera, però la transformació del sector encara no ha acabat i les necessitats de serveis financers de ben segur que seran cobertes per les entitats que operen al mercat.

En l'àmbit europeu, creu que les darreres decisions del BCE, sobretot pel que fa a l'anunci de compra de deute públic i privat, poden ser l'impuls definitiu per reactivar la recuperació econòmica?

Quan la crisi hagi passat, Catalunya continuarà disposant d'entitats financeres fortes amb seu al territori i el sistema financer català serà més sòlid que abans

És un gran impuls i no podem tenir la certesa que sigui suficient, però és una mesura necessària. El mateix Mario Dragui ha demanat als governs dels Estats que continuïn amb les reformes que permetin eliminar rigideses i impulsar el creixement econòmic. Avançar en aquestes reformes i flexibilitzar els objectius de dèficit, com sembla que s'està fent a França, pot ser molt positiu per reactivar el creixement econòmic.

Cal valorar positivament l'actuació del Banc Central Europeu i la gran rellevància que té per al conjunt de la ciutadania, pel que fa a la provisió de liquiditat. Amb probabilitat, sigui la institució europea que actua més decididament dins de la Unió Europea, amb visió de conjunt, i el seu àmbit d'actuació sigui el que més ha avançat en la construcció d'una veritable Unió Europea.

Vist en perspectiva, creu que les polítiques d'austeritat exigides per Alemanya han estat un element que ha actuat més com a fre per a la recuperació econòmica?

Les polítiques d'austeritat no són font de creixement econòmic a curt termini. Això no vol dir que no siguin necessàries en les economies que hagin acumulat desequilibris importants, ja que amb dèficits importants i volums de deute alts no es poden fer polítiques fiscals expansives. Això només té l'excepció dels Estats Units, potència econòmica i política que té la circumstància que tot el món estigui àvid de prestar-li diners i tenir actius en la seva divisa. Aquest no és el cas d'Europa, on hi ha molt recorregut per davant per aprofundir en la unió política. Europa és un club d'Estats, sense una veritable política econòmica europea i amb diferents situacions pel que fa a les economies de cada Estat.

Probablement, per a la sostenibilitat de la unió monetària europea calien mesures d'austeritat als Estats amb més desequilibris. Però haurien d'haver estat contrarestades amb mesures d'expansió econòmica en els Estats que no tenien aquests desequilibris, com els centreeuropeus, amb Alemanya al capdavant. Això hagués ajudat el creixement de les economies perifèriques via exportacions i turisme i hagués fet menys durs els ajustos.

En un moment en el qual som a prop de la deflació, Alemanya hauria de ser més expansiva tant en consum privat com públic, encara que fos a canvi d'un compromís de reformes estructurals en els països que tenen dèficits i deutes més elevats, especialment tenint en compte els que han posat ordre les seves finances. ■

ENERGIA PER FER POSSIBLES LES TEVES IL·LUSIONS

ENERGIA PER A LA VIDA

La vida és una font inesgotable de projectes i de noves solucions concebudes per persones amb imaginació, amb intel·ligència i amb passió. Persones que sempre trobaran a Endesa l'energia necessària perquè aquestes idees es facin realitat.

E endesa

24 seleccions, 80 partits,
totes les estrelles del bàsquet mundial

E endesa

endesa.com

ENERGIA PER A LA VIDA

El Col·legi organitza dos diàlegs a 'La Marató de TV3'

Amb el suport del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, el Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi de Metges de Barcelona han participat en *La Marató de TV3*, organitzant uns diàlegs entre un metge i un economista, relacionats amb les malalties del cor, per recaptar fons que han donat íntegrament al programa benèfic de TV3.

El primer diàleg, *Reptes de l'atenció pal·liativa en el segle XXI*, va comptar amb la participació del doctor Xavier Gómez-Batiste, metge i màxim responsable de Cures Pal·liatives de l'Organització Mundial de la Salut, i del doctor Guillem López Casasnovas, economista i catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra.

El segon diàleg, *Donació i trasplantaments d'òrgans. Anà-*

lisi cost-benefici, a càrrec del doctor Jaume Tort, metge i director de l'Organització Catalana de Trasplantaments, i del doctor Oriol Amat, economista i catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra.

Els dos actes, que s'han organitzat conjuntament entre el Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi de Metges de Barcelona, han comptat amb el suport del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, i es van celebrar a la seu del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Barcelona. ■

Subvenció al Col·legi per enfortir el treball autònom

La Direcció General d'Economia Social i Cooperativa i Treball Autònom de la Generalitat ha atorgat al Col·legi d'Economistes de Catalunya una subvenció per un import de 112.500 euros dins del programa Consolidat de suport a la consolidació, l'enfortiment i la reinvençió del treball autònom emmarcat en el programa Catalunya Emprèn.

Cal recordar que el Col·legi ja va ser guanyador d'un altre projecte d'identiques característiques que va desenvolupar al llarg de l'any 2014.

De la mateixa manera que en l'ocasió anterior, el projecte consisteix en el desenvolupament d'activitats d'assessorament i de formació a un total de 72 persones autònomes dividides en grups de 18 persones, un a cada demarcació territorial (seu del Col·legi). El projecte es desenvoluparà al llarg de tot l'exercici 2015. ■

Una conferència i una taula rodona, actes de Col·legi el Dia Europeu de la Mediació

El Col·legi d'Economistes de Catalunya ha participat en el Dia Europeu de la Mediació organitzant una conferència i una taula rodona amb l'objectiu de donar a conèixer les caracterís-

tiques i avantatges de la mediació com a procediment per a la resolució de conflictes.

La conferència, sota el títol *Els aspectes econòmics en la mediació: causes i solucions* va comptar amb la participació de

Lluís Casado, llicenciat en Econòmiques i en Psicologia i expert en mediació, negociació i conflicte, i de Jordi Conejos, economista, doctor en Economia i exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

A continuació, es va celebrar una taula rodona on es va debatre sobre el paper de l'economista en la mediació. L'acte, moderat per Jordi Conejos, també va comptar amb la participació de Mercè Rotllan, economista, advocada, mediatra; Àngel Miró, president del Grup de Treball d'Administradors Concursals del Col·legi i mediatador civil, mercantil i concursal, i Lluís Casado. ■

Relació d'altres col·legials del desembre del 2014 al febrer del 2015

Aguilera Martínez, Laura
Alegret Cano, Míriam
Allué Casas, José Miguel
Arderiu Prat, Maria Carme
Ayala Ruiz, Marta
Bakhti Guella, Mohamed
Balagay Gamardo, Ulises Antonio
Benavides Valverde, Ignacio
Bleier Terrer, Susana Esther
Bonet Alonso, Jordi
Borràs Mata, Mariona
Bosch Garcia, Meritxell
Carrillo Barasoain, Antonio
Casado Esquius, Luis
Casasnovas Salvà, Juan Manuel
Cebollero Oriach, Javier Vicente
Dopozo Gil, Rafael
Farré Nicolau, Anna

Frías Riu, Irma
Gámez Llabrés, Marcelino
García Vivancos, Víctor
García Muñoz, Raúl
Garriga Comas, Agustín
Gimeno-Bayón Forteza, Alejandro
Ginesta Jiménez, Marta
González Hernández, José Daniel
González Abelló, Laura
González Blanco, Cristina
Gumma Maragall, Joan
Hernández Navarro, Juan
Lama Fernández, Ramiro Manuel
Larrosa Cancio, Francisca
Ledesma Moreno, José Manuel
Leiva Vilaró, Alícia
López Morales, David

Mallafre Vilalta, Jordi
Marín Consuegra, José Antonio
Marín Guzmán, Jordi
Martín Rey, Purificación
Mas Maltas, Miquel Àngel
Masmitjà Pujol, Marc
Mir Rosell, Josep Oriol
Molas Sargatal, Oriol
Moragas Parrado, Pol
Moreno Asuar, Alexandre
Muntas Solà, Òscar
Musons Guarro, Ramon
Ocaña Montero, Isabel María
Ortiz Martínez, Olga
Pannon Valls, Joan David
Peña Sagristà, Maria Glòria
Pérez González, Rosa Maria
Pérez Martín, Laura
Pérez González, Javier
Pitarch Granero, Alberto

Prado Gómez, Albert
Puértolas Fabra, Alberto Javier
Puig Rico, Miquel
Puma Rolabatlle, Jordi
Ramió Casellas, Júlia
Riera Riera, Juan Carlos
Rius Ribalta, Antonio Ramón
Román Durán, Nancy
Roquet Baucells, Inmaculada
Rosales Calandre, Aina
Ruiz Ramió, Albert
Salvador Martínez, Àlex
Sanesteban López, Javier
Sánchez Lluellas, Sandra
Sitjà Carrasco, Víctor
Sureda Martorell, Pedro Tomás
Torres Cassany, Montserrat
Vasilyan, Gor
Vázquez Palet, Alfons
Vergés Vidal, David

Francesc Granell rep la Gran Creu de l'Orde Civil d'Alfons X el Savi

Francesc Granell Trias ha estat mereixedor de la Gran Creu de l'Orde Civil d'Alfons X el Savi pels seus mèrits al llarg d'una vida consagrada a l'estudi i l'ensenyament de l'economia, les relacions internacionals i la integració europea. Així ho va considerar el Consell de Ministres reunit divendres 26 de desembre. El doctor Granell és catedràtic emèrit d'Organització Econòmica Internacional de la Universitat de Barcelona, Acadèmic de Número de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres, director general

Honorari de la Comissió Europea i conseller de la Fundació Jean Monnet per a Europa. Anteriorment, el professor Granell ha estat condecorat pels governs de Finlàndia i d'Àustria. Està també en possessió de la Comanda de Número de l'Orde del Mèrit Civil atorgada pel Govern d'Espanya i de la Creu de Sant Jordi, concedida per la Generalitat de Catalunya. En la seva jubilació va rebre del rector la Medalla de la Universitat de Barcelona.

És Col·legiat de Mèrit del Col·legi d'Economistes de Catalunya i membre del Consell de

Redacció de la *Revista Econòmica de Catalunya*, de la qual va ser cofundador i on ha publicat nombrosos articles.

Investigador del trasllat del Col·legi a la seva actual seu, és un conferenciant actiu en moltes activitats del Col·legi i en Jornades de l'Economista. També forma part del Club de Pros-

pectiva del Col·legi i és membre del jurat dels Premis Joan Sardà, que es concedeixen anualment.

A més a més, és autor d'un dels capítols del llibre editat pel Col·legi *Economia de Catalunya. Preguntes i respostes sobre l'impacte econòmic de la independència*. ■

Novetats en l'acreditació d'Expert Comptable

Al final del 2014 va finalitzar el primer període per sol·licitar la certificació d'Expert Comptable Acreditat. S'hi van presentar 138 sol·licituds, de les quals la Mesa d'Avaluació va considerar que 127 (el 92% de les sol·licituds) havien acreditat l'experiència professional, els coneixements i les capacitats per obtenir el certificat, segons el sistema d'acreditació de l'Expert Comptable del Consell General d'Economistes. La Mesa d'Avaluació està inte-

grada per Magda Solà, presidenta per delegació del degà del Col·legi; Martí Garcia Pons, en representació de la Comissió de Comptabilitat; Cristina Gil, en representació de la Comissió d'Auditors de Comptes; Rodrigo Cabedo, en representació de la Comissió de Mercantil, Concursal i Experts Judicials; Pau Herrera, en representació de la Confederació Espanyola de Directius i Executius; Lluís Mas, en representació del Registre d'Experts Comptables del Con-

sell General, i Petra Saiz, en representació del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local de Barcelona.

D'altra banda, a mitjan gener el Consell General de Col·legis d'Economistes va arribar a un acord amb l'Institut de Censors Jurats de Comptes pel qual es crea un únic Registre d'Experts Comptables que incorporarà els professionals que acreditin que reuneixen les capacitats i les habilitats per ser experts comptables acre-

ditats d'ambdues institucions. A mitjan febrer, aquest acord s'ha replicat entre el Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya a partir del qual tots aquells col·legiats que desitgin sol·licitar l'acreditació d'Expert Comptable poden fer-ho ja per mitjà del web del Col·legi. Només cal entrar a la carpeta de Comptabilitat i Auditoria de l'apartat Àrees Professionals, on hi ha disponible tota la informació necessària. ■

Ningú l'estima com tu.
Ningú el cuida com nosaltres.

Centres residencials i sociosanitaris • Centres i hospitals de dia
Habitatges amb serveis • Serveis d'ajuda a domicili
Atenció sanitària i personal a domicili • Teleassistència

900 45 65 85 www.sarquavitae.es

SARquavitae Can Buxeres
C/ Ametller 6
08906 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. 932 603 181

SARquavitae Claret
C/ Sant Antoni Mª Claret 200
08025 Barcelona
Tel. 934 463 320

SARquavitae La Salut Josep Servat
C/ Antequera 8 - 18
08024 Barcelona
Tel. 932 857 512

SARquavitae Regina
C/ Mare de Déu del Coll 22 - 30
08023 Barcelona
Tel. 932 848 747

SARquavitae Bonanova
C/ Calatrava 83
08017 Barcelona
Tel. 932 534 940

'El capital al segle XXI', de l'economista Thomas Piketty, a debat

El passat 21 de gener va tenir lloc, a la seu del Col·legi d'Economistes a Barcelona, un debat sobre *Els reptes del capitalisme al segle XXI. Impacte del llibre de Thomas Piketty en el debat econòmic actual*, que va comptar amb la participació de Jordi Gual, professor de l'IESE, i d'Emilio Ontiveros, president d'Analistas Financieros Internacionales i titular de la càtedra d'Economia de l'Empresa de la Universitat Autònoma de Madrid. El debat va ser introduït i moderat per Xavier Segura, membre de la Comissió Gestora del Col·legi.

En el transcurs del debat, Jordi Gual va manifestar que el llibre de Thomas Piketty, *El capital al segle XXI*, té la virtut de posar el focus en una qüestió clau com la desigualtat, però es mostra en desacord en la diagnosi de l'autor francès sobre les causes que l'han provocat. Aquestes, segons Gual, cal buscar-les en els fenòmens de la digitalització i globalització, perquè el primer afavoreix la concentració de la renda en poques persones i perquè el segon pressiona els salaris a la baixa.

En canvi, Emilio Ontiveros va defensar amb èmfasi el llibre, que va qualificar com a

excel·lent, oportú i molt ben escrit. D'altra banda, Ontiveros va insistir en la idea que la desigualtat no és rendible i que combatre-la esdevé en aquests moments una priori-

tat ineludible, no solament per motius ètics, sinó perquè la desigualtat representa un obstacle de primera magnitud per al desenvolupament equilibrat i sostenible de l'economia. ■

Acord entre el Col·legi i l'IRTA per impulsar l'activitat empresarial en el sector agroalimentari

Aquest acord permetrà que projectes i empreses d'aquest sector nodreixin els fòrums d'inversió Economistes BAN, la xarxa de *business angels* del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Entre les actuacions previstes hi ha accions de formació als *business angels* sobre les claus per invertir en el sector agroalimentari, formació als empresaris del sector agroalimentari del fun-

cionament del procés d'inversió liderat per Business Angels o ajut als emprenedors en el desenvolupament dels seus projectes i en l'orientació, tutela i mentorització de com presentar els seus projectes als inversors.

També es preveuen accions, cursos o seminaris sobre temes com la valoració de les empreses d'agroalimentació o les tendències del sector i les oportunitats d'inversió. ■

L'èxit de Codorníu com a empresa familiar, als Diàlegs del Col·legi

El passat dia 4 de març es va celebrar la segona sessió de *Diàlegs Empresarials-Empreses d'Èxit a Catalunya*, nou format de sessió posat en marxa el mes de desembre per part de la Comissió d'Economia de l'Empresa i patrocinat per Hesperia Hotels & Resorts. Aquesta vegada, la convidada va ser Mar Raventós, presidenta del Grup Codorníu, que va centrar la seva conferència en la trajectòria de l'empresa familiar en el cas de Codorníu, tractant els aspectes més destacables des de diversos punts de vista. L'acte va ser presentat per Modest Guinjoan, president de la Comissió d'Economia de l'Empresa, i va ser moderat per Lluís Mas, president del Grup de Treball d'Economistes d'Empresa. ■

#ModerniceSuNegocio

Microsoft afavoreix el creixement i la competitivitat de les empreses.

Posa a la seva disposició les solucions per treure el màxim profit a la tecnologia més avançada amb la finalitat d'ajudar-les a cobrir les principals necessitats.

Creixi de manera eficient

"En grans inversions estalvio gràcies a solucions que s'adapten al ritme de les meves necessitats"

El seu negoci des de qualsevol lloc

"Porto el meu negoci sempre amb mi, l'atenc des del meu mòbil o tauleta i no deixo escapar oportunitats"

Connecti millor amb els seus clients

"Estic més unit als meus clients, conec les seves verdaderes necessitats i supero les seves expectatives"

Protegeixi la seva empresa

"Tinc la tranquil·litat de tenir les meves dades fora de perill i el meu sistema informàtic sempre funcionant"

Descobreixi'ns a microsoft.com/es-es/business/ i no es perdi:

Formació
gratuïta

Promocions

Esdeveniments

Notícies i
novetats

Proves de
producte

Finançament

Ayuda i
suport

Subscribiu a la nostre Newsletter:
microsoft.com/es-es/business
in Ctrl+Tech
@MS_empresas

Presentació del llibre 'Una hisenda a la catalana', de Joan Iglesias

La Comissió d'Economia Catalana del Col·legi va organitzar la presentació del llibre *Una hisenda a la catalana. Preguntes i respostes sobre la hisenda pròpia*, de Joan Iglesias, doctor en Dret i inspector d'Hisenda, assessor del president de la Generalitat de Catalunya i director del programa per a la definició d'un nou model d'Administració tributària per a Catalunya.

L'acte va comptar amb la presència del conseller d'Economia

i Coneixement, Andreu Mas-Colell, i del degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Joan B. Casas.

En la presentació, l'autor del llibre va plantejar un seguit de propostes sobre com hauria de ser la futura hisenda catalana: una nova estructura tributària, un nou model de gestió i administració tributària, basada en la transparència i en la confiança amb els contribuents. ■

Espais Despatxos reexiona sobre les perspectives econòmiques 2015/2016

Amb el patrocini de Wolters Kluwer, el passat 6 de març va tenir lloc la tercera sessió d'*Espais Despatxos*, cicle trimestral d'esmorzars que aborda temes d'especial interès per als despatxos professionals, que intenta aportar experiències de casos concrets. El ponent va ser Oriol Amat, catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra, president d'Economistes Comptables i president de l'ACCID, que va fer una reflexió sobre les perspectives econòmiques que determinaran la marxa del negoci dels despatxos professionals, incidint en les diverses especialitats. L'acte també va comptar amb Tomàs Font, director de Despatxos Professionals de Wolters Kluwer, i va ser presentat i moderat per Xavier Subirats, membre del Comitè Permanent del Col·legi d'Economistes de Catalunya. ■

La problemàtica de l'esport amateur, protagonista d'una taula rodona al Col·legi

El Col·legi d'Economistes de Catalunya va acollir una taula rodona sobre la *Problemàtica tributària i laboral a l'esport català*, en què es va debatre sobre la fiscalització de l'esport amateur impulsada pel Govern central que, en opinió dels ponents "posa en perill la supervivència dels clubs i de les entitats esportives".

L'acte, presentat pel degà del Col·legi, Joan B. Casas, va comptar amb algunes de les principals veus institucionals i representatives de l'esport a Catalunya com Josep Maldonado, porta-

veu d'Esports al Senat pel Grup Parlamentari Català CIU; Gerard Esteve; president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), i Andreu Subies, president de la Federació Cata-

lana de Futbol. La taula rodona va ser moderada per José María Gay de Liébana, president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi d'Economistes de Catalunya. ■

Collegiats que han vist reconeguda la seva vàlua

David Quicios Minoves, col·legiat, economista i advocat, ha estat guardonat amb el Premi Feixó Carreras 2014 per a noves promocions que atorga el Col·legi d'Advocats de Barcelona. El premi ha valorat el seu projecte d'investigació, *Aspectos procesales del nuevo Tribunal Unificado de Patentes: previsiones estratégicas para abogados de pymes*. El Premi Jurídic Feixó Carreras per a noves promocions està destinat a ajudar en l'elaboració d'un treball sobre un tema de dret processal o d'organització judicial.

D'altra banda, els col·legiats Jordi Caballe i Teresa Garcia-Mila han estat nomenats membres del Consell Assessor de l'Autoritat Fiscal (AIReF), que presideix José Luis Escribá. Els integrants de l'AIReF són escollits pel seu president entre persones de reconegut prestigi nacional o internacional amb almenys 10 anys d'experiència en matèria d'anàlisi pressupostària, econòmica i financera per a un període de tres anys. El nombre de membres del Consell Assessor no ha de ser inferior a vuit ni superior a 12.

L'AIReF té com a objectiu vetllar per la sostenibilitat de les finances públiques com a via per assegurar el creixement econòmic i el benestar de la societat espanyola a mitjà i llarg termini. La seva missió és garantir el compliment efectiu per tal que les administracions públiques del principi d'estabilitat pressupostària previst en l'article 135 de la Constitució espanyola, mitjançant l'avaluació contínua del cicle pressupostari i l'endeutament públic. ■

SANITAS PROFESIONALES

LA NOSTRA ASSEGURANÇA MÉS COMPLERTA PER A PROFESSIONALS COM TU

OFERTA ESPECIAL PER AL
COL·LEGI D'ECONOMISTES
DE CATALUNYA

SANITAS PROFESIONALES

Prima per persona i mes des de **39,70€¹**

SENSE COPAGAMENTS
COMPLEMENT DE FARMÀCIA INCLÒS²

Núm. de pòlissa: 81608207. Dpt.2

PER A MÉS INFORMACIÓ
I CONTRACTACIÓ:

José Antonio Carreras

☎ 682 698 713

@ jacarreras@sanitas.es

1. Prima corresponent al tram de 3-24 anys. Primes per persona i mes per a altes de noves pòlisses amb data d'efecte fins a l'01/11/2015 sobre la qual s'aplicarà el recàrrec del Consorci de Compensació d'Assegurances: 0,15 % de la prima neta. Edat màxima de contractació: 75 anys i sense límit d'edat de permanència.

2. Reemborsament del 50% de cada factura fins a un límit de 200 € per client/anualitat.

L'estructura territorial

DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

El Col·legi d'Economistes de Catalunya disposa de quatre seus, una seu central a Barcelona i tres seus territorials a Girona, Lleida i Tarragona que aglutinen respectivament els extingits col·legis de Titulats Mercantils de Girona, Lleida i Tarragona i les seus territorials de l'extingit Col·legi d'Economistes de Catalunya

La finalitat de les seus territorials és apropar la tasca col·legial als seus membres, millorar el compliment de les finalitats del Col·legi i aconseguir una eficàcia més alta de les funcions de la Comissió Gestora. Les seus territorials són autònomes en la gestió dels recursos assignats pressupostàriament per dur a terme les activitats programades en el seu àmbit territorial.

Al capdavant de cada seu territorial hi ha una Comissió Territorial que té per finalitat pro-

moure l'activitat corporativa del Col·legi a la seva demarcació, confeccionar el pressupost de la seu territorial i gestionar els recursos humans i materials de cada seu, proposant a la Comissió Gestora mesures de millora.

Les Comissions Territorials estan compostes per un president, que és la representació permanent del Col·legi en la demarcació territorial corresponent per un vicepresident, i per vocals que duen a terme les funcions que els delegui el president o el vicepresident territorial per tal de desenvol-

lupar de manera eficaç de les activitats de la Comissió territorial.

La Comissió Territorial de Girona està integrada per:

President: Esteve Gibert Utset

Vicepresidenta: Cristina Clos Ribas

Secretari: Jordi Fernández Mas

Vocals: Montse Capellas Quintana, Lluïsa Teixidor Pagés, Ricard Meléndez Gil, Tomàs Massaguer Meléndez, Francesc Xavier Majó Llopart, Núria Gumbert Jordan, Sole Font Puig.

Comissió Territorial de Lleida.

La Comissió Territorial de Lleida està integrada per:

President: Joan Turmo Montanuy

Vicepresident: Josep Maria Riu Vila

Secretari: Joan Picanyol Tarrés

Vocals: Xavier Ticó Camí, Albert Prado Villareal, Josep Ramon Peiró Roselló, Enric Baraldés Vallverdú, Albert Jover Roig, Josep Maria Solans Escolà, Maria Alba Zaragoza Farré.

La Comissió Territorial de Tarragona està integrada per:

President: Pere Segarra Rocay

Vicepresident: Llorenç Bordas Martí

Secretari: Francesc d'Assís Escoda Mallorquí

Vocals: Carles Pedreño López, Joaquim Sauch Viladot, Francesc Xavier Mas Montagut, Lluís Escatllar Gabriel, Lluís Mezquida Sans, Jordi Llevat Palau, Miquel Àngel Fúster Gómez del Campo, Jordi Ferré Llorens, Albert Rebull Fatsini, Mariano Herráiz Puchol, Pilar Gullí Gálvez, Francesc Barrajón Ibañez. ■

Seu de Girona

Arran del procés de fusió amb el Col·legi de Titulats Mercantils, la seu territorial de Girona ha iniciat un procés de reestructuració que té com a objectiu ampliar i millorar els serveis que s'ofereixen als nostres col·legiats

En aquest camí d'interrelació professional, el març va tenir lloc a Girona la presentació del Grup de Treball EAFI (Empreses d'Assessorament Financer Independent), creat per la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i que té com a objectiu divulgar la figura de l'assessor financer a la resta de col·lectius i públic en general. Es treballarà en economia financera i de l'àmbit tributari i fiscal per afavorir la regularització de tots aquells col·legiats que presten serveis regulats per la Llei del mercat de valors sense estar acollits

Per dur a terme aquesta millora, la Junta –un equip format per 10 persones– unificarà els esforços per, a través de les pròpies experiències acumulades i aprofitant la seva pertinença a rams diferents, poder donar un enfocament molt ampli, amb temàtiques diverses i d'interès per al nostre col·lectiu.

Amb aquest esperit, doncs, ens marquem per a aquest 2015 l'objectiu de fer el Col·legi més visible en el teixit empresarial i poder comptar amb la col·laboració i participació de la major part de la població gironina.

En aquesta línia s'està treballant per incrementar la formació, obrint noves possibilitats a fer col·laboracions amb altres col·lectius per tal d'afavorir la interrelació professional així com ampliar la xarxa de *networking* entre els companys, molt útil en els moments en què es troben actualment les professions, especialment la nostra,

que es caracteritza en la majoria de casos per un procés de formació continu en tots els nivells, cada cop més exigent i específic.

a cap de les figures legals que la Llei preveu, i coordinar criteris amb la resta d'entitats professionals del món de l'assessorament financer.

També es potenciaran les comissions que el mateix Col·legi té creades i vigents, se'n farà publicitat i s'estimularà la participació dels nostres col·legiats en les mateixes.

Incrementarem la nostra presència en els mitjans locals, tal com ja s'ha fet en diverses

entrevistes concedides pel nostre president territorial a la Televisió de Girona.

Per altra banda, estudiarem i analitzarem les problemàtiques que els nostres col·legiats ens aportin enfront les administracions, i intentarem ser un enllaç de millora en aquest aspecte.

En resum, volem que el 2015 sigui un any de novetats, innovacions i millores, intentarem crear un Col·legi accessible, atractiu

per a tots aquells professionals titulats de l'economia que actualment no en formen part, i sobretot útil en el dia a dia dels nostres col·legiats.

Per assolir aquest objectiu, per part de la Junta i de tot l'equip que la compon, es posarà tot l'esforç i il·lusió, i esperem que aquest any sigui un punt d'inflexió per al Col·legi de Girona i per als seus col·legiats amb els ulls posats en un futur que sigui de referència a la nostra província. ■

Seu de Lleida

L'agenda del Col·legi d'Economistes a Lleida ha obert l'any 2015 amb un munt d'activitats d'interès relacionades amb el món agroalimentari i el suport a les iniciatives autònomes

Jornada AgroBank 'Horitzó 2020'

El 28 de gener va tenir lloc a la ciutat de Lleida la presentació per part de CaixaBank de la marca AgroBank. Aquesta presentació es va fer dins d'una jornada agrària, *Horitzó 2020*, que van inaugurar el conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, i el director general de Producció i Mercats Agraris del Ministeri d'Agricultura, Fernando Miranda, parlant de la nova PAC i, a continuació, va tenir lloc una interessant taula rodona sobre *Visions del futur del sector agroalimentari a Catalunya*, en la qual van intervenir el president de Nufri, Francesc Argilés (perspectives de la fruita dolça); el director gerent de la Cooperativa d'Ivars d'Urgell, Antoni Pané (perspectives del sector agroromader); el secretari de Crisol Fruits secs, Antoni Pont (perspectives dels fruits secs i, especialment, de l'ametlla), i el gerent i conseller de Vall Companys, Josep Maria Rodié (perspectives de futur del sector porcí).

A l'acte hi van assistir 900 persones de tot Catalunya. En representació del Col·legi d'Economistes van ser-hi presents Joan Turmo, president territorial a Lleida, Joan Picanyol, secretari territorial, i Xavier Ticó, president de la Comissió d'Empresa Agroalimentària i Cooperatives.

Reunió de treball amb Yolanda Montegut, vicedegana de la Facultat de Dret i Economia de la Universitat de Lleida

Joan Turmo i Xavier Ticó han mantingut una reunió de treball amb la doctora Yolanda

Montegut Salla, vicedegana, professora d'Economia Financera i Comptabilitat i directora de l'equip de treball de la Universitat de Lleida encarregat d'elaborar els estudis de diagnòstic del Pla Marc de Cooperatives Agràries Catalanes, presentats el passat mes d'octubre a La Llotja de Lleida. La doctora Yolanda Montegut va mostrar el seu interès a col·laborar amb la Comissió d'Empresa Agroalimentària i Cooperatives del Col·legi, que té per objectius assimilar els canvis de la cadena agroalimentària i reforçar la posició competitiva dels agents del sector, tot prioritzant els aspectes de lideratge, diferenciació, dimensió, habilitats de gestió empresarial i formació; objectius totalment aliats amb els àmbits d'expertesa, docència i recerca de la doctora Montegut.

Posada en marxa de la Comunitat de Tecnologies de la Producció Agroalimentària (COTPA) del RIS3CAT

L'auditori del Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida va acollir, el 5 de febrer, la primera reunió de presentació a les empreses del sector de la proposta de crear la Comunitat RIS3CAT de Tecnologies de la Producció Agroalimentària (COTPA), amb l'objectiu de definir objectius i recollir propostes de les empreses. La Comunitat està liderada per la Universitat de Lleida i la Universitat Politècnica de Catalunya. A la reunió hi va assistir Xavier Ticó.

La RIS3CAT és l'estratègia de recerca i innovació per a l'especialització intel·ligent

de Catalunya. Les Comunitats RIS3CAT consisteixen en agrupacions voluntàries d'empreses i d'agents del sistema de R+D i Innovació català que impulsen plans d'actuacions de R+D i Innovació, dins dels àmbits sectorials líders fixats a l'estratègia RIS3CAT, com ara el de l'alimentació.

Formar part d'una Comunitat RIS3CAT és una oportunitat única per participar en un pla d'actuacions d'alt impacte per als sectors implicats, col·laborar amb altres empreses i agents del mateix àmbit, desenvolupar un projecte d'inversió estratègica basat en la recerca i la innovació i amb una visió internacional i obtenir fons FEDER per al finançament del pla d'actuacions de la Comunitat.

Inici del programa Consolidat

Després de l'èxit de l'any passat, el Col·legi d'Economistes de Catalunya promou amb el suport de la Generalitat de Catalunya el programa Consolidat de suport a la consolidació, l'enfortiment i la reinvençió del treball autònom emmarcat en el programa Catalunya Emprèn.

L'objectiu del programa és la millora de la gestió empresarial per afavorir la consolidació del negoci i s'adreça a treballadors autònoms i pimes.

Consta d'una sèrie de sessions de formació i d'assessorament personalitzat, subvencionades pel Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat, que es faran durant tot l'any 2015, a un grup de 72 persones autònomes o pimes de menys de 500.000 euros de facturació.

A Lleida, la seu territorial del Col·legi ha difós el programa en col·laboració amb GLOBALLleida, i ha assolit l'objectiu de formar un grup de 18 participants, que iniciaran les activitats durant la primera quinzena del mes de març. ■

Seu de Tarragona

A Tarragona s'han tancat satisfactòriament els ajustos estructurals, fruit de la fusió entre l'antic Col·legi d'Economistes i el Col·legi de Titulats Mercantils

MIQUEL A. FÚSTER
Membre de la Comissió Territorial de Tarragona

La unió dels dos col·lectius ha de permetre durant aquest 2015 una potenciació de les activitats col·legials i una capacitat més gran a l'hora d'organitzar cursos, la temàtica dels quals s'amplia. A més dels habituals sobre auditoria i fiscalitat, tenim la intenció d'aprofundir en l'estudi de les necessitats de formació de les empreses i les institucions de la demarcació. Amb aquest coneixement es podrà adaptar l'oferta del Col·legi a les necessitats reals de formació i reciclatge dels sectors econòmics del territori.

El nou organigrama territorial, resultat també d'aquesta fusió, ha implicat una reestructuració dels membres de la Comissió General, que ara està formada per 15 persones, cadascuna de les quals assolirà la responsabilitat directa d'una àrea, la més adient a les seves capacitats i coneixements. A més de les temàtiques professionals òbvies (auditoria, fiscalitat, empresa, administracions públiques, universitat, finances, etcètera), hi ha persones encarregades de temes específics de formació, relació amb altres institucions del territori (Agència Tributària, Ajuntament,

Diputació, altres col·legis professionals, associacions empresarials, Cambra de Comerç...) i foment d'activitats socials. Es pretén aconseguir un nou estatus com a grup, més proper al d'altres col·lectius, on hi hagi un veritable esperit corporatiu.

Des del punt de vista pràctic, la seu de Tarragona compta amb dues Comissions de Treball actives, la Fiscal i la Financera (amb uns anys de vida i ja prou consolidades), i properament està prevista la creació de la nova Comissió de Joves Economistes, fruit de l'empenta d'un grup de joves col·legiats, que volen generar debat i actuacions en els temes propis, fins i tot en coordinació amb altres organitzacions de joves professionals. En aquest sentit, s'està treballant en un acte inaugural de la mateixa Comissió, que es farà properament.

Des del 2014, ve funcionant un fòrum de debat *on-line* sobre temes tributaris, iniciativa de la Comissió Fiscal, que hauria de consolidar-se durant aquest nou any. Entenem que es tracta d'una iniciativa molt important i del màxim interès per als economistes que tre-

ballen en aquesta temàtica. Un cop superats alguns aspectes tècnics, ara és hora d'incrementar la participació dels col·legiats interessats en els aspectes fiscals, tan canviants i amb tanta rellevància econòmica. Tanmateix es continua amb la política de col·laboració amb les autoritats fiscals per tal de fer els actes de difusió pertinents.

La Comissió d'Economia Financera està centrant els seus esforços a difondre la cultura econòmica i financera i, en aquest sentit, està treballant en l'organització de conferències i jornades divulgatives sobre mercats financers, divises, noves formes de finançament, *crowdfunding*, etcètera. Després de fer el llibre sobre l'entesa de la banca i la pime fa quasi dos anys, ara ens concentrem a acostar el món de les finances als particulars i als emprenedors, tot sent conscients de les dificultats de comprensió que aquesta matèria té per a moltes persones. Es tracta de fer senzill i entenedor allò que pot complicar-se quasi fins a l'infinit.

Un altre dels nostres objectius és la implicació més gran al territori, amb una visualització més important de totes les activitats formatives, de debat i opinió, de recerca i de participació en els temes que interessin a la ciutadania que duu a terme el Col·legi.

En resum, la seu de Tarragona té posades moltes esperances en el desenvolupament de les activitats esmentades durant aquest any 2015 per tal de fer un salt qualitatiu i quantitatiu en la nostra tasca col·lectiva. Ens cal, òbviament, la col·laboració de tots els companys per aconseguir-lo. ■

Cursos per primavera

Mediació, economia verda, control de gestió, auditories i expert comptable són les matèries que centren l'activitat docent del Col·legi d'Economistes de Catalunya a partir del segon trimestre de l'any

Postgrau en Economia Verda

El Col·legi d'Economistes de Catalunya organitza conjuntament amb la Universitat de Vic, mitjançant l'Institut Català d'Economia Verda, la segona edició del Postgrau en Economia Verda, dirigit a professionals i tècnics del sector públic (responsables i tècnics, entre d'altres) i del sector privat (com ara, empresaris, directius), amb la finalitat de donar una formació específica amb relació a tots aquells aspectes en què incideix l'economia verda, posant l'èmfasi en les experiències pràctiques i en els casos aplicats. El programa compta amb un ventall ampli d'especialistes en les diverses matèries que afecten l'economia verda des de totes les perspectives.

Inici: 8 d'abril de 2015.

Formació (semipresencial) en mediació

Des de fa un temps, el Col·legi d'Economistes de Catalunya ve organitzant activitats formatives i informatives en el camp de la mediació, amb la finalitat de preparar adequadament professionals d'aquest àmbit en economia i empresa i crear, així, un cos de mediadors especialitzats.

Amb aquest objectiu, a principi de l'any 2014 es va posar en marxa el Curs de Mediació en Economia i Empresa, de 170 hores i homologat per la Generalitat, que va permetre la inscripció en el Centre de Mediació en Dret Privat de Catalunya i en el Registre de Mediadors i Institucions de Mediació del Ministeri de Justícia.

Paral·lelament, es van anar organitzant altres activitats, com els actes celebrats amb motiu del Dia Europeu de la Mediació, que van tenir lloc el 21 de gener passat.

En aquesta línia, l'Aula d'Economia i Empresa ofereix enguany nova formació en mediació de mitja durada, que comença el 14 d'abril. Aquesta es divideix en dues propostes, que responen a uns plantejaments de contingut i metodologia comuns, però que tenen destins diferents.

D'una banda, el Curs d'Expert en Mediació en Economia i Empresa, de 170 hores i homologat pel Centre de Mediació en Dret Privat de Catalunya, d'acord amb les directrius formatives definides per la Generalitat. Aquest permet el registre en el Centre de Mediació en Dret Privat de Catalunya.

Planning
Consultoria d'espais

Gestió del canvi

Arquitectura interior

facility project

Espais de treball a la seva mida

Patrocinadors Col·legi d'Economistes de Catalunya

www.facilityproject.net | c. tavern 11 | t. 93 226 21 21

Enginyeria i control d'obra

Licitació
Gestió de llicències

Mobiliari

Formació contínua d'auditors: 120 hores de formació contínua en 2012-2015

Segons resolució de l'ICAC de 29 d'octubre de 2012, i d'acord amb el reglament de la Llei d'auditoria de comptes, els auditors de comptes hauran de fer un mínim de 120 hores de formació contínua en cada període de tres anys, amb un nombre mínim de 30 hores anuals. D'aquestes, almenys 20 hores l'any i 85 hores cada tres anys s'hauran d'impartir en matèries relatives a comptabilitat i auditoria de comptes.

Cal recordar que el proper 30 de setembre de 2015 finalitza el primer trienni en què s'haurà de disposar de 120 hores de formació contínua, així com de les 30 hores corresponents a l'any en curs. Per aquest motiu, l'Aula d'Economia i Empresa ve oferint un ventall ampli de cursos especialitzats tant en auditoria i comptabilitat com en altres matèries.

Per la seva banda, el Curs d'Expert en Mediació Mercantil, amb una durada de 100 hores i homologat pel Ministeri de Justícia, permet la inscripció en el Registre de Mediadors i Institucions de Mediació del Ministeri de Justícia.

Per primera vegada, el Col·legi ofereix ambdós cursos en format semipresencial, amb un pes específic molt destacat de la formació *on-line*, combinat amb una sèrie de sessions presencials. Per això, es compta amb la col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Inici: 14 d'abril de 2015.

Formació en 'controller'

Tradicionalment, el Col·legi d'Economistes de Catalunya ha ofert formació en l'àmbit del control de gestió i control pressuposta-

ri mitjançant cursos de durada curta i mitjana, sobre la base de la gran importància que té aquesta funció dins de les empreses i organitzacions.

Enguany s'ha dut a terme una redefinició de l'activitat formativa en aquest camp pel que fa a enfocament, matèries, durada i professors, tasca que ha donat com a resultat la confecció del Programa en control de gestió/presupostari: funcions i eines per al *controller*.

Es compon de cinc mòduls amb una durada total de 58 hores i té com a objectius els següents:

- Proporcionar una visió global i detallada del control de gestió i pressupostari des d'un punt de vista pràctic.
- Facilitar el domini de les tècniques i de les eines més actuals i adequades per a un correcte i eficient control de gestió i pressupostari.

- Donar una visió integrada dels diferents indicadors de gestió i sistemes d'informació, així com del quadre de comandament.

- Aprofundir en el control de gestió de les àrees funcionals i operatives de l'empresa i ensenyar la implantació d'un sistema de control de gestió.

- Establir els conceptes fonamentals per a la creació i el desenvolupament del control i auditoria interns.

Pel que fa els professors, cal destacar la participació de professionals i directius amb gran experiència, molts dels quals també fan docència universitària, cosa que permet una formació rigorosa, actual i pràctica.

Formació en perfeccionament concursal

El Col·legi d'Economistes de Catalunya organitza la primera edició del Curs de Perfeccionament Concursal, que té per objectiu l'actualització i l'aprofundiment dels coneixements dels administradors concursals i de tots aquells professionals especialitzats en concursal i en reestructuració empresarial.

Serà impartit per magistrats titulats de jutjats mercantils i per professionals experts en el camp concursal, que combinen les sessions teòriques per part dels primers amb les sessions pràctiques de casos reals d'empreses dels segons. Té una durada de 30 hores i es compon d'11 sessions (1 sessió setmanal).

Inici: 13 d'abril de 2015.

Formació en Expert Comptable (en preparació)

El Col·legi d'Economistes de Catalunya està treballant en la definició d'un programa de formació en Expert Comptable que permeti la preparació d'aquells professionals que vulguin presentar-se a l'examen d'accés al reconeixement d'expert comptable acreditat del Consell General d'Economistes. Aquest programa preveurà les diferents matèries determinades pel Registre d'Experts Comptables (REC-CGE). ■

Assegurança de vida risc col·lectiva del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Instrument idoni per assegurar el seu futur i el de la seva família, cobrint un capital per al cas de defunció o invalidesa.

Assegurances de disseny per als col·legiats del Col·legi d'Economistes de Catalunya. També es poden beneficiar d'aquesta assegurança els seus familiars i col·laboradors.

- 1 Definició:**
Assegurança de vida per la qual els beneficiaris de l'assegurat rebran el pagament d'un capital garantit en cas de mort o incapacitat permanent absoluta.
- 2 Característiques i durada de l'assegurança:**
La prima està en funció de l'edat de l'assegurat, raó per la qual augmenta cada anualitat.
La durada és anual, i es renova automàticament cada anualitat fins als 75 anys.
Pot modificar anualment el capital assegurat.
Els augments de capitals estan subjectes a les condicions d'adhesió de la pòlissa.
- 3 A qui s'adreça l'assegurança de vida col·lectiva:**
Als economistes i als seus familiars i col·laboradors, amb edats compreses entre els 16 i els 75 anys.
- 4 Cobertures:**
Obligatòria: Defunció.
Complementària: Invalidesa absoluta i permanent.

Aquesta assegurança es pot combinar amb l'*Assegurança col·lectiva d'accidents del Col·legi d'Economistes* amb les cobertures de:
 - Mort.
 - Invalidesa total i parcial per accident.
 - Reemborsament de despeses mèdiques per accidents.
- 5 Què percebrà el beneficiari en el moment que es produeixi una contingència?**
El capital assegurat especificat en les condicions particulars per a cadascuna de les cobertures contractades.
- 6 Forma de cobrament de la garantia contractada:**
Capital.
- 7 Capital assegurat màxim:**
El límit màxim és de 600.000 €. De 70 a 75 anys, el límit assegurat és de 60.000 €.
- 8 Condicions d'adhesió:**
Per donar-se d'alta és necessari emplenar el butlletí d'adhesió amb el qüestionari de salut. Fins a un capital de 200.000 € no cal reconeixement mèdic.
- 9 Pòlissa amb participació en beneficis:**
Assegurança amb participació en beneficis en funció de la sinistralitat del col·lectiu.
- 10 Forma de pagament:**
Domiciliació bancària. Fraccionament trimestral o semestral sempre que el rebut sigui superior a 150 €.
- 11 Informació i altres serveis a clients:**
Tots els assegurats disposaran d'un certificat d'adhesió amb la informació sobre capitals, garanties i beneficiaris.
- 12 Dades necessàries per a la valoració del risc:**
És necessari emplenar el butlletí d'adhesió i el qüestionari de salut per a capitals fins a 200.000 €. Per a capitals superiors s'haurà de passar reconeixement mèdic.
- 13 Com es pot contractar l'assegurança?**
L'interessat ha d'enviar la documentació següent:
 - Butlletí d'adhesió.
 - Còpia del DNI.

Un Col·legi ben actiu

DESEMBRE 2014 - FEBRER 2015

Relació dels actes, jornades, conferències, sessions temàtiques, presentacions i actes organitzats a les diferents seus del Col·legi

BARCELONA

Debats oberts de consultoria fiscal

Organitzat per la Comissió d'Assessors Fiscals i dirigit per Enric Corominas, assessor fiscal a TAX Barcelona Advocats i Economistes, SL; Josep Sotelo, assessor fiscal a Audiconultores Advocats i Economistes, SLP, i Pedro Villar, Gabinet Assessor Fernández, SL.

'Reforma de l'impost de societats 2015. Eixamplament de la base imposable respecte al resultat comptable. Diferències permanents i temporànies'

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de José Manuel Lizanda, cap d'Unitat Regional d'Inspecció a la Delegació Especial de l'AEAT de Catalunya. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

Esmorzar-diàlegs: Cerveses Moritz, posicionament i estratègia

Organitzat pel Grup de Treball d'Economistes d'Empresa amb la participació d'Albert Castellón, director general de Cerveses Moritz durant 10 anys i actual conseller estratègic del grup d'empreses de Moritz.

'Una altra fiscalitat és possible?' Taula rodona sobre la nova fiscalitat

Organitzada pel Grup de Treball d'Economia Social amb la participació com a ponents de Xavier Casanovas, portaveu de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària i director a Cristianisme i Justícia. Fundació Lluís Espinal; Miguel Ángel Mayo, tècnic inspector d'Hisenda, perit judicial en delictes econòmics i coordinador de GESTHA a Catalunya, i Emilio Pérez Pombo, economista i cofundador de Fiscalblog. Va presentar Maite Soler, coordinadora del Grup de Treball d'Economistes per a una Economia Social, i va presidir Nacho Cornet, vocal de la Comissió Gestora i president de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Presentació del número 70 de la 'Revista Econòmica de Catalunya'. Infraestructures de Transport

Organitzada per la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya amb la participació com a ponents de Martí Pallada, director de la *Revista Econòmica de Catalunya*, i d'Anna Matas, coordinadora del dossier i professora de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va presentar l'acte Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya i la cloenda va anar a càrrec

de Ricard Font, secretari d'Infraestructures i Mobilitat de la Generalitat de Catalunya.

'Els reptes de la Formació Professional a Catalunya'

Presentació i debat organitzat pel Club de Prospectiva amb la participació com a ponents de Lola López, Josep Francí, Anna Mates, Francesc Roca i Fidel Crespo. Va moderar Xavier Ferrer, economista, polític i coordinador del Club de Prospectiva. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

'Reptes de l'atenció pal·liativa en el segle XXI'

Diàleg organitzat pel Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi de Metges de Barcelona, amb el suport del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, relacionat amb les malalties del cor per recaptar fons per a *La Marató de TV3*, amb la participació del doctor Xavier Gómez-Batiste, metge i màxim responsable de cures pal·liatives de l'Organització Mundial de la Salut, i del doctor Guillem López Casanovas, economista i catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra. Va presentar Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

‘Donació i trasplantaments d'òrgans. Anàlisi cost-benefici’

Diàleg organitzat pel Col·legi d'Economistes de Catalunya i el Col·legi de Metges de Barcelona, amb el suport del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya, relacionat amb les malalties del cor per recaptar fons per a La Marató de TV3, amb la participació del doctor Jaume Tort, metge i director de l'Organització Catalana de Trasplantaments, i del doctor Oriol Amat, economista i catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra.

Presentació de l'informe ‘Finances de les cinc grans lligues europees’

Conferència organitzada per la Comissió d'Entitats Esportives a càrrec del doctor José María Gay de Liébana, economista, professor d'Economia Financera i Comptabilitat de la Universitat de Barcelona i president de la Comissió d'Entitats Esportives del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Va presentar Martí Garcia, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

‘El Sistema Creta o Sistema de Liquidació Directa’

Sessió informativa sobre el nou sistema de cotització i recaptació de la Tresoreria General de la Seguretat Social (TGSS), en vigor a partir de l'1 de gener de 2015, organitzada per la Comissió de Relacions Laborals a càr-

rec de Soledad López, subdirectora provincial de Gestió Recaptatòria de la TGSS de Barcelona. Va moderar Josep Puigvert, economista, president de la Comissió de Relacions Laborals. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

Assemblea de Col·legiats

Per a l'aprovació del pressupost del Col·legi per l'any 2015.

‘La reforma tributària. Anàlisi dels aspectes modificats durant el tràmit parlamentari’

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de Javier Ragué, advocat i soci de Cuatrecasas, Gonçalves Pereira. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

Debats oberts de consultoria fiscal

Organitzats per la Comissió d'Assessors Fiscals i dirigits per Enric Corominas, Josep Sotelo i Pedro Villar.

‘La gestió del talent sènior i la Responsabilitat Social Corporativa’

Conferència organitzada pel Grup de Treball d'Economistes Sèniors amb la participació com a ponent de Joaquim Solana Oliver, economista i professor de la Universitat Abat Oliba. Va presentar Josep Vila Abelló, economista i membre del Grup de Treball dels Economistes

Sèniors, i va moderar Santiago Iglesias Juliá, economista, advocat i president del Grup de Treball dels Economistes Sèniors.

‘Els nous reptes de l'Administració tributària’

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia Catalana i la Comissió d'Assessors Fiscals amb la participació com a ponent de Joan Iglesias, assessor del president de la Generalitat i director del programa per a la definició d'un nou model d'Administració tributària per a Catalunya. Va presentar Modest Guinjoan, president de la Comissió d'Economia Catalana, i va moderar Nacho Cornet, president de la Comissió d'Assessors Fiscals.

Presentació del llibre: ‘Temas de economía territorial y urbana’

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia Territorial i Urbana amb la participació com a ponents de Joan Angelet, economista i autor del llibre, i de Lluís Barbé, catedràtic emèrit de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va presentar Joan Ràfols, president de la seu territorial del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Barcelona i president de la Comissió d'Economistes en Economia Territorial i Urbana.

Novetats en les declaracions informatives de l'AEAT

Conferència organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de Jaume Saura, cap de la Dependència Regional d'Infor-

màtica Tributària; Lorena Echeverría, cap adjunta de la Dependència Regional de Gestió Tributària, i Joan Pere Rodríguez, cap adjunt de la Dependència Regional de Gestió Tributària. Es va celebrar a la sala d'actes de l'AEAT de la plaça Letamendi.

Dia Europeu de la Mediació. Conferència 'Els aspectes econòmics en la mediació: causes i solucions'

Organitzat pel Col·legi d'Economistes de Catalunya amb la participació de Lluís Casado, llicenciat en Econòmiques i en Psicologia i expert en mediació, negociació i conflicte. Va presentar Jordi Conejos, economista i exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'L'economista en la mediació'

Taula rodona amb la participació com a ponents de Mercè Rotllan, economista, advocada i mediatra; Àngel Miró, president del Grup de Treball d'Administradors Concursals del Col·legi i mediador civil, mercantil i concursal, i Lluís Casado, llicenciat en Econòmiques i en Psicologia i expert en mediació, negociació i conflicte. Va presentar Jordi Conejos.

Reunió del panell d'experts de l'IEBE

Per examinar el resultat de l'enquesta corresponent a la previsió de tancament de l'IBEX 35 a 31 de març de 2015. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

'Els reptes del capitalisme al segle XXI'. Impacte del llibre de Thomas Piketty en el debat econòmic actual

Debat organitzat per la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya amb la participació com a ponents de Jordi Gual, professor de l'IESE, i d'Emilio Ontiveros, president d'Analistas Financieros Internacionales i catedràtic d'Economia de l'Empresa de la Universitat Autònoma de Madrid. Va moderar Xavier Segura, membre de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya i soci de Tracis, Projectes Econòmics i Financers.

'Finançament alternatiu: crowdlending i crowdfunding'

Conferència organitzada per la Comissió d'Economia Financera amb la participació com a ponents de Josep Nebot, *cofounder* d'Arboribus; Eloi Noya, *general manager* de Loanbook; Paulino de Evan, *general manager* de Finanzarel, i Pepe Borrell, *general manager* de Crowdcube. Va presentar i moderar Esteve Sarroca, president de la Comissió d'Economia Financera del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

'Tancament comptable 2014'

Conferència organitzada per la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-

ACCID) amb la participació com a ponent de Gemma Soligó, economista i auditora, sòcia de Grant Thornton i membre de la Junta Directiva de l'ACCID. Va presentar Martí García, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID). **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

'Aproximació al risc sobirà d'un Estat català'

Conferència organitzada dins del marc de la Comissió d'Economia Catalana a càrrec de Joan Elias, economista i autor del treball, i de Joan M. Mateu, llicenciat en Ciències Econòmiques i Empresariales per la Universitat de Barcelona i autor del treball. La introducció va anar a càrrec d'Oriol Amat, catedràtic d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra, i la presentació i moderació a càrrec de Modest Guinjoan, president de la Comissió d'Economia Catalana. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

'Aplicació pràctica del reporting amb taules dinàmiques'

Conferència organitzada per la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació i l'ACCID a càrrec de Lluís Muñiz, soci director de SisConGes & Estrategia. Va presentar l'acte Josep Maria Gallart, president de la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació (OSI).

Debats oberts de consultoria fiscal

Organitzats per la Comissió d'Assessors Fiscals i dirigits per Enric Corominas, Josep Sotelo i Pedro Villar.

'La nova entitat patrimonial i com afecta en altres impostos'

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals a càrrec de Núria Cabré,

economista i associada principal de Garrigues Abogados y Asesores Tributarios, i de Pablo Torrano, advocat i soci de Garrigues Abogados y Asesores Tributarios. **Documentació a disposició dels interessats al web del Col·legi.**

'L'abc del credit manager'

Conferència organitzada per la Comissió de Comptabilitat (Comissió Conjunta CEC-ACCID) i la Comissió d'Economia Financera a càrrec del ponent Joan Antón Ros, professor adjunt d'EADA Business School i professor de *Credit Management* a l'IDEC-UPF. Van presentar l'acte Martí García, vicepresident de la Comissió de Comptabilitat (Comissió

Conjunta CEC-ACCID), i Carme Garcia, vicepresidenta de la Comissió d'Economia Financera del CEC.

'Els plans d'igualtat a les empreses'

Conferència organitzada pel Grup de Treball d'Economia de la Igualtat i Diversitat a càrrec de Pilar Carrasquer Oto, doctora en Sociologia, professora titular del Departament de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va presentar l'acte Montserrat Sagarra, presidenta coordinadora del Grup de Treball d'Economia de la Igualtat i la Diversitat.

Un secret per viure millor? Sentir-me bé amb mi mateix.

Per això reviso cada any
la meva audició a **GAES**.

Una bona salut auditiva ens fa sentir bé, segurs i feliços.
Perquè ens acostar als altres i ens permet gaudir
dels bons moments de la vida.

A GAES posem al vostre servei més de 500 centres i una atenció
personalitzada i professional per tenir cura de la vostra audició.

ARA, 10% DE DESCOMPTE

'Traslladar l'aportació de valor de les TIC als estats econòmics de les organitzacions sanitàries. Els pressupostos TIC i el reflex econòmic dels intangibles'

Jornada organitzada per la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació i la Comissió d'Economia de la Salut del Col·legi d'Economistes de Catalunya conjuntament amb el Fòrum Català d'Informació i Salut, amb la participació com a ponents de Lluís Bohigas, economista i director de Relacions Institucionals de Roche Diagnostics, SL; Javier Grueso, director de Sistemes d'informació del Consorci Sanitari Integral (CSI), i el doctor Rafael Lledó, director general de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers. Va moderar Isidre Fàbregues, president de Fòrum Català d'Informació i Salut (Fòrum CIS), i la benvinguda i presentació van anar a càrrec de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Visita al Museu Europeu d'Art Modern (MEAM)

Sortida cultural organitzada pel Grup d'Economistes Sèniors.

Fòrum inversor Economistes BAN, edició XII

Organitzat per Bussines Angels Economistes BAN del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

Debats oberts de consultoria fiscal

Organitzat per la Comissió d'Assessors Fiscals i dirigit per Enric Corominas, Josep Sotelo i Pedro Villar.

'L'IVA en el comerç electrònic'

Sessió temàtica organitzada per la Comissió d'Assessors Fiscals amb la participació com a ponent d'Emilio Pérez Pombo, economista i membre del Comitè Permanent de la Comissió d'Assessors Fiscals del CEC. Videokonferències amb les seues territorials de Tarragona i Lleida.

'Impacte de la reforma fiscal en la gestió patrimonial'

Dinar-col·loqui organitzat pel Fòrum Economistes en Mercats Financers amb la participació de Margarita Madrigal, directora d'Assessoria Jurídica de Sabadell Urquijo. Va moderar la doctora Montserrat Casanovas,

catedràtica d'Economia Financera, secretària de la Comissió Gestora del Col·legi d'Economistes de Catalunya i presidenta del Fòrum.

'Com veuen els joves catalans el món dels pròxims 30 anys'

Conferència organitzada pel Grup de Joves Economistes amb la participació com a ponents d'Adrià Aldomà, doctorat en Filosofia de les Ciències Socials, de la Universitat Autònoma de Barcelona, i Albert Barqué, doctorand en Cognitive Science a la City University London. Van presentar l'acte Nieves Cosials, membre del Grup de Treball Joves Economistes, i Víctor Martín, membre del Grup de Treball Joves Economistes.

'Problemàtica tributària i laboral de l'esport català'

Taula rodona organitzada per la Comissió d'Economia de Finances i de l'Esport a càrrec de Josep Maldonado, portaveu d'Esports al Senat pel Grup Parlamentari Català CiU; Gerard Esteva, president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, i Andreu Subies, president de la Federació Catalana de Futbol. Va moderar José María Gay de Liébana, president de la Comissió d'Economia i Finances de l'Esport del Col·legi d'Economistes de Catalunya. La presentació va anar a càrrec de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

‘La regulació detallada dels usos del sòl a debat’

Diàlegs urbanístics organitzats per la Comissió d'Economia Territorial i Urbana a càrrec d'Arseni Gibert, president de l'Autoritat Catalana de la Competència, que va presentar l'estudi *Recomanacions sobre la regulació detallada dels usos del sòl des de l'òptica de la competència*; i Agustí Serra, director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Va moderar Miquel Morell, vicepresident de la Comissió d'Economia Territorial i Urbana del Col·legi d'Economistes de Catalunya, i va presentar l'acte Joan Ràfols, president de la Comissió d'Economistes en Economia Territorial i Urbana.

‘Una hisenda a la catalana. Preguntes i respostes sobre la hisenda pròpia’

Presentació del llibre organitzada per la Comissió d'Economia Catalana a càrrec de Joan Iglesias, assessor del president de la Generalitat de Catalunya i director del programa per a la definició d'un nou model d'Administració tributària per a Catalunya i autor del llibre. L'acte va ser presentat per Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya. La benvinguda i la cloenda van anar a càrrec de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya.

TARRAGONA

‘Novetats en declaracions informatives AEAT’

Conferència organitzada per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya, que va comptar com a ponent amb la participació de Lorena Couceiro, adjunta cap de Dependència de Gestió Tributària de l'AEAT a Tarragona; organitzat per la seu de Tarragona del Col·legi d'Economistes de Catalunya. ■

miravé
CLÍNICA DENTAL

DEIXA QUE ET RECORDIN PEL TEU SOMRIURE

Promoció Especial

per a col·legiats, empleats i familiars directes del
Col·legi d'Economistes de Catalunya

Serveis Gratuïts

- Visita (consulta i revisió) · Ortodòncia (1a visita)
- Visita pròtesi · Fluoració (infantil i adults)
- Radiografies intraorals · Extracció de punts de sutura

Serveis per tan sols 20 euros

- Extracció dental simple · Visita d'urgències de dia
- Ortopantomografia · Higiene dental
- Ensenyament d'Higiene Oral

Fins al 25% de dte.

- En la resta de tractaments en qualsevol especialitat

Cita online a: www.clinicamirave.es

[Facebook.com/ClinicaDentalMirave](https://www.facebook.com/ClinicaDentalMirave) [@clinicamirave](https://twitter.com/clinicamirave)

L'impacte de l'esport en l'economia

Avui dia no hi ha cap mena de dubte sobre la dimensió que en els diferents ordres de les nostres vides està adquirint el món de l'esport i les activitats esportives, tant que a Espanya el seu impacte s'estima en el 2,4% de la nostra riquesa, la qual cosa es tradueix en uns 24.000 milions d'euros. Un dels aspectes més destacats del que avui és el fenomen de l'esport, practicat tant en la seva faceta amateur com en el seu vessant professional, és l'econòmic, al qual cal afegir el marc fiscal, comptable i laboral de les entitats esportives, la problemàtica dels esportistes professionals, les finances dels clubs petits, mitjans i grans, els requisits i formalitats legals i, en definitiva, procurar que la gestió d'aquestes entitats respongui a criteris de professionalitat per apuntar-les en la seva estructura financera i en l'ús adequat dels seus recursos i possibilitats econòmiques.

El Col·legi, conscient de la realitat i la importància de l'esport tant a Catalunya com a la resta de l'Estat, ha creat aquesta Comissió d'Economia i Finances de l'Esport, els objectius de la qual poden resumir-se, en primer lloc, en proporcionar als col·legiats interessats en aquest àmbit i als gestors d'entitats esportives una millor preparació en assumptes econòmics, financers, organitzatius, de màrqueting, fiscals, comptables... per tal que les entitats disposin d'eines per millorar la seva organització i la seva gestió.

En segon lloc, la intenció és implicar totes les disciplines esportives a través de les respectives federacions, fent participants de les activitats de la Comissió tant els grans clubs com els mitjans i els petits.

El tercer objectiu és que la Comissió o, millor dit el Col·legi d'Economistes de Catalunya, es converteixi en un referent en la formació dels quadres directius i gestors de l'esport no tan sols català sinó de la resta de l'Estat.

La Comissió d'Economia i Finances de l'Esport també vol compartir experiències i promoure activitats amb altres Comissions del Col·legi per, d'aquesta manera, buscar una transversalitat de l'esport. Per això, ja

s'han iniciat contactes amb aquelles Comissions en principi més properes amb la d'Economia i Finances de l'Esport, que s'aniran intensificant amb les altres Comissions, i així potenciar els estudis i anàlisis que es vagin promovent tenint com a eix el món de l'esport.

Per impulsar l'interès per l'esport sempre des d'una perspectiva econòmica i financera, la Comissió es proposa dur a terme una sèrie d'iniciatives. Unes ho seran en forma de debats i taules rodones sobre temes d'actualitat que convidin personalitats vinculades al món de l'esport. Unes altres seran en forma de conferències per part de protagonistes del món de l'esport que ens explicaran les seves experiències, l'organització i funcionament de competicions de rellevància, la posada en marxa i interioritats d'esdeveniments esportius... Altres activitats respondran al format de seminaris i cursos on s'estudiaran temes monogràfics vinculats amb la gestió de l'esport, abastant diferents àrees des de la comptabilitat i fiscalitat fins a les alternatives per generar recursos, cerca de patrocinis, màrqueting esportiu...

Concretament, la Comissió va arrencar el passat 23 de febrer amb una taula rodona en la qual es va abordar un assumpte de plena actualitat que preocupa totes les bases de l'esport espanyol: les actuacions en matèria tributària i laboral sobre l'esport mo-

dest, que ha respost amb l'inici de vagues i mobilitzacions per protestar per la política del Govern espanyol en l'àmbit fiscal i de la Seguretat Social que podria abocar nombrosos clubs a passar per serioses dificultats. Aquesta taula va comptar amb una nodrida assistència de públic, que va omplir l'Auditori i el Saló d'Actes del Col·legi.

Neix, doncs, aquesta Comissió d'Economia i Finances de l'Esport, que compta, a més a més, amb el patrocini de la Fundació Damm, a la qual agraïm moltíssim la seva deferència, amb l'objectiu de sumar i fer aportacions en una parcel·la d'activitat tan rellevant en l'aspecte social, la dimensió econòmica de la qual va creixent de manera imparable, proliferant cada vegada més les entitats esportives de caràcter amateur mentre que l'esport professional escala a unes cotes on es mouen xifres multimilionàries.

Aquesta Comissió està presidida per José María Gay de Liébana, i compta amb el suport de companys economistes que, d'una manera o altra, tenen, ho han tingut, relació amb l'esport o que, simplement, han volgut col·laborar en aquest engrescador projecte: Jaume Alonso-Cuevillas, María Paz Corominas, Montserrat Navarro, Máximo Llosilla, Sebastià Piedra, Eladi Llop, Antoni de Pàdua Artés, Josep Lluís Masriera, Ramon Agenjo, Emilio Alvarez, Oriol Amat, Natàlia Garcia Tolosa, Mariluz Fernández, Gonçal Abril, Josep Lluís Giral i Martí Garcia. ■

Per assolir l'èxit, cal mirar més enllà dels núvols

Emilio Herrera n'era conscient i, amb la invenció del primer vestit estratosfèric, va marcar el camí de la cursa espacial

A UNIT4 seguim treballant per arribar encara més amunt i seguir sent líders en ERP de gestió d'empreses tan ambiciosos com la nostra.

En software de gestió, el límit de l'excel·lència el fixa la capacitat innovadora de cada fabricant. És per això que, a UNIT4, aportem tot el nostre talent i experiència per fer que les nostres solucions ERP se superin dia a dia i continuïn mantenint intacte el nivell de qualitat que tant valoren els nostres clients i partners.

PER MILLORAR LA COMPETITIVITAT Cal impulsar l'FP a Catalunya DE CARA AL 2024

L'informe 'Els reptes de la Formació Professional a Catalunya' analitza les necessitats de la nostra economia, pel que fa a capital humà, en un futur immediat

CLUB DE PROSPECTIVA
Col·legi d'Economistes de Catalunya

L'actual model productiu que viu Catalunya exigeix una reconsideració dels factors que defineixen la competitivitat de l'economia, entre els quals destaca la Formació Professional. Aquesta és una de les principals conclusions de l'informe *Els reptes de la Formació Professional a Catalunya*, que es va presentar el dia 9 de desembre a la seu del Col·legi d'Economistes. La presentació del document va anar a càrrec de Lola López, economista, professora de Formació Professional i coautora del treball; Josep Francí, expert en FP, director de delegacions de la Cambra de Comerç de Barcelona i coautor del treball; Anna Mates, directora de Formació de la Fundació Eduard Soler, i Francesc Roca, director de l'Institut Comte de Rius, que va donar pas a un col·loqui, moderat per Xavier Ferrer, economista, politòleg i coordinador del Club de Prospectiva. La conversa va obrir un torn de reflexions per part dels assistents que va comptar amb la presència de Melcior Arcarons, director general de la Formació Professional i altres membres de la societat catalana.

L'FP, una visió de futur

En els últims anys, Catalunya ha experimentat un retrocés continuat de l'ocupació, una pèrdua de 624.000 llocs de treball en sis anys. La caiguda s'ha donat a tots els nivells, però han estat els joves, especialment el grup dels 25 als 34 anys, amb contractes precaris o amb més facilitat d'acomiadament, els que n'han sortit més perjudicats. La diferència en la taxa d'atur segons el nivell d'estudis és dispar, un 11,2% d'aturats amb nivell d'estudis davant el 28,2% amb un nivell baix.

D'altra banda, les previsions demogràfiques coincideixen a assenyalar un fort envelliment de la població, que repercutirà en una reducció de la població activa i que, per tant, exigirà un increment de les taxes d'activitat per mantenir els actuals estàndards de benestar. Segons projeccions de l'INE, el 2022 hi haurà a Catalunya 447.000 persones menys d'entre 18 i 34 anys que en l'actualitat, mentre que la població més gran de 65 anys creixerà amb força, que passa del 16,5 al 20,9% en només 10 anys.

A aquests dos factors —un gran contingent de persones poc qualificades en situació d'atur i la reducció de la població econòmicament activa— s'hi afageix el fet que el nivell de qualificació acadèmica de la població catalana té actualment una estructura oposada a la de la mitjana europea, majoritàriament de qualificació intermèdia, mentre que a Catalunya hi ha una majoria de població no formada (el 44% enfront del 22%) i un percentatge superior a Europa, quant a població amb estudis superiors. Si aquesta estructura ja es donava en l'etapa anterior a l'esclat de la crisi econòmica, en el futur serà insostenible en qualsevol dels escenaris que poden definir una economia competitiva a Catalunya.

*En els propers 10 anys,
l'FP hauria de ser
capaç d'atreure
més joves cap a les
opcions de grau mitjà
i de grau superior*

Per analitzar l'evolució del nivell de qualificació de la població s'ha dissenyat un model predictiu que estudia el comportament d'aquesta variable en el tram de 25 a 65 anys, tenint en compte els factors que poden condicionar la seva evolució. El model dóna respostes concretes a la qüestió següent: què hem de fer per assolir l'objectiu europeu el 2024?

Una de les primeres conclusions alerta que el simple manteniment de les taxes actuals de matriculació i graduació ens deixaria, d'aquí a 10 anys, molt lluny de la mitjana europea pel que fa l'estructura de la qualificació de la població activa. Hem de multiplicar per quatre la matrícula dels cicles de grau mitjà per aproximar-nos a l'objectiu marcat, fet que reforça la necessitat d'aplicar polítiques valentes que donin un impuls a la Formació Professional.

És per això que en el document es conclou que en els propers 10 anys la Formació Professional hauria de ser capaç d'atreure més joves cap a les diferents opcions de l'FP (tant en el grau mitjà com en el grau superior); donar oportunitats de qualificació a les persones adultes (majors de 40 anys i/o baixos nivells de qualificació), donar resposta a les competències requerides pel mercat de treball (competències tècniques i sobretot competències vinculades transversalment a la majoria de professions), i consolidar la xarxa de centres de Formació Professional sostinguts amb fons públic com a nucli del sistema.

Actius disponibles i mesures

Per tal de fer front a aquest repte que la competitivitat econòmica i la cohesió social del país plantegen, l'informe mostra que la Formació Professional a Catalunya compta amb els actius necessaris. La descripció global dels actius disponibles confirma aquesta afirmació i, alhora, apunta alguns riscos (com l'aplicació de les mesures de la LOMCE en matèria de Formació Professional).

Es proposen mesures específiques d'impuls de la Formació Professional, com ara crear un mecanisme d'acreditació de competències per fer viables les correspondències entre la formació per l'ocupació i la formació inicial, potenciar la internacionalització de la formació, arribar als 40.000 alumnes de formació dual, apropar l'empresa a l'escola.

Aquest binomi escola-empresa, *involucrat*, pot generar dinàmiques que fomentin els canvis necessaris per aconseguir els reptes proposats. Tal com s'ha demostrat en els casos d'èxit exposats en l'informe i presentats en la ponència. ■

Gaudeix de l'efecte Movistar Fibra Òptica

Màxima velocitat

Per descarregar, per compartir, per carregar continguts...

Jocs online

Amb el millor ping del mercat.

Simultaneïtat

Connecta tants dispositius com vulguis sense perdre qualitat.

Alta definició

Gaudeix de la teva televisió en HD.

A large graphic of a fiber optic network, with numerous blue lines radiating from a central point, creating a starburst effect. The text '100 Mb' is superimposed on this graphic.

100 Mb

Espais idonis per a les vostres activitats professionals

	m ²			
AUDITORI	150	104	-	-
SALA D'ACTES	130	150	81	-
4 AULES	65	48	32	-
1 AULA	45	36	30	12
2 SALES REUNIONS	40	21	14	18
1 SALA REUNIONS	55	35	26	24

Teatre

Escola

Taula "0"

Espais flexibles

Mitjans audiovisuals

WiFi

Serveis addicionals:

- Càtering
- Fotografia
- Gravació vídeo (Auditori)
- Personal auxiliar
- Traducció simultània (Auditori)

cecespais@coleconomistes.cat

Plaça Gal·la Placídia, 32. 08006 Barcelona • Tel. 93 416 16 04 • cec@coleconomistes.cat

www.coleconomistes.cat

Informació tècnica

NOTICIARI DE LES COMISSIONS I GRUPS DE TREBALL DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES DE CATALUNYA

Sumari

2

Novetats tècniques i legislatives

Reformes legislatives del 2014

4

Comissió d'Economia de la Salut

Informe sobre l'eSalut a Espanya 2014

5

Comissió d'Economia i Sostenibilitat

"La creença no és el principi,
sinó el fi de tot coneixement" (Goethe)

6

Comissió d'Auditors de Comptes

'Guia orientativa de importancia relativa.
Aplicación práctica de las NIA-ES 320 i 450'

8

Comissió de Comptabilitat

Tancament comptable 2014

9

Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa

Creació d'empreses a Catalunya l'any 2014

10

Comissió d'Assessors Fiscals

Sobre la retribució dels socis professionals

12

Grup de Treball M&A

L'assessor de M&A i les cinc fases
de la negociació

13

Aula d'Economia

Cursos programats març-maig 2015

14

Noticiari d'economia

Situació actual de la competitivitat de l'economia espanyola

16

Comissió Mercantil, Concursal i d'Experts Judicials

Descens dels concursos i barreres als organismes públics

17

Assessoria jurídica

La Llei 31/2014 per a la millora
del govern corporatiu de les empreses

18

Economistes BAN

Impuls a la connexió emprenedors & 'business angels'

19

Xarxes socials

Com fer treballar els mitjans socials
per connectar amb els clients

Reformes legislatives del 2014

L'any 2014 ens ha deixat importants novetats legislatives dins de l'àmbit laboral, fiscal i mercantil, entre d'altres, i que sens dubte marcaran el 2015. Dins de la diversitat normativa aprovada l'any anterior, destaquen el Reial Decret Llei 1/2014, de 24 de gener, de reforma en matèria d'infraestructures i transport i altres mesures econòmiques; la Llei 1/2014, de 28 de febrer, per a la protecció dels treballadors a temps parcial i altres mesures urgents en l'ordre econòmic i social; el Reial Decret Llei 8/2014, de 4 de juliol, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència; la Llei 21/2014, de 4 de novembre, per la qual es modifica el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, i la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, entre d'altres.

Seguint el fil introductori, en les següents línies tractarem de desenvolupar, per la seva repercussió i envergadura, els aspectes més rellevants i significatius de dues lleis que entenem que han suposat un gir important respecte de la regulació anterior, sens menystenir altres normes aprovades durant el 2014 que, sens dubte, també han destacat. En primer terme, tractarem les novetats que s'han incorporat arran de la Llei 31/2014, per la qual es modifica la Llei de societats de capital (LSC) i, en segon terme, les modificacions incorporades per la Llei 17/2014, de 30 de setembre, per la qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració del deute empresarial.

Tanmateix, deixarem de banda les novetats legislatives en matèria fiscal, atès que ja han estat tractades en altres informatius i documents emesos per la Comissió d'Assessors Fiscals.

LLEI 31/2014, DE 3 DE DESEMBRE

per la qual es modifica la Llei de societats de capital per a la millora del govern corporatiu. Aquesta llei introdueix modificacions que es poden agrupar en dues grans categories, la Junta General de socis/accionistes i l'òrgan d'administració.

Com a primera puntualització, aquest punt només se centrarà en les modificacions introduïdes per la Llei en relació única i exclusivament amb les societats de capital anònimes i de responsabilitat limitada, així deixa de banda les societats cotitzades.

Les principals novetats que introdueix la norma són aquestes:

La Llei 31/2014 redueix el percentatge de capital social necessari per impugnar els acords del Consell o de qualsevol òrgan col·legiat d'administració i passa del 5 a l'1%

1. Modificacions relatives a la Junta General de socis/accionistes

● **La potenciació del paper dels socis/accionistes.** S'omplen les seves facultats d'intervenció en assumptes de gestió en totes les societats i s'inclou una nova competència referent a l'adquisició, l'alienació o l'aportació, a una altra societat, dels anomenats actius essencials, l'existència dels quals es presumeix quan l'import de l'operació superi el 25% del valor dels actius que figurin en l'últim balanç aprovat.

● **Votacions.** En els casos més greus de conflicte d'interès, es prohibeix al soci/accionista exercir el dret de vot; en la resta de supòsits, i com a novetat, s'estableix la presumpció d'infracció de l'interès social quan l'acord s'hagi adoptat en virtut del vot decisiu del soci afectat pel con-

flicte. En aquest darrer cas, i tret d'algunes excepcions, hi ha una inversió de la càrrega de la prova de manera que els socis en conflicte hauran de justificar la seva correcta actuació.

D'altra banda, s'introdueix com a novetat la recomanació de bon govern de votar separatament els assumptes "substancialment independents" i, en particular, els relatius al nomenament, ratificació, reelecció o separació de l'administració i a la modificació dels estatuts socials.

● **Dret d'informació en les societats anònimes.** S'incorporen determinades cauteles en l'exercici del dret d'informació per evitar-ne així un ús abusiu, de manera que els administradors podran denegar la informació sol·licitada quan sigui innecessària per a la tutela dels drets del soci o hi hagi raons objectives per considerar que la informació pu-

gui ser utilitzada en perjudici de la societat.

Tanmateix, la Llei preveu que la vulneració del dret d'informació de l'accionista durant la Junta el facultarà per exigir el compliment de l'obligació d'informació i per reclamar els danys i perjudicis causats, però en cap cas serà causa d'impugnació dels acords adoptats en la Junta General.

● **Règim de majories en les societats anònimes.** Amb motiu de clarificar els dubtes interpretatius al respecte, s'estableix el següent:

a) **Acords ordinaris.** Majoria simple (més vots a favor que en contra del capital social present o representat).

b) **Acords especials (art. 194 LSC).** Majoria absoluta (més del

50% de les accions presents o representades a la Junta, en primera convocatòria).

● **Règim d'impugnació d'acords de la Junta General.** Es reforça el contingut d'aquest dret a través de la unificació de tots els casos d'impugnació (acords nuls i anul·lables en l'anterior regulació) i l'establiment d'un termini únic d'impugnació d'un any, tret dels acords contraris a l'ordre públic, que són imprescriptibles. En les societats cotitzades, el termini d'impugnació es redueix a tres mesos.

Tanmateix, es redueix el percentatge de capital social necessari per impugnar els acords del Consell o de qualsevol òrgan col·legiat d'administració, que passa del 5 a l'1%.

2. Modificacions relatives a l'òrgan d'administració

● **Reforçament del règim jurídic dels deures dels administradors.** Es regulen de manera més precisa els deures de diligència i lleialtat, així com els procediments que s'haurien de seguir en cas de conflicte d'interès. En relació amb el deure de diligència, la reforma completa l'enunciat general i preveu que la diligència en el desenvolupament del càrrec haurà de valorar-se segons les funcions atribuïdes a cada administrador. Pel que fa al deure de lleialtat, resulta destacable la regulació del règim de dispensa de les obligacions associades a aquest deure, de manera que la dispensa la podrà atorgar l'òrgan d'administració, sempre que es garanteixi la independència dels administradors que la concedeixen respecte del dispensat, que sigui innòcua per al patrimoni social i que es faci en condicions de mercat.

● **Extensió subjectiva de la responsabilitat.** En matèria de responsabilitat dels administradors, s'amplia el règim de responsabilitat dels administradors, tant als administradors de fet com a la persona física designada per l'ad-

ministrador persona jurídica i, en els casos de Consell sense delegació de facultats, l'alt directiu.

● **Règim de legitimitat.** Els socis que representin com a mínim el 5% del capital social tenen legitimació directa per exercir l'acció (social i individual) de responsabilitat contra els administradors, que prescriu als quatre anys comptadors des del dia en què s'hagués pogut exercir.

● **El Consell d'Administració.** S'estableix l'obligatorietat de reunir-se almenys un cop al trimestre i es regula amb més detall el règim de delegació de facultats i la impugnació dels acords adoptats, que s'amplia als socis que ostentin l'1% del capital social.

● **Remuneració.** Els estatuts socials han d'establir el sistema de remuneració dels administradors per les seves funcions de gestió i decisió, amb especial referència al règim retributiu dels consellers que desenvolupin funcions executives, que s'haurà de reflectir en un contracte signat entre el Consell i el conseller afectat. Correspon a la Junta General l'aprovació de l'import màxim anual de retribució que percebran tots els administradors i, en tot cas, haurà de guardar una proporció raonable amb la importància i la situació econòmica de la societat així com amb els estàndards del mercat. En qualsevol cas, haurà de prendre en consideració les funcions i responsabilitats atribuïdes a cadascun.

Altres modificacions que incorpora la Llei 31/2014

Aquesta Llei modifica d'altres normes com són:

● La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

● La Llei 15/2015, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials i s'estableix l'obligació d'incloure de manera expressa en la memòria de totes

les societats mercantils el període mitjà de pagament a proveïdors.

● **Entrada en vigor.** La Llei 31/2014 va entrar en vigor, amb caràcter general, el dia 24 de desembre de 2014 si bé preveu un règim transitori respecte als articles que regulen la remuneració dels administradors, que van entrar en vigor el passat 1 de gener de 2015.

La Llei 17/2014 adopta mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració del deute empresarial i està centrada en la millora del marc legal preconcursal

LLEI 17/2014, DE 30 DE SETEMBRE.

per la qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració del deute empresarial. Aquesta Llei constitueix una reforma centrada en la millora del marc legal preconcursal dels acords de refinançament, ja que aquesta constitueix una de les àrees estratègicament més rellevants per sanejar les empreses en dificultats des d'un punt de vista financer, per mitjà del consens entre el deutor i els seus creditors, i evitant així el concurs de l'entitat i la reducció o l'aplaçament dels passius.

Les principals novetats són:

1. Convalidació de les reformes introduïdes pel Reial Decret Llei 4/2014

● **Comunicació d'iniciació de les negociacions amb els creditors.** Es permet que aquesta

comunicació pugui suspendre, durant el termini previst per dur a terme les negociacions, les execucions judicials i extrajudicials de béns que resultin necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor.

● **Homologació dels acords de refinançament.** En relació amb aquest punt, s'amplia l'à-

bit subjectiu i s'estén la possibilitat de subscriure aquests acords a tot tipus de creditors de passius financers, exclosos els creditors per operacions comercials i els creditors de dret públic.

● **Responsabilitat concursal.** L'esmentada Llei estén l'àmbit de responsabilitat als socis que s'hagin negat sense causa raonable a la capitalització de crèdits en el context d'una operació de refinançament i vincula la condemna a la cobertura total o parcial del dèficit, quan la conducta que ha determinat la qualificació culpable hagi generat o agreujat la insolvència.

2. Règim de l'administració concursal

● **Requisits per exercir com a administrador concursal.** S'estableixen nous criteris d'exclusió i restricció així com nous requi-

sits per exercir com a administrador concursal ja sigui mitjançant la possibilitat d'exigir la superació de proves o cursos específics o bé per mitjà de la creació d'una secció quarta d'administradors concursals i auxiliars delegats en el Registre Públic Concursal, on s'hauran d'inscriure totes les persones físiques i jurídiques que compleixin amb els requisits exigits.

Tanmateix, es regulen de manera exhaustiva les funcions de l'administració concursal i s'estableix un sistema de remuneració per aranzel, que es determinarà en funció del nombre de creditors, de l'acumulació de concursos i de la mida del concurs.

● **Classificació dels procediments concursals i l'administració única.** S'incorpora una nova classificació dels procediments concursals en petits, mitjans o de mida gran i, per norma general, l'administració concursal estarà integrada per un únic membre.

● **Entrada en vigor.** Aquesta Llei va entrar en vigor el dia següent de la seva publicació al BOE tot i que cal tenir en compte que, de conformitat amb la disposició transitòria segona, el nou règim de l'administració concursal no entrarà en vigor fins que no es desenvolupi reglamentàriament; a més haurà de ser aprovat en un termini màxim de sis mesos. ■

Informe sobre l'eSalut a Espanya 2014

JOSEP MARIA GALLART

Vicepresident de la Comissió d'Organització i Sistemes d'Informació
@josepmgallart

L'Associació Multisectorial d'Empreses de l'Electrònica, Tecnologies de la Informació, Telecomunicacions i Continguts Digitals (AME-TIC) va publicar el mes de desembre passat l'informe sobre l'eSalut* a Espanya, amb el qual es pretén fer una anàlisi del paper de les TIC en la sanitat espanyola. Aquest és dels pocs estudis sobre les TIC i la salut que hi ha, i també és el primer d'aquesta associació. Aquest estudi ha estat coordinat pel grup de treball eSalut, constituït per representants de 40 empreses del sector, i que té com a objectiu garantir el posicionament del mateix en l'àmbit sanitari.

A partir d'estudis i informes de referència en el sector de les TIC, com poden ser l'informe REINA del portal d'Administració electrònica de l'Administració General de l'Estat, els informes elaborats per l'Observatori Nacional de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació (ONTSI), la Societat Informàtica de la Salut (SIS), EUROSTAT i altres estudis independents com Penteo o Gartner, s'ha fet una anàlisi exhaustiva de la despesa TIC en l'economia espanyola i, més en concret, en el camp de la salut, així mateix s'ha comparat amb altres sectors productius tant de la nostra economia com de la resta de països europeus.

Encara que tots estarem d'acord en el paper rellevant que tenen les TIC en el creixement econòmic d'un país i en la productivitat de les organitzacions i empreses en general, es constata que la inversió TIC al nostre país continua estant per sota de la mitjana europea, tant en l'àmbit de l'Administració pública com, i en concret, en el camp sanitari. Però a banda de preguntar-nos pel posicionament pressupostari o econòmic que te-

nen les TIC en la nostra economia, o en un sector productiu en concret, també caldria que es quantifiqués quin és el percentatge òptim de pressupost TIC, ja que les comparacions ens poden portar a falses conclusions, ja que no ha de ser millor qui més pressupost destina, sinó qui és capaç de fer més amb menys.

El sector de les TIC a Espanya representa al voltant del 3% del PIB, amb un mercat format per 24.000 empreses, un volum de negoci de 97.500 milions d'euros i genera més de 400.000 llocs de treball. Per tant, estem en un sector representatiu de la nostra economia i

“Les TIC poden ser una palanca de transformació que ens permeti millorar el servei assistencial i garantir la sostenibilitat i l'eficiència sense perdre qualitat”

amb fortes perspectives de creixement malgrat la situació econòmica. Tot i això, hi ha un dèficit comercial TIC quantificat en 5.800 milions d'euros. En aquest sentit, és molt important l'aposta que ha de fer el nostre país i les administracions en innovació i formació de professionals TIC per reduir aquest dèficit. El sector ja hi destina més de 5.700 milions d'euros.

Per altra banda, la despesa sanitària espanyola va créixer des de l'any 2000 a un ritme de més del 6% anual fins al 2009 i a partir d'aleshores, fruit de la situació econòmica, la reducció de la despesa ha arribat a nivells del 2007. En l'actualitat el pressupost sanitari se situa al voltant del 6% del PIB, que equival a 1.350 euros per habitant, quan a la resta dels països del nostre entorn com França, Alemanya, Dinamarca o els Països Baixos se situa en el 9%.

Si ens centrem en quin paper tenen les TIC en els pressupostos, sectorialment es constata que a l'Administració General de l'Estat (AGE) el pressupost TIC va representar el 2013 al voltant del 4% del pressupost total, mentre que, en la despesa sanitària, les TIC només van representar l'1%, molt per sota dels recursos que es destinen en altres sectors com la banca (2,8%), els serveis (2,4%) o les telecomunicacions (1,9%). Això ens permet concloure que encara queda recorregut per fer per tal que el sector sigui intensiu en la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Com ens evidencia l'informe, malgrat aquesta situació, s'han desenvolupat solucions TIC de referència, amb impactes molt beneficiosos tant per a la gestió de la salut com per a la societat; així, per exemple, gairebé 20 milions d'espanyols disposen del seu historial electrònic i el 90% dels hospitals espanyols disposa de connectivitat de banda ampla, fet que ha permès el desplegament de solucions core com la història clínica electrònica o la recepta electrònica. No obstant això, aquest desenvolupament no ha estat igual en totes les comunitats autònomes i així, per exemple, se'ns mostra el grau d'avenç d'aquests projectes territorialment. A més a més, el document fa una anàlisi dels projectes TIC de referència i pretén fer una avaluació dels mateixos, a la vegada que planteja la necessitat d'avaluar les solucions que es vagin desenvolupant a tra-

vés d'agències sanitàries de qualitat, ja existents, a la vegada que proposa la construcció d'indicadors que poden ajudar a portar-les a terme, agrupant-los sota quatre criteris: satisfacció, eficiència, implantació i clínics.

L'informe no només ens exposa el passat i el present de les TIC en la sanitat del nostre país, sinó que també ens mostra quines són les seves tendències, orientant-se principalment a donar resposta a les noves necessitats que poden sorgir fruit d'un canvi en el model assistencial, conseqüència de l'envelliment de la població, que anirà més enllà de l'assistència a través dels centres de salut i dels hospitals i se centrarà més a gestionar d'una manera més eficient les malalties cròniques. En aquest sentit, les TIC poden ser una palanca de transformació que ens permeti no només millorar el servei assistencial per mitjà de solucions com la telemedicina o la sanitat electrònica (eHealth) i garantir la sostenibilitat i l'eficiència del sistema sanitari sense que això comporti una pèrdua de la qualitat; s'ha quantificat que poden suposar un estalvi potencial de 99.000 milions d'euros.

Establir mesures per incentivar la implantació de les TIC també és un dels aspectes tractats en el document, i que van des de la inversió fins al foment de l'ús de les TIC entre els mateixos professionals: la immersió digital. L'informe acaba fent referència als models de contractació dels serveis TIC i destaca la necessitat de potenciar models de col·laboració públicoprivada, on és molt important establir un marc regulador i de gestió clar, alhora que es proposen sis models de col·laboració públicoprivada o de risc compartit. ■

* Es pot accedir a l'informe a www.ametic.es/es/inicio/actualidad/publicaciones/contenido.aspx.

“La creença no és el principi, sinó el fi de tot coneixement” (Goethe)

MARTA ROCA LAMOLLA
Vicepresidenta de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat
martaroc.ind@economistes.com

L'Informatiu 149, on comentava “Debatre el coneixement, camí eficient per assolir un saber contrastat”, era una finalització dels punts conceptuals de l'economia verda, i encetava el concepte que, per passar del coneixement a l'acció, calia assolir nous coneixements per tal de poder contrastar i començar a posar-ho en pràctica. La Comissió ja tenia molt calats els conceptes d'economia verda o sostenible, el desenvolupament del balanç integrat (IIC), tot el marc conceptual, molt treballats els temes puntals, en una definició concreta, transparent i comparativa, sense estripar la feina feta anteriorment, sinó seguint l'evolució dels canvis. De passar d'una economia lineal a una de circular, dels avantatges i oportunitats que representa (innovació i competitivitat) una nova manera de gestió, del benefici i del valor afegit que en resulta (incorporació dels intangibles convertibles en tangibles), reconeixement del balanç integrat considerant que és una eina o manera d'integrar el valor afegit obtingut per l'empresa que té una estratègia de negoci que té en compte els impactes social i ambiental en les seves actuacions (canvi de memòria a IR) i d'altres.

Fet això, i situats en aquest punt, després d'haver anar cop-sant els avenços mundials que s'estan desenvolupant, en allò trobat en la cerca i el seguiment d'aquestes qüestions, ens ha servit per posar en marxa el treball per al 2015, pretenem passar a la segona fase “d'implementació, eines de com fer-ho i noves visions d'indicadors de gestió”, en quins models ens trobem més identificats i també buscar una fórmula d'integració

amb altres comissions del Col·legi que hi estan tant o més implicades que la nostra, ja que tots aquest conceptes estan orientats a uns plans, models de gestió, temporalitat i comparabilitat que directament o indirectament els afecta.

Per si és d'interès al lector, cito alguns punts dels projectes més significatius.

- El projecte Informació Integrada (AECA-ISFESG) ha fet públic un web que recull totes les activitats, productes i altres continguts generats des de la seva posada en marxa el març del 2011.

“Pretenem passar a la segona fase d'implementació, eines de com fer-ho i noves visions d'indicadors de gestió”, en quins models ens trobem més identificats

- L'International Integrated Reporting Council (IIRC) és una coalició internacional que uneix reguladors, empreses, analistes, inversors, ens sense ànim de lucre i altres grups interessats en el seu objectiu a llarg termini; millorar la manera d'informar, com creen valor en una gestió més eficient, sostenible i orientada a la creació de valor. El 2011 un primer document, *Discussions Paper* (DP), on s'aborden qüestions inicials sobre què s'ha d'entendre, què ha de contenir, la seva relació amb altres informes emesos per les empreses i el paper de la tecnologia, en concret de l'estàndard XBRL (eXtensible Business Reporting Language), en el procés de transparència empresarial.

- En una primera fase, l'AECA arriba a un acord per als PD. L'IR en general, i el de la sostenibilitat en particular, ens diu, han experi-

mentat en els últims anys un procés d'hipertrofia. Els informes no guarden homogeneïtat, els usuaris d'aquesta informació no tenen instruments eficients d'anàlisi per al DP on s'aborden qüestions inicials sobre el que cal entendre per informe integrat.

- L'AECA acompanya les empreses que participen en el programa pilot organitzat per l'IIR, en aquesta fase experimental. Superada, s'edita un *International Framework [Draft]* que rep àmplia atenció internacional.

- Primera taxonomia sobre informació integrada reconeguda per

l'XBRL internacional. És un referent nacional i internacional a l'hora de desenvolupar projectes de recerca per a l'estandardització de la informació financera i no financera, que promou les últimes tecnologies en el procés de presentació d'informes,

- Es destaca entre els últims el document de l'AECA *Informació integrada. El Quadre Integrat d'Indicadors (CII-FESG) i la pròpia Taxonomia XBRL*. Es reproduïxen les respostes al *Discussion Paper* de l'IIRC i a l'estudi empíric sobre l'estat de l'art de la informació integrada a Espanya, que va despertar per les seves avançades i innovadores, característiques tècniques i de negoci.

- Informació integrada de l'AECA (is.aeca.es), DP 2, conjunt mínim d'indicadors clau de risc o de rendiment que puguin servir

de guia a les empreses i afavorir així l'anàlisi i la comparabilitat de la informació que propugna el document final, com la diferenciació d'estoc i *flow* en les definicions de capital o la incorporació del concepte d'externalitat.

Coherència entre empreses, a través de la informació divulgada, per garantir la comparabilitat. Informes minimitzats i amb l'*Integrated Scoreboard for the reporting of Financial, Environmental, Social and Corporate Governance Information* posa a disposició de les empreses una eina d'informe.

- Quadre integrat d'indicadors que, per primer cop, incorpora les següents característiques:

- Disposa d'indicadors clau de les dimensions financera, social, ambiental i de govern corporatiu, tots ells provinents de fonts autoritzades a escala global.

- Consta d'informació quantitativa, en termes absoluts, relatius i en termes dinàmics pel que fa a tendències i desviacions, fet que permet un control estratègic, el report digital de la informació concisa i estratègica per als *stakeholders*.

- Incorpora informació passada i també prospectiva (estàndard XBRL) i fa ús de dues especificacions concretes, fórmules i dimensions (www.xbrl.org/FRTA-knownledged).

- L'IASB publica un document de debat sobre el marc conceptual. Explora possibles canvis al marc conceptual de l'IASB per a la informació financera, estableix els conceptes relacionats amb la preparació i la presentació d'estats financers.

I d'altres. Podríem pensar que estem inundats d'informació i tenir set de coneixement. ■

'Guía orientativa de importancia relativa. Aplicación práctica de las NIA-ES 320 i 450'

AGUSTÍ SAUBÍ

Vocal del Comitè de Normativa i Procediments del REA
agusti.saubí@crowehorwath.es

Recentment, el Comitè de Normes i Procediments (CNIIP), conjuntament amb el Departament Tècnic, ha procedit a l'emissió d'una guia orientativa sobre la determinació de la importància relativa, d'acord amb el que estableixen les NIA-ES 320 i 450.

Aquesta guia s'emmarca en el procés d'emissió de documents tècnics NIA-ES que, amb l'objecte d'ajudar els auditors en la lectura i l'estudi de les normes internacionals d'auditoria adaptades a Espanya (NIA-ES), el CNIIP i el Departament Tècnic del REA + REGA vénen publicant, on s'inclou un resum de les NIA-ES que fa incidència en els aspectes més rellevants de cadascuna d'elles i els models orientatius per a l'aplicació pràctica dels seus requeriments.

A diferència dels documents tècnics que resumeixen les NIA-ES, que s'emeten a efectes de consulta per facilitar la identificació dels aspectes principals de cada NIA-ES, així com les diferències més rellevants en relació amb les normes tècniques anteriors, la *Guía orientativa de importancia relativa* constitueix un document pràctic que en permet un ús immediat com a part dels papers de treball de les nostres auditories.

Tant les NIA-ES com els documents tècnics, com la *Guía orientativa de importancia relativa* es troben disponibles en l'àrea reservada del web del REA-REGA (<http://rea-rega.economistes.es/normes-internacionals-d-auditoria-2/>), amb accés restringit als usuaris registrats.

La NIA-ES 320 requereix que l'auditor, en l'establir l'estratègia

global de l'auditoria en la planificació, determini la xifra d'importància relativa per als estats financers en el seu conjunt i, en el seu cas, la xifra d'importància relativa dels tipus de transaccions, saldos comptables o informació que pogués esperar-se que influís en les decisions dels usuaris, i la revisi durant les fases d'execució del treball i emissió d'informe. Aquesta norma no estableix un mètode de càlcul específic de la importància relativa, sinó que la seva determinació ve donada per l'aplicació del judici professional de l'auditor i es veu afectada, així mateix, per la percepció que aquest tingui sobre les necessi-

minats tipus de transaccions, saldos comptables i informació que cal revelar.

És important destacar que aquest document constitueix una guia pràctica orientativa d'aplicació de la NIA-ES fet pel CNIIP, segons el seu millor criteri. No intenta suplir, per tant, el "judici de l'auditor" que ha de prevaler al llarg de l'auditoria, fonamentalment en la planificació i, en concret, en la determinació de la xifra o xifres d'importància relativa.

A més de basar-se en les òbvies NIA-ES 320 i 450, la guia ha tingut en consideració la guia publi-

i informació que cal revelar (CI-REF TSI) i la seva respectiva execució de treball (CI-RET TSI).

La 'Guía orientativa de importancia relativa' constitueix un document pràctic que en permet un ús immediat com a part dels papers de treball de les auditories

tats d'informació dels usuaris dels estats financers.

A diferència de l'anterior NTA, que oferia uns paràmetres orientatius d'aspectes quantitatius per a l'avaluació de la importància relativa en l'emissió de l'informe d'auditoria, l'actual NIA-ES no ofereix cap tipus d'orientació i limita la justificació de la determinació a l'aplicació del judici professional. És per això que, amb la finalitat de facilitar el càlcul i la determinació de les xifres d'importància relativa, s'ha confeccionat un arxiu en format Excel que conté una guia d'aplicació general que orienta l'auditor sobre cadascun dels aspectes que hauria de considerar a l'hora de calcular les xifres d'importància relativa per als estats financers en el seu conjunt, la importància relativa d'execució de treball i la importància relativa associada a deter-

cada per la IFAC per a l'aplicació de les NIA-ES a l'auditoria de petites i mitjanes entitats i la guia d'auditoria, la publicada pel REA, on cal recórrer en cas de dubte i per tal de comprendre millor el document.

El document està format per diversos apartats (en pestanyes independents, encara que amb vincles entre si) cadascun dels quals constitueix els següents documents:

● **Memoràndum.** Recull les conclusions de l'anàlisi de la importància relativa. Documenta les conclusions sobre la xifra d'importància relativa per als estats financers en el seu conjunt (CI-REF), la xifra d'importància relativa per a l'execució de treball (CI-RET), la xifra d'importància relativa per a determinats tipus de transaccions, saldos comptables

● **A-1.** Aquest full pretén recopilar les expectatives dels diferents usuaris dels estats financers des de l'anàlisi feta per l'auditor i, fonamentalment, ajudar-lo en el procés de determinar quin podria ser el paràmetre base més adequat a les circumstàncies. Els paràmetres base que preveu la guia són el total actiu, el total passiu, el patrimoni net, els ingressos ordinaris (INCN), les despeses totals, el benefici abans d'impostos i el marge brut (NIA-ES 320, A3 i A4). Algun d'aquests paràmetres constitueixen una novetat en relació amb l'anterior NTA.

● **A-2.** Aquesta pestanya ajuda l'auditor per determinar el percentatge que podria resultar aplicable al paràmetre base. A partir d'una sèrie de preguntes relatives a la mida de l'entitat auditada i la complexitat de les seves operacions, situació patrimonial i financera, estructura de la propietat, característiques dels usuaris i expectatives, així com a la conjuntura econòmica i del mercat on opera l'entitat, la guia recomana l'auditor quin podria ser el percentatge d'aplicació d'acord amb la taula 1 de percentatges suggerits per paràmetre (els percentatges detallats a la taula 1 són fruit d'observar els que històricament s'han vingut aplicant en la pràctica professional d'acord amb l'annex orientatiu de l'NTA així com els proposats a manera d'exemple per la NIA-ES 320 i els que es recullen en la guia emesa per la IFAC per a l'aplicació pràctica de les NIA a l'auditoria d'entitats de petita i mitjana dimensió. (3a edició, volum 2, pàg. 61). Cal tenir en compte que la mateixa

norma recull que els percentatges podrien ser més grans o més petits als indicats segons les circumstàncies concretes de cada cas i de l'avaluació que en faci l'auditor en l'exercici del seu judici professional.

● **B.** Aquest full ajuda l'auditor a determinar un percentatge raonable per estimar la importància relativa per a l'execució del treball (CIRET). La CIRET es determina com un percentatge de la xifra d'importació relativa per als estats financers en el seu conjunt. La guia considera que percentatges compresos entre el 60 i el 85% podrien ser raonables segons el risc d'incorrecció material de l'entitat, d'acord amb el que exposa la IFAC a la *Guia d'aplicació de les NIA a l'auditoria d'entitats petites i mitjanes*. En aquesta pestanya B es presenta una llista dels factors que haurien de preveure's per estimar aquest percentatge. La guia no imposa l'emplenament complet de tots els seus apartats, ja que en cas de no requerir-se la seva orientació es pot concloure directament fent ús del judici professional i justificant la decisió adoptada.

El percentatge que cal aplicar dependrà de qüestions relatives al grau de coneixement que l'auditor té de l'entitat (bàsicament si és primera auditoria), a l'avaluació dels riscos inherents i de control, a la naturalesa i extensió de les incorreccions identificades en auditories anteriors i a les expectatives en relació amb les incorreccions del període que s'audita.

La NIA-ES 320.9 i A12 entén la Importància relativa d'execució de treball com una o diverses xifres. Per tant, hi ha la possibilitat que l'auditor consideri que la CIRET podria ser diferent (i menor que la CIRET global) segons l'àrea dels estats financers a la qual es refereixi.

● **C.** En aquest full s'ajuda l'auditor a estimar la xifra d'importància relativa aplicable a determinats tipus de transaccions, sal-

dos comptables i informació que revelar, si és que procedeix fer-ho en el context de la seva auditoria, així com la importància relativa d'execució de treball per a aquestes transaccions, saldos comptables i informació per revelar.

● **D.** Aquest full ajuda l'auditor a determinar el percentatge que

xen de cadascun d'aquests fulls que constitueixen la guia es traslladen automàticament al full inicial, i queda constituït com un perfecte paper de treball en forma de memoràndum. El document preveu així mateix la possibilitat de ser modificat en qualsevol moment durant el desenvolupament de l'auditoria i aquesta

en les primeres aplicacions, ja que el lector hi descobrirà aspectes diversos de la NIA-ES 320 en els quals no havia reparat i pot arribar a la conclusió que aquesta NIA-ES és enganyosa pel que fa al fet de contenir més canvis en relació amb l'NTA anterior dels quals semblaven desprendre's d'una primera lectura. Així mateix, una lectura completa en les primeres aplicacions permetrà adquirir agilitat a l'hora d'emplenar-lo i facilitarà l'aplicació del judici professional directament sense necessitat de l'emplenament complet de tots els fulls de la guia.

Encara que la finalitat última de la guia és que serveixi com a paper de treball, conté suficient informació i referència normativa com per ser usada igualment com a document de consulta, així compleix una doble funció pràctica i teòrica i permet prescindir d'altres guies que únicament desenvolupen i teoritzen sobre el contingut de les NIA-ES 320 i 450.

Finalment, cal recordar que aquesta guia vol proporcionar els mitjans per ajudar l'auditor en la seva determinació de la xifra d'importància relativa en els termes establerts a la NIA-ES 320 i la seva revisió conforme estableix la NIA-ES 450, i complir amb les obligacions de documentació i justificació de les decisions preses per l'auditor. **En cap cas no substitueix el judici professional de l'auditor.** ■

Aquesta guia vol proporcionar els mitjans per ajudar l'auditor en la seva determinació de la xifra d'importància relativa, en cap cas no substitueix el professional

aplica a la CIREF per determinar la xifra a partir de la qual les incorreccions detectades podrien classificar-se com a clarament insignificants. Responent set simples preguntes la guia recomana quin percentatge cal aplicar entre el 5 i el 20%.

Tal com s'ha comentat, el resultat i les conclusions que sorgei-

circumstància queda reflectida en els diferents apartats que el formen així com en el memoràndum.

Des del CNIP i el REA-REGA animem tots els auditors a utilitzar aquesta guia per assegurar el compliment de tots i cadascun dels requisits de les NIA-ES. Recomanem la seva lectura completa

Taula 1

Percentatges	% mínim o suggerit	% màxim o suggerit PIME	% màxim o suggerit PIME i IP
Total actiu	0,50	3,00	1,00
Total passiu	0,50	3,00	1,00
Patrimoni net/actius nets	2,00	5,00	5,00
Ingressos ordinaris (INCN)	0,50	3,00	1,00
Despesa total	0,50	3,00	1,00
Benefici abans d'impostos	5,00	12,00	10,00
Marge brut	3,50	7,00	7,00

Tancament comptable 2014

MARTÍ GARCIA PONS

Vicepresident de la Comissió de Comptabilitat
(Comissió Conjunta CEC-ACCID)
martigarciapons@ub.edu

Els punts que cal considerar en el tancament 2014 deriven de diversos canvis recents en la normativa comptable, mercantil i fiscal.

Pel que fa a la normativa comptable hem d'assenyalar en primer lloc la publicació de dues resolucions de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes (en endavant l'ICAC). La primera, de 18 de setembre de 2013, conté les normes de registre i valoració i informació que cal incloure en la memòria dels comptes anuals sobre el deteriorament del valor dels actius, d'aplicació obligatòria per a totes les empreses amb independència de la seva forma jurídica i tant per als comptes individuals com consolidats (vegeu la separata de l'Informatiu 149). Aquesta resolució, en vigor des de l'1 de gener de 2014, té per objectiu sistematitzar la doctrina administrativa emesa per l'ICAC.

Cal destacar, entre altres punts, el càlcul del valor d'ús com un dels mètodes per estimar el valor recuperable de l'immobilitzat material, l'intangible i les inversions immobiliàries. Tot i que la resolució assenya-la que la taxa o taxes de descompte que cal utilitzar consideraran el valor temporal dels diners i els riscos específics de l'actiu, les empreses que no tinguin valors admesos a cotització podran emprar el seu tipus d'interès incremental com a taxa de descompte per calcular el valor en ús; és a dir, aquell tipus d'interès al qual es pogués refinançar l'entitat en un termini igual al del flux de caixa que es vol descomptar.

Un altre aspecte analitzat en detall ha estat el criteri que cal seguir per comprovar el deteriorament de valor d'una UGE i fer la distribució del fons de comerç i dels anomenats actius comuns entre diverses unitats generadores d'efectiu.

Pel que fa a la norma sobre el deteriorament del valor dels instruments financers, s'ha redactat, en sintonia amb la NIC 39 UE, presentant els criteris per comptabilitzar el deteriorament de valor dels actius en funció del criteri seguit per a la valoració posterior de l'instrument (cost amortitzat, cost o valor raonable).

Pel que fa al deteriorament dels crèdits comercials s'ha triat la presumpció de pèrdua mínima (percentatge de cobertura del 3% de l'import total dels saldos amb clients), quan hi hagi evidència de deteriorament, i no s'ha inclòs un calendari de morositat.

Cal destacar el càlcul del valor d'ús com un dels mètodes per estimar el valor recuperable de l'immobilitzat material, l'intangible i les inversions immobiliàries

La segona resolució de l'ICAC, de 18 d'octubre de 2013, tracta sobre el marc d'informació financera quan no resulta adequada l'aplicació del principi d'empresa en funcionament. Quan els administradors formulin els comptes anuals sense aplicar el principi d'empresa en funcionament, la valoració dels actius i passius de l'empresa i el registre de les operacions seguiran, amb caràcter general, el principi del meritament i les normes de registre i valoració contingudes en la segona part del PGC o del PGC-PIMES, segons escaigui. La Resolució manté el tractament dels passius recollit en el marc general d'informació financera, sens perjudici que el nou escenari pugui portar amb si el naixement d'obligacions i, en conseqüència, el reconeixement del corresponent deute o provisió. En aquest sentit, i per preveure aquests canvis, s'han publicat al BOE de 2 de febrer 2015 dues

resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat de 28 gener 2015 mitjançant les quals es modifiquen els models de comptes anuals (model normal, abreujat, de pimes i de comptes consolidats) per a la seva presentació en el Registre Mercantil. També cal fer esment de les consultes que l'ICAC ha publicat durant l'any 2014. Si bé és cert que la resposta a aquestes consultes té un caràcter merament informatiu, també és cert que són una bona guia per a auditors i elaboradors de comptes anuals.

De les 30 consultes fem esment només de la Consulta 1 BOICAC 100, sobre l'abast dels nous paràmetres referents a la formulació de comptes anuals abreujats, incorporats en el text refós de la Llei de societats de capital, per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització (NECA 4a i RD 1515/2007), i la Consulta 3 BOICAC 100, sobre

l per últim, s'han de revisar els aspectes relacionats amb l'aprovació de la Llei 27/2014, que modifica l'impost de societats. Un dels aspectes modificats, com és el canvi en el tipus impositiu de les societats, tindrà un impacte que cal considerar en el tancament comptable 2014. Així, la nova Llei preveu per als períodes impositius iniciats l'1 gener 2015 un tipus impositiu del 28%, ja que està prevista una reducció progressiva del 30 al 25% a partir l'1 de gener de 2016.

L'NRV 13a 3. del PGC estableix que els actius i passius per impost diferit es valoren segons els tipus de gravamen esperats en el moment de la seva reversió, segons la normativa que estigui vigent o aprovada i pendent de publicació en la data de tancament de l'exercici, i d'acord amb la manera com racionalment es prevegi recuperar o pagar l'actiu o el passiu. Segons la Consulta 4 BOICAC 69, l'ajustament que ha de produir-se com a conseqüència del canvi, s'ha de computar com un ingrés o una despesa en el compte de pèrdues i guanys. Tots els actius per impost diferit s'hauran de modificar excepte els actius derivats de la limitació a les amortitzacions que era d'aplicació en l'exercici 2013 i 2014 en les empreses que tribuaven al tipus general.

La DT 37 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, estableix una deducció addicional per reversió de mesures temporals del 2% en els exercicis que s'iniciïn l'1 de gener de 2015 i del 5 % a partir de l'1 de gener de 2016, per la qual cosa aquestes diferències acabaran revertint en el tipus de gravamen que es va generar del 30%.

Amb referència a les bases imposables negatives, tot i la desaparició del límit temporal per compensar-les a partir de l'1 de gener de 2016, de manera que no caducaran, comptablement es mantenen les restriccions pel reconeixement d'actius per impostos diferits derivats del dret a compensar les BINS, com es recull a la Consulta 10 del BOICAC 80/2009. ■

Creació d'empreses a Catalunya l'any 2014

AMADEU IBARZ

Vicepresident del Grup de Treball d'Emprenedoria i Creació d'Empresa del Col·legi d'Economistes de Catalunya
emprenedoria@coleccionomistes.cat

L'any 2014 a Catalunya es van crear 17.823 societats mercantils, dada que es tradueix en un increment del 0,2% respecte de l'any anterior. El capital d'aquestes empreses va baixar un 43,9%. També baixen tant el nombre de societats mercantils que van ampliar capital (-6,5%) com el seu capital (-31,3%). Amb relació al nombre de dissolució de societats mercantils, aquest ha decrescut un 20,8%. A Espanya, el nombre de societats mercantils creades va créixer un 1% respecte al 2013.

Segons les dades del projecte GEM 2013 (Global Entrepreneurship Monitor) la percepció d'oportunitats de la població adulta catalana és baixa, gairebé la meitat que a la resta de la Unió Europea. I amb uns condicionaments socio-culturals per als quals, malgrat que emprendre es considera una bona opció professional i que en els mitjans de comunicació apareixen històries d'èxit empresarials, no es considera una activitat que generi bon estatus social i econòmic, i la por del fracàs és un fre a l'hora d'emprendre nous negocis, sobretot per als qui no estan involucrats en aquest procés.

Si s'analitza l'evolució d'aquestes variables en els últims anys, s'observa que la percepció d'oportunitats per emprendre cau fortament a partir del 2008 (es passa del 35% de la població adulta el 2008 al 18,1% el 2013). D'altra banda cau també notòriament, des del 2011, l'opinió que emprendre brinda estatus social i econòmic. Aquest canvi de tendència ha de ser objecte de seguiment per les repercussions que en el futur pugui tenir sobre la desitjabilitat d'iniciar una activitat empenedora i, en conseqüència, sobre la seva intensitat.

La taxa d'activitat empenedora total (TEA) a Catalunya s'ha vist afectada els últims anys per la recessió econòmica. L'augment de la intenció de crear una empresa, malgrat que cada vegada es percebin menys oportunitats per dur-ho a terme i l'escassa materialització d'aquesta intenció, s'ha de relacionar directament amb l'increment de l'empenedoria per necessitat, ja que gairebé el 30% dels empenedors potencials són a l'atur, o bé que el segment d'edat amb una TEA més gran és de l'interval de 45-54 anys.

L'activitat empenedora catalana obté puntuacions més bones en

no té cap client a l'exterior. La mitjana de les denominades economies basades en la innovació (EBI) és del 39%.

● Una reduïda aspiració de creixement. Només un 17,5% espera crear més de cinc llocs de treball en cinc anys, mentre que la mitjana de les EBI és del 26%.

● Malgrat això, hi ha algunes dades que conviden a un cert optimisme, com ara que Catalunya està lleugerament per sobre de la mitjana quant a producte completament nou per als clients (el 19,7%, davant la mitjana de les EBI, del 17,4%); amb ús d'una tec-

El nombre d'empreses amb establiments a Catalunya a 1 de gener de 2014 ha estat de 586.443, dada que suposa una variació interanual del -0,7%. Per sectors, es registren decrements anuals en la indústria (-2,5%) i la construcció (-4,2%), mentre que en els serveis el nombre es manté estable. Per dimensió de l'empresa, destaca el predomini de les empreses sense assalariats i les microempreses (entre un i nou assalariats) així com la reduïda presència d'empreses grans. Només augmenta (un 0,7%) el nombre d'empreses de 200 i més assalariats. Per condició jurídica, baixen les societats anònimes (-4,4%) i les persones físiques (-2,5%), mentre que les societats limitades pugen un 0,7%. A Espanya, el nombre d'empreses ha estat de 3.119.310, dada que suposa una taxa de variació interanual del -0,9%.

En el conjunt del 2014, l'economia catalana va créixer un 1,2%, segons l'avenç del PIB. El sector serveis va augmentar un 1,5% i la indústria, un 1,2%, mentre que l'agricultura i la construcció van decreixen un 0,7% i un 2,6%, respectivament.

Quant a la taxa d'atur, aquesta es va situar en el 20,3% de mitjana a Catalunya el 2014, amb un total de 773.300 persones desocupades, un 13,4% menys que l'any anterior, el 2013, segons l'EPA. El nombre de llars amb tots els actius desocupats va ser de 327.600 llars, fet que representa un decreixement del 12,9% interanual.

La taxa d'ocupació de 20 a 64 anys va créixer 2,3 punts el 2014 respecte a l'any anterior i va ser del 66,2%. La població ocupada va ser de 3.030.900 persones i va augmentar un 2,1% interanual. Pel que fa a l'abandonament prematur dels estudis, va disminuir 2,5 punts respecte al 2013 i es va situar en el 22,2% de la població de 18 a 24 anys. ■

L'any 2014 a Catalunya es van crear 17.823 societats mercantils, dada que es tradueix en un increment del 0,2% respecte de l'any anterior

totes les etapes del procés empenedor quan es compara amb la mitjana d'Espanya. En canvi, si el *benchmarking* és internacional l'activitat empenedora en fase inicial (creades des del gener del 2010 fins al juny del 2013) presenta les característiques següents:

● La proporció d'empreses creades per necessitat no ha deixat d'augmentar des de l'inici de la crisi. La ràtio TEA per necessitat/TEA per oportunitat, que pot servir com a indicador de la qualitat i sostenibilitat de l'activitat empenedora, s'ha multiplicat per quatre des del 2009, i ha quedat el 2013 lleugerament per sota de la mitjana de la resta d'Espanya, però gairebé el doble per sobre de la de la resta d'Europa.

● És de baixa vocació internacional i se centra majoritàriament en el mercat domèstic. El 70%

nologia de menys d'un any (el 15,09% davant la mitjana de les EBI, de l'11,71%) i dirigit a mercats/segments en els quals no hi ha competència (el 12,91% davant la mitjana de les EBI, del 10,93%).

Per als experts enquestats, dades del projecte GEM 2013, les condicions de l'entorn per emprendre continuen sent poc favorables, amb valors, no obstant això, lleugerament millors que els de l'any anterior. Consideren que es disposa d'una bona infraestructura física i de serveis, d'un consumidor exigent que valora la innovació i d'uns programes governamentals que, malgrat la crisi, estimulen i faciliten el procés empenedor. Amb tot, els aspectes que caldria millorar són el finançament, la burocràcia, els impostos i els costos de la Seguretat Social, així com l'educació empenedora, sobretot en l'etapa escolar.

Sobre la retribució dels socis professionals

RICARD VIÑA ARASA

Economista, assessor fiscal del Col·legi i membre de la Comissió d'Assessors Fiscals
fiscals@coleccionomistes.cat

Antecedents

Ja fa uns anys, per part de l'AEAT s'està discutint, sense gaire claredat, si les retribucions pels serveis prestats per un soci a la seva societat, amb un cert control societari, s'havien de considerar rendiments del treball o d'activitat econòmica.

L'Agència Tributària va efectuar requeriments a molts socis-treballadors per a determinar si les retribucions percebudes, de les societats participades, pels seus serveis s'havien de qualificar d'activitat econòmica o era correcte cobrar de l'empresa una nòmina i, per tant, tributar com a rendiments dels treball. (Per a entendre millor els criteris de l'Administració Tributària d'aquest anys enrere al respecte recomanem lectura de la CV1492-08, de la DGT)

Però, cal recordar que, fins ara, l'únic pronunciament específic sobre la consideració de rendiments d'activitats econòmiques en el cas dels socis que presten serveis professionals a una entitat quan no es donin les notes de dependència i alienabilitat, ha estat una Nota 1/2012, del Departament de Gestió Tributària de l'AEAT. L'argument fonamental en que l'AEAT es basava per a qualificar els rendiments d'activitat econòmica era en el criteri expressat en diverses sentències per la Sala Social del Tribunal Suprem: llevat de supòsits excepcionals no és raonable que el soci dominant, amb control de l'entitat pugui contractar-se laboralment a ell mateix. Per això no seria aplicable el règim general de cotització a la Seguritat Social.

La clau era l'existència o no de les notes de dependència i alienabilitat, imprescindibles per

qualificar la relació soci-societat de relació laboral. En cas contrari es considera que les rendes percebudes corresponen a un rendiment d'activitat econòmica.

La Nota 1/2012, considerava que la condició de soci era un índex significatiu de la inexistència de les notes de dependència i alienabilitat i que, aquest fet, era clar quan la participació era d'un 50 %.

I en els casos en que la participació és inferior al 50%?

Doncs, s'havia d'anar a qüestions de fet per a poder determinar una correcta qualificació de la relació entre el soci i la societat.

La jurisprudència ha considerat la condició de soci com un índex significatiu de la inexistència de les notes de dependència i alienabilitat

● **Dependència.** Els indicis més habituals són l'assistència al centre de treball de l'ocupador o al lloc de treball designat per aquest així com està sotmès a un horari. També són fets indicis de dependència, entre altres, l'absència d'organització empresarial pròpia del treballador, la programació de la seva activitat, la inserció del treballador en la organització del treball de l'ocupador o empresari, etcètera.

● **Alienabilitat.** Són indicis, entre altres, el lliurament o posta a disposició de l'empresari per part del treballador dels productes elaborats o dels serveis realitzats, l'adopció per part de l'empresari, i no del treballador, de les decisions relatives a les relacions de mercat o de les relacions amb el públic, així com la fixació de preus o tarifes, selecció de la clientela, indicacions de

persones a atendre, el caràcter fix o periòdic de la reenumeració del treball i del càlcul de la retribució o dels principals conceptes de la seva determinació d'acord a un criteri que guardi una certa proporció amb l'activitat realitzada, sense assumir el risc i sense el lucre especial que caracteritzen a l'activitat de l'empresari o a l'exercici lliure de les professions.

És obvi que la condició de soci que participa en les decisions sobre la organització de l'activitat desenvolupada per l'entitat, dilueix, d'alguna manera, les notes de dependència i alienabilitat

que poguessin existir, a conseqüència de la participació en la societat.

Però sempre quedava el dubte en els casos en que la participació era inferior al 50%. Quan es podia afirmar que un soci tenia el control, era dominant? Amb un 15, un 20, un 35%?

La jurisprudència ha considerat la condició de soci com un índex significatiu de la inexistència de les notes de dependència i alienabilitat.

I no s'ha d'oblidar un altre factor que per a l'Administració Tributària ha estat, tradicionalment determinant: l'existència de mitjans de producció en seu del soci.

Al respecte, la interpretació que n'ha fet l'AEAT, és la següent: "En els serveis professionals (ad-

vocacia, assessoria fiscal, comptable, laboral, etcètera) el principal mitjà de producció resideix en el propi soci, això és, en la pròpia capacitació professional de la persona física que presta els serveis —es tracta de serveis la contractació dels quals té un marcat caràcter intuitu personae—, de manera que els mitjans materials necessaris per el desenvolupament dels seus serveis proporcionats per l'entitat són d'escassa rellevància front el factor humà. Estaríem a l'anàlisi de la presència o absència de les notes de dependència i alienabilitat per qualificar en el sentit de l'article 27 de la Llei de l'IRPF i per tant desenvolupen una activitat econòmica"

I, a partir de l'1-01-2015, qué?

Doncs, tot fa pensar que aquests criteris s'han consolidat amb rang de Llei i prescindint del percentatge de participació.

En efecte, la Llei 26/2014, de 27 de novembre, per la que es modifica la Llei 35/2006, de l'IRPF, i el text refós de la Llei de l'IRNR, ha introduït una modificació a l'article 27.1 de la Llei de Rendita, que regula el concepte de rendiments íntegres d'activitats econòmiques, en el sentit que: "Tractant-se de rendiments obtinguts pels contribuents procedents d'una entitat en capital de la qual participin derivats de la realització d'activitat inclosos en la Secció Segona de les Tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, tindran aquesta consideració quan el contribuent estigui inclòs, a tal efecte, en el règim especial de la seguritat social dels treballadors per compte propi o autònoms, o en una mutualitat de previsió social que actuï com alternativa a l'esmentat règim especial de conformitat amb la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades."

Això suposa en la pràctica que les "retribucions" (rendiments) d'aquells socis que prestin ser-

veis a les seves “entitats” (societats), és a dir, que realitzin activitats econòmiques susceptibles d'estar incloses en la Secció Segona de les Tarifes de l'IAE (activitats professionals) –queden exclosos aquells rendiments que deriven d'activitats que no siguin professionals–, quan estiguin inclosos en el RETA o en la mutualitat corresponent per dites activitats, tindran la consideració de rendiments íntegres d'activitats econòmiques.

En el cas dels economistes que exerceixin com a tals respecte de les societats on participin, hi ha una Nota Informativa específica a la pàgina web del Col·legi i a l'apartat Normativa, trobareu més informació sobre els tràmits formals per a l'inici de l'exercici de l'activitat d'Economista.

Per la seva banda la Seguretat Social en la Disposició addicional vint-i-setena del RD Legislatiu 1/1994, disposa que es presumirà, llevat de prova en contra, que el treballador posseeix el control efectiu de la societat quan concorrexin algunes de les circumstàncies següents:

1. Que, al menys, la meitat del capital social de la societat a la que presta els seus serveis estigui distribuït entre socis, amb els que convisqui i amb vincle conjugal o de parentiu per consanguinitat, afinitat o adopció, fins el segon grau.
2. Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la tercera part.
3. Que la seva participació sigui igual o superior a la quarta part, si té atribuïdes funcions de direcció i gerència de la societat.

En els supòsits en que no concorrexin les circumstàncies anteriors, l'Administració podrà demostrar, per qualsevol mitjà de prova, que el treballador disposa del control efectiu de la societat.

Possible controvèrsia en l'aplicació de l'IVA

Per si no hi ha prou enrenou en dilucidar si tots aquells socis que prestin serveis professionals a la seva societat han de facturar per considerar que obtenen rendiments d'activitat econòmica professional, hi ha una petita part d'experts del món de l'assessoria fiscal que opina que és discutible que s'hagi de repercutir l'IVA corresponent en les factures pels serveis prestats a la societat, en els casos en que hi hagi un contracte de treball.

La qüestió no és baladí perquè la Comissió Europea i l'Administració Tributària Espanyola difereixen sobre si una persona física que posseeix la majoria de les accions d'una empresa pot estar vinculada laboralment a l'empresa per un contracte de treball i, en aquest cas, se l'exclouria, d'acord amb la normativa de l'IVA.

El fet que un professional sigui l'accionista majoritari de l'empresa no impedeix l'existència d'una relació laboral entre l'ocupador i l'empleat

Els dubtes sorgeixen a conseqüència de la consulta realitzada per la Delegació Espanyola al Comitè de l'IVA de la Direcció General de Fiscalitat i Unió Duana en un document de treball, de data 28/01/2014.

Els membres del Comitè van determinar que el fet que un professional sigui l'accionista majoritari de l'empresa no impedeix l'existència d'una relació laboral entre l'ocupador i l'empleat.

Amb anterioritat, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) havia fallat, en l'assumpte C-355/06 Van der Steen, que una persona física que realitza tots els treballs, en nom i per compte d'una empresa que és subjecte passiu de l'IVA, en virtut d'un contracte que el vincula a dita empresa de la qual és l'únic soci, administrador únic i l'únic

miembre del personal laboral, no és subjecte passiu de l'IVA en el sentit de l'article 4 de la Sexta Directiva.

Malgrat que el criteri de la Comissió Europea, basant-se en els articles 9 i 10 de la Directiva de l'IVA, difereix del de l'AEAT, la normativa interna espanyola no ha estat modificada i, per tant, avui per avui, el que és essencial a l'hora de qualificar un servei o treball per a una entitat com una operació subjecta a l'IVA, per no concórrer les notes de alienabilitat en el treball i dependència, la jurisprudència ha considerat la condició de soci, com un índex significatiu de la inexistència de les notes de dependència i alienabilitat, atès que a conseqüència de la participació en l'entitat i, per tant, de la condició de soci, participa en les decisions sobre la organització de l'activitat desenvolupada per la societat, assumint riscos i diluint

cions formals de qualsevol empresari o professional individual.

Just acabat de lliurar aquest article a la Redacció, el REAF-REGAF m'ha fet mans d'un escrit de la Subdirecció General d'Informació i Assistència Tributària sobre la incidència en l'IVA per la modificació introduïda per l'article 27.1 de LIRPF, que ve a dir que el fet que el rendiment obtingut pel soci es qualifiqui com activitat professional en l'IRPF no implica que automàticament sigui subjecte passiu de l'IVA. Si el soci ordena per compte propi factors de producció per el desenvolupament de la seva activitat professional, la prestació de serveis a la societat estarà subjecta a l'IVA. Si la relació soci-societat s'ha de qualificar com a laboral per concórrer les notes de dependència i alienabilitat, els serveis prestats pel soci a la societat no estaran subjectes a l'IVA.

Com es pot observar no afegeix res de nou que no sapiguem. Les relacions laborals no estan subjectes a l'IVA. I això és així des de la implantació al nostre país de l'IVA, l'any 1986.

d'aquesta manera les notes de dependència i alienabilitat que poguessin existir.

En resum

Si sou socis d'una societat (no importa el percentatge de participació), que realitza activitats professionals (secció segona de les tarifes de l'IAE) i cotitzeu autònoms (recordeu les presumpcions de la disposició addicional vint-i-setena de la Llei General de la Seguretat Social per a l'enquadrament en el règim corresponent o mutualitat alternativa), a partir de 2015 no podeu percebre una nòmina de la vostra societat pel servei o treball professional realitzat perquè l'article 27.1 de la Llei de l'IRPF considera que es tracta d'un rendiment d'activitat econòmica i, avui per avui, haureu d'emetre factura a la societat amb l'IVA corresponent i complir les restants obliga-

Per tant, mentre la Doctrina i l'AEAT no modifiquin el criteri, de que la condició de soci és un índex significatiu de la inexistència de les notes de dependència i alienabilitat, no hi haurà cap seguretat de que la relació soci-societat sigui laboral i es pugui enquadrar a l'article 7.5è de la Llei de l'IVA. ■

L'assessor de M&A i les cinc fases de la negociació

JOSEP PERE GUTIÉRREZ

Economista, soci AddVANTE M&A i membre del Grup de Treball de M&A del Col·legi d'Economistes de Catalunya
jgutiérrez@addvante.com

1. Preparació

Sense preparació no hi ha resultat. La preparació augmenta la teva flexibilitat, t'implica cert rigor i t'obliga a un nombre d'automatismes que s'aprenen amb l'experiència. Com més automatismes, més disposat estaràs a enfrontar-te als imprevistos. En aquesta fase s'ha d'establir i escriure quins són els assumptes que cal tractar, intencions sobre el que esperes aconseguir, límits: ideal màxim i opció menys favorable, llista de peticions per ordre de menys a més importància de l'altra part i quins tenen poc cost per a un i molt valor per a l'altre.

Preguntes clau en aquesta fase de preparació: Què desitja l'altre? En quin ordre de prioritats? Calibra la teva BATNA (*Best Alternative To Negotiate an Agreement*). Pregunta't què cal fer si la negociació acaba sense acord. Si no comprenem la nostra BATNA, és impossible saber quan hem d'acceptar una oferta final i quan hem d'abandonar per buscar altres opcions.

2. Exploració

Investigar, explorar, dialogar amb l'altre, ja que, per tal de poder proposar, abans has de descobrir què desitja l'altra part. Aquesta fase pot arribar a consumir aproximadament un 60% del temps de la negociació. El diàleg que s'estableix en aquesta fase d'exploració proporcionarà informació molt valuosa sobre els objectius i les intencions de l'altra part. El diàleg i les reunions permetran aflorar els punts que us uneixen i destapar allò que interessa a cada part així com apreciar allò que motiva o inhibeix l'altre avaluant fins a quin punt ho vol.

- Calibrar la BATNA de l'altra part. Una vegada has determinat en la fase de preparació la teva BATNA i el teu PR (preu de reserva o de ruptura) saps quina és l'oferta més baixa que estàs disposat a acceptar en la negociació. Ara, en aquesta fase d'exploració, has d'esbrinar quin és el teu preu més alt que podries negociar i descobrir quin seria el teu preu de reserva o de ruptura.

- Calcular el PR de l'altra part.

3. Proposta

Una proposta és una oferta provisional que fa una de les parts. La proposta respon a allò que vol

alt i un bon resultat, és a dir, qui comença volent més obté més, aconsegueix millors resultats encara que menys poder real que l'altra part. La negociació avança quan s'intercanvien propostes realistes i s'estanca quan s'intercanvien arguments, opinions i sentiments.

Les propostes es proposen amb decisió, s'expliquen de manera breu i, finalment, s'utilitzen preguntes que dirigeixin i reforcin la proposta. Les propostes no es venen sinó que es transmeten, explicar el contingut de la proposta per justificar-la es percebrà com una debilitat.

En les negociacions que contenen dades i especificacions s'han de plasmar els punts tractats més importants per escrit fins que arribin els documents definitius

l'altre i en quin ordre de prioritats. Establir un ancoratge (preu) en la proposta inicial serveix per situar quina és la BATNA de l'oferent, marca el ritme de la negociació i normalment en les negociacions els ancoratges inicials serveixen de base per a les següents negociacions i, si no fos el motiu pel qual aquest ancoratge està per sota o per sobre del teu preu de ruptura, llavors es respon contrarestant la seva influència amb una contraoferta agressiva i indicant la necessitat de treballar junts per escurçar distàncies (diàleg i moderació). Hi ha una relació entre un nivell d'aspiració

El receptor de la proposta ha d'escoltar sense interrompre la proposta que li fan i les propostes comporten una concessió. Una vegada has escoltat la proposta és aconsellable seguir els passos següents:

- Clarificar que s'ha entès correctament la proposta.

- Investigar amb preguntes possibilitats d'intercanvi.

- Proposar ara tenint en compte la proposta de l'altre, donar a l'altre allò que ell vol però amb les teves condicions.

- Preguntar per reforçar la teva contraproposta.

4. Intercanvi

Moment clau de la negociació on cal saber escoltar i interpretar cada paraula de l'altre per detectar la possible flexibilitat o debilitat. Sota tota proposta s'amaga una necessitat, les concessions serveixen per acostar-se a l'altra part i només és possible negociar acords si es fan concessions.

En aquesta fase d'intercanvi, demana abans que donar. Les condicions, abans que les ofertes.

Totes les paraules tenen un perquè i els senyals que ens indiquen poden ser conscients o inconscients.

Tot negociador ha de recapitular continuament:

- Resumir els punts d'avenç assolits.

- En arribar a diversos punts d'acord, fer un resum i destacar aquells en què esteu d'acord.

- Si la distància en la negociació és important, cal ressaltar els punts que uneixen les dues parts.

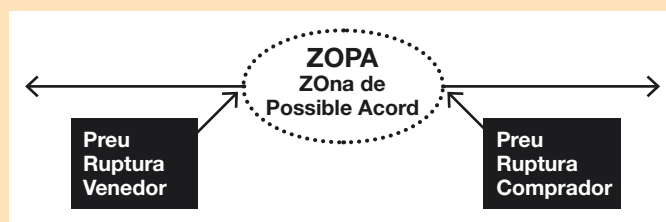
- Escoltar les propostes de l'altra part, recapitular per demostrar que ho has escoltat i així s'eviten malentesos i es reforcen els punts d'unió.

- Evitar arribar a acords aïllats, conèixer totes les peticions de l'altra part per poder valorar-ne les prioritats.

5. Acord

L'objectiu de tota negociació és tancar un acord. Es negocia fins a l'últim segon.

Els acords escrits redueixen els riscos. En les negociacions que contenen dades i especificacions s'han de plasmar els punts tractats més importants per escrit fins que arribin els documents definitius. ■

CURSOS PROGRAMATS MARÇ-MAIG 2015

ÀREA DE COMPTABILITAT I AUDITORIA

Comptabilitat de societats (augments i disminucions de capital, repartiment de resultats, accions pròpies, emprèstits, reserves)
Durada: 8 hores.
Dates: 20 i 22 d'abril.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Combinacions de negocis: comptabilitat de compravenda d'empreses, fusions, escissions i adquisicions de branques d'activitat
Durada: 8 hores.
Dates: 7 i 12 de maig.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Curs d'Expert Comptable
En preparació.

ÀREA FISCAL

Curs superior d'especialització en l'impost sobre la renda de les persones físiques
Durada: 30 hores.
Dates: del 9 d'abril al 12 de maig.
Horari: de 16:30 a 19:30 h.

Règim fiscal de les operacions de reestructuració empresarial: fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors
Durada: 8 hores.
Dates: 21 i 28 d'abril.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Successions, patrimoni, renda i IS en nous ens patrimonials
Durada: 3 hores.
Dates: en preparació.
Horari: de 16:30 a 19:30 h.

Campanya de la renda i patrimoni 2014
En preparació.

Fiscalitat d'herències

En preparació.

Curs sobre l'impost especial d'hidrocarburs
Durada: 4 hores.
Dates: maig del 2015.
Horari: de 9:30 a 13:30 h.

ÀREA FINANCERA

Planificació financera. Eines de finançament i inversió
Durada: 8 hores.
Dates: 13 i 15 d'abril.
Horari: de 16:00 a 20:00 h.

Banca electrònica: gestió de la informació
Durada: 8 hores.
Dates: 5 i 7 de maig.
Horari: de 16:00 a 20:00 h.

ÀREA JURÍDICA

Aspectes legals de la compravenda d'empreses
Durada: 12 hores.
Dates: 9, 14 i 16 d'abril.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Curs de perfeccionament concursal
Durada: 30 hores.
Dates: 13, 20 i 27 d'abril; 4, 11, 18 i 25 de maig; 2, 8, 15 i 22 de juny.
Horari: de 16:30 a 19:15 h.

Expert en mediació en economia i empresa (semipresencial)
Durada: 170 hores.
Dates: del 14 d'abril al juny.

Expert en mediació mercantil (semipresencial)
Durada: 100 hores.
Dates: del 14 d'abril al juny.

Principals novetats jurisprudencials en matèria laboral
Durada: 6 hores.
Dates: 14 i 16 d'abril.
Horari: de 16:00 a 19:00 h.

ÀREA DE CONTROL DE GESTIÓ

Programa en control de gestió/pressupostari: funcions i eines per al 'controller'
Durada: 58 hores.
Dates: del 9 d'abril al 4 de juny.

Control i estratègia
Durada: 16 hores.
Dates: 9, 14, 16 i 20 d'abril.
Horari: de 17:00 a 21:00 h.

Aplicació d'eines avançades al control de gestió: sistemes de 'reporting'
Durada: 16 hores.
Dates: 28 d'abril; 5, 7 i 14 de maig.
Horari: de 17:00 a 21:00 h.

Sistemes d'informació i indicadors de gestió: quadre de comandament integral
Durada: 12 hores.
Dates: 12, 19 i 26 de maig.
Horari: de 17:00 a 21:00 h.

Control de gestió d'àrees funcionals i operatives: implantació d'un sistema de control de gestió
Durada: 8 hores.
Dates: 21 i 28 de maig.
Horari: de 17:00 a 21:00 h.

Curs de control i auditoria interns
Durada: 12 hores.
Dates: 9, 11, 16 i 18 de juny.
Horari: de 18:00 a 21:00 h.

ÀREA DE GESTIÓ D'EMPRESES

Tècniques de 'networking' i creació de valor per a professionals
Durada: 8 hores.
Dates: 20 i 21 d'abril.
Horari: de 16:00 a 20:00 h.

Compravenda internacional d'empreses

Durada: 4 hores.
Dates: 5 de maig.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Compravenda d'empreses en crisi (fora i dins d'un concurs de creditors)
Durada: 4 hores.
Dates: 6 de maig.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

Negociació i gestió del canvi d'accionistes a les empreses
Durada: 4 hores.
Dates: 14 de maig.
Horari: de 16:30 a 20:30 h.

ALTRES ÀREES

Postgrau en Economia Verda (2a edició)
Durada: 132 hores.
Dates: del 8 d'abril de 2015 al 20 d'abril de 2016.
Horari: dimecres de 17:00 a 20:00 h.

Sistema de 'reporting' per a despatxos i empreses de serveis
Durada: 5 hores.
Dates: 21 i 23 d'abril.
Horari: de 9:30 a 13:30 h.

Aplicació pràctica de taules dinàmiques a comptabilitat, finances i auditoria
Durada: 5 hores.
Dates: 26 i 28 de maig.
Horari: de 9:30 a 13:30 h.

Obligacions comptables, fiscals, laborals i legals de les entitats esportives
Durada: 16 hores.
Dates: 27 d'abril i 4, 11 i 18 de maig.
Horari: de 16:00 a 20:00 h.

Situació actual de la competitivitat de l'economia espanyola

ÀNGEL HERMOSILLA
Economista
hermosilla@economistes.com

Fa uns mesos, el Fòrum Econòmic Mundial (WEF) va fer públic l'informe *The Global Competitiveness Report 2014-2015*, que avalua anualment la competitivitat de l'economia de 144 països en funció d'un centenar d'indicadors dels factors que determinen la seva productivitat i prosperitat. En l'elaboració d'aquest informe cal destacar la participació del professor Xavier Sala-i-Martin, de la Universitat de Colúmbia.

El Top 20 del rànquing mundial del 2014-2015 està encapçalat per gairebé els mateixos països de l'edició 2013-2014. D'aquests, la meitat són europeus, entre els quals destaca un de no comunitari, Suïssa, que és el de més competitivitat, i els països del nord i el centre de la Unió Europea, com són Finlàndia, Alemanya, els Països Baixos, Suècia, Noruega i Dinamarca. Tots aquests mantenen *grosso modo* el seu lideratge dels darrers anys, amb alguns canvis importants, com el retrocés de Suècia –de la tercera posició el 2011-2012 a la desena el 2014-2015–, i, en menor mesura, de Finlàndia i Alemanya (baixen un lloc en comparació amb el 2013-2014). Dins d'Europa, el WEF destaca els avenços significatius per millorar el funcionament dels mercats i l'assignació de recursos productius de països meridionals greument afectats per la crisi, com ara Espanya, Portugal o Grècia, mentre que d'altres, com França o Itàlia, continuen amb importants problemes de competitivitat i encara no han impulsat plenament processos de reforma.

En el Top 10 de l'informe es consoliden tres països asiàtics, que són Singapur, el Japó i Hong Kong, que juntament amb Taiwan

i Malàisia formen part dels 20 primers. Val a dir que a l'Àsia la competitivitat dels diversos països continua presentant grans contrastos. A la part sud-oriental la situació és positiva, amb Singapur i la pujada de les cinc economies més grans de la regió, amb les Filipines al capdavant, mentre que, per la seva banda, els països del sud estan més retardats.

Els Estats Units també integren el Top 10 i, en l'edició 2014-2015, incrementen la seva competitivitat per segon any conse-

cutiu, gràcies a la millora del marc institucional i als seus avenços en innovació.

Respecte a les grans economies emergents, es pot apuntar que la Xina continua encapçalant els països BRIC i guanya un lloc en el rànquing, mentre que Sud-àfrica, el Brasil i l'Índia perden posicions. Finalment, també s'ha d'esmentar l'aparició de dos països àrabs en el Top 20, com són els Emirats Àrabs Units (EAU), amb un important guany de llocs, i Qatar, així com el Canadà i Nova Zelanda.

A Espanya, cal parlar del retrocés en l'entorn macroeconòmic, del desenvolupament del mercat financer, de l'eficiència del mercat de béns i de les institucions, sobretot, privades

Top 20 de la competitivitat mundial 2014-2015

TOP 20	2014-2015 (1)	2013-2014 (2)	Canvi en el rànquing 2014-2015/2013-2014 [(2)-(1)]
Suïssa	1	1	0
Singapur	2	2	0
Estats Units	3	5	+2
Finlàndia	4	3	-1
Alemanya	5	4	-1
Japó	6	9	+3
Hong Kong	7	7	0
Països Baixos	8	8	0
Gran Bretanya	9	10	+1
Suècia	10	6	-4
Noruega	11	11	0
Emirats Àrabs Units	12	19	+7
Dinamarca	13	15	+2
Taiwan	14	12	-2
Canadà	15	14	-1
Qatar	16	13	-3
Nova Zelanda	17	18	+1
Bèlgica	18	17	-1
Luxemburg	19	22	+3
Malàisia	20	24	+4

Font: Fòrum Econòmic Mundial (WEF).

Espanya

La millora de l'economia estatal dels darrers temps es palesa, d'alguna manera, en el rànquing mundial de competitivitat i en la posició d'Espanya en comparació amb anys passats. Així, en l'edició 2014-2015 manté el lloc 35 de l'informe anterior, tot i el descens patit des del 2006-2007 (lloc 29).

Dels tres grans grups de factors analitzats –que agrupen 12 categories o pilars de competitivitat–, Espanya continua mostrant una millor situació internacional en l'apartat de “potenciadors de l'eficiència” (posició 31), als quals segueixen “factores d'innovació i sofisticació” (39) i, finalment, “requeriments bàsics” (42). Els capítols en què l'Estat palesa una fortaleza mundial més alta són, per ordre, les infraestructures –sobretot, de transport–, la dimensió del mercat –en especial, el domèstic i, en menor mesura, l'estranger–, la facilitat tecnològica –principalment, per l'ús de les TIC– i l'ensenyament superior i formació –destaca la quantitat d'ensenyament–. Val a dir que la posició espanyola en infraestructures i en dimensió del mercat és millor que la mitjana de les economies avançades. Més específicament, els factors en els quals l'Estat presenta un millor posicionament en l'informe del WEF són la inflació –en % variació anual– (1r lloc mundial), l'escolarització en ensenyament secundari (2n), la qualitat de les escoles de negoci (3r), la qualitat de la infraestructura ferroviària (4t) i els aranzels comercials (5è).

Al contrari, la situació de la competitivitat espanyola resulta més negativa pel que fa als apartats de l'entorn macroeconòmic, l'eficiència

cia del mercat de treball –sobretot, quant a la flexibilitat– i el desenvolupament del mercat financer (eficiència, integritat i confiança). Comparativament amb les economies avançades, l'Estat mostra un retrocés destacat en l'entorn macroeconòmic, les institucions, la innovació i els mercats laboral i financer. Més en concret, les pitjors posicions espanyoles en el rànquing mundial correspo-

nen a la facilitat de l'accés als crèdits (132è), l'endeutament del Govern (130è) i l'impacte de la imposició sobre els incentius a la inversió (130è) i a l'ocupació (130è). Val a dir que una enquesta recollida en l'informe del WEF a directius revela que els factors més problemàtics per fer negocis a Espanya són l'accés al finançament (26,7% de respostes), les regulacions laborals restrictives (14,4%),

la burocràcia governamental ineficient (13,6%) i les taxes impositives (12,8%).

L'evolució experimentada per la competitivitat de l'economia espanyola des del 2006-2007 es caracteritza per la pèrdua de sis posicions en el rànquing mundial, malgrat que el 2013-2014 en va guanyar una. Destaca el deteriorament en els grans grups de

factores analitzats, sobretot en "requeriments bàsics". Específicament, cal parlar del retrocés en l'entorn macroeconòmic, el desenvolupament del mercat financer, l'eficiència del mercat de béns i les institucions, sobretot, privades. Les millores es concentren, principalment, en les infraestructures, en la salut i en la quantitat d'ensenyament superior i formació. ■

Evolució de la competitivitat de l'economia espanyola. 2006-2007/2014-2015

FACTORS	2014-2015		2006-2007		Canvi en el rànquing 2014-2015/ 2006-2007 [(2)-(1)]
	Posició en el rànquing mundial (1)	País Top	Posició en el rànquing mundial (2)	País Top	
A. REQUERIMENTS BÀSICS	42	Singapur	26	Dinamarca	-16
1. Institucions	73	N. Zelanda	39	Dinamarca	-34
1A. Institucions públiques	70	Finlàndia	42	Dinamarca	-28
1B. Institucions privades	85	N. Zelanda	30	Dinamarca	-55
2. Infraestructures	9	Hong Kong	22	Alemanya	+13
2A. Infraestructures de transport	6	EAU	-	-	-
2B. Infraestructures d'electricitat i telefonia	23	Hong Kong	-	-	-
3. Entorn macroeconòmic	121	Noruega	28	Algèria	-93
4. Salut i ensenyament primari	34	Finlàndia	24	Suècia	-10
4A. Salut	8	Islàndia	24	Islàndia	+16
4B. Ensenyament primari	44	Finlàndia	27	Dinamarca	-17
B. POTENCIADORS DE L'EFICIÈNCIA	31	Estats Units	27	Estats Units	-4
5. Ensenyament superior i formació	29	Finlàndia	31	Finlàndia	+2
5A. Quantitat d'ensenyament	9	Austràlia	21	Suècia	+12
5B. Qualitat de l'ensenyament	42	Singapur	41	Singapur	-1
5C. Formació en el lloc de treball	56	Suïssa	35	Japó	-21
6. Eficiència del mercats de béns	75	Singapur	34	Hong Kong	-41
6A. Competència	84	Singapur	40	Singapur	-44
6B. Qualitat de les condicions de demanda	64	Japó	29	Japó	-35
7. Eficiència del mercat de treball	100	Suïssa	85	Estats Units	-15
7A. Flexibilitat	120	Singapur	107	Singapur	-13
7B. Eficient ús del talent	82	Suïssa	45	Estats Units	-37
8. Desenvolupament del mercat financer	91	Hong Kong	31	Gran Bretanya	-60
8A. Eficiència	96	Qatar	35	Gran Bretanya	-61
8B. Integritat i confiança	85	N. Zelanda	36	Gran Bretanya	-49
9. Facilitat tecnològica	27	Luxemburg	28	Suècia	+1
9A. Adopció tecnològica	45	EAU	-	-	-
9B. Ús de les TIC	18	Luxemburg	-	-	-
10. Dimensió del mercat	14	Estats Units	10	Estats Units	-4
10A. Dimensió del mercat domèstic	14	Estats Units	10	Estats Units	-4
10B. Dimensió del mercat estranger	19	Xina	18	Xina	-1
C. FACTORS D'INNOVACIÓ I SOFISTICACIÓ	39	Suïssa	28	Japó	-11
11. Sofisticació empresarial	38	Japó	26	Alemanya	-12
12. Innovació	37	Finlàndia	33	Estats Units	-4
Índex global de competitivitat	35	Suïssa	29	Estats Units	-6

Font: Elaboració pròpia a partir del Fòrum Econòmic Mundial (WEF).

Descens dels concursos i barreres als organismes públics

JORDI ALBIOL PLANS i CRISTIAN VALCÀRCEL BERNAL

Responsable àrea de Concursal i advocat àrea de Concursal a Rousaud Costas Duran SLP
jalbiol@rcdslp.com / cvalcarcel@rcdslp.com

Segons les dades publicades per l'Institut Nacional d'Estadística, l'exercici 2014 va ser el de l'esperat descens en el nombre de concursos de creditors presentats arreu del territori espanyol.

En concret, s'hi van presentar un total de 7.038 procediments concursals, és a dir, un 29,2% menys en relació amb l'exercici anterior, el 2013, que va registrar el rècord des de l'inici de la crisi.

Com de costum, les comunitats autònomes amb més activitat concursal van ser les de Catalunya i Madrid, amb 1.484 i 1.060 concursos de creditors presentats, respectivament, seguides per la Comunitat Valenciana (950) i Andalusia (790).

Respecte a qui insta el procediment concursal, el 93,5% (6.581) es va presentar amb caràcter voluntari –pel propi deutor– mentre que el 6,5% restant (457) va ser promogut per un o per diversos creditors, raó per la qual té la consideració de concurs necessari. En aquest darrer cas, crida l'atenció que a Andalusia el percentatge de concursos necessaris arribi al 9,7%, el més elevat de tots, a excepció del supòsit curiós de Melilla, on es va tramitar un únic procediment concursal i va ser, precisament, amb caràcter necessari.

Pel que fa a la tipologia dels deutors, 5.032 van ser societats de responsabilitat limitada, 994 es corresponien a societats anònimes, 646 eren persones físiques amb activitat empresarial, menys de la meitat (203) eren persones físiques sense activitat empresarial i, per últim, 163 presentaven una naturalesa jurídica diferent a les anteriors.

Es tracta del primer descens des de l'exercici 2010 i no fa sinó refermar les dades macroeconòmiques positives amb què s'ha iniciat l'actual 2015.

Ara bé, hi ha dues dades, una reflectida pel propi Institut Nacional d'Estadística i l'altra que es desprèn de la pràctica del dia a dia concursal, que no es poden analitzar en clau positiva.

La primera d'elles és que només un 0,2% dels concursos presentats durant l'any 2014 acompanyava una proposta anticipada de conveni, fet que demostra la gran dificultat que suposa la pos-

tual article 149.2 de la Llei concursal respecte de l'existència de successió d'empresa a efectes laborals i de Seguretat Social en cas de transmissió de la unitat productiva, previsió legal que ha estat validada per la Interlocutòria del Tribunal de Justícia Europea de data 28 de gener.

Impossibilitat d'execució en seu de liquidació

A mitjan mes de gener vam conèixer la sentència dictada pel Tribunal Suprem de data 12 de desembre de 2014. Es tracta d'una resolució que reinterpreta l'article 84.4 de la Llei concursal, en virtut del qual es poden iniciar

ments administratius o execucions separades.

En el cas en concret tramitat al Jutjat Mercantil número 2 de Sevilla, es deixen sense efecte embargaments acordats per la Tresoreria General de la Seguretat Social respecte a una sèrie d'actius de la concursada (inclosos drets de crèdits i saldos en comptes corrents per gairebé 1,7 milions d'euros) per a la satisfacció d'un crèdit contra la massa un cop oberta la fase de liquidació.

Això vol dir que, a partir d'ara, tant l'Agència Tributària com la Tresoreria General de la Seguretat Social, com a ens administratius principals i més actius, perden el privilegi establert en la pròpia Llei, s'equiparen a la resta de creditors i se supedita el cobrament del seu crèdit en funció, com a regla general, del venciment del mateix.

Com a conclusió, la resolució dotarà de seguretat jurídica els plans de liquidació que confeccionin els administradors concursals i, en conseqüència, el mateix procés de liquidació, atès que, en tot moment, es tindrà coneixement de l'actiu del qual es disposa per satisfer els creditors, que no quedarà condicionat per eventuais execucions dels organismes públics. ■

El 2014 es van presentar un total de 7.038 procediments concursals, és a dir, un 29,2% menys en relació amb l'exercici anterior, que va fer el rècord des de l'inici de la crisi

sibilitat de plantejar-la juntament amb la sol·licitud de concurs de creditors, tot i els avantatges quant a tramitació, quitança i espera de l'esmentada figura.

La segona és que, a partir del segon semestre del 2014, els operadors concursals ens estem trobant amb diverses empreses que van aprovar conveni els anys 2011, 2012 o 2013, i que veuen com no poden fer-hi front i, així, incompleixen el primer o el segon termini del pla de viabilitat i de pagaments que va rebre el benefici de la majoria dels creditors.

La conseqüència és la immediata obertura de la fase de liquidació i la reposició en el seu càrrec de l'administrador concursal, qui ha d'actualitzar l'actiu –moltes vegades deteriorat o fins i tot mal venut– i el passiu de la companyia, amb l'impediment de l'ac-

execucions administratives per tal de fer efectius crèdits contra la massa, és a dir, els que es meriten des de la declaració del procediment concursal, un cop aprovat conveni amb els creditors, declarada l'obertura de la fase de liquidació o transcorregut un any des de l'inici del concurs sense que s'hagués produït cap d'aquests dos fets.

El Tribunal Suprem considera que l'article 84.4 precisa d'una interpretació sistemàtica amb la resta de preceptes de la Llei concursal, així com els principis que regeixen arreu del text legal, com ara l'execució universal i unitària de tot el patrimoni del deutor o la *par conditio creditorum* (igualtat de tracte entre tots els creditors) per concloure que, un cop oberta la fase de liquidació de tot procediment concursal, no es poden iniciar procedi-

La Llei 31/2014 per a la millora del govern corporatiu de les empreses

NAYMA EL QUAZANI SANTI

Advocada a Guillem Bécars, advocats i economistes
juridic@gbae.es

El passat 4 de desembre de 2014 es va publicar al BOE la Llei 31/2014 –ja en vigor– per la qual es modifica la Llei de societats de capital per a la millora del govern corporatiu. Aquesta Llei articula una sèrie de modificacions del text refés de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol (LSC), que busca la millora del govern corporatiu.

Les novetats introduïdes en la LSC poden agrupar-se principalment en dues grans categories:

- Les relatives a la Junta General i drets dels accionistes.

- Les relatives a l'òrgan d'administració de les societats de capital.

Principals modificacions normatives en matèria de Junta General i dret dels accionistes

1. Ampliació de competències de la Junta General. La Junta General té com a nova competència deliberar i acordar sobre l'adquisició, l'alienació o aportació a una altra societat dels actius essencials, entenent com a tals aquells en els quals l'import de l'operació superi el 25% del valor dels actius que figurin en l'últim balanç aprovat.

Amb la Llei s'assimila el règim de les societats anònimes al de les societats de responsabilitat limitada, de manera que la Junta General en totes les societats de capital pot impartir instruccions de gestió a l'òrgan d'administració, llevat disposició contrària en els estatuts.

2. Conflicte d'interès entre accionistes. S'amplia a totes les societats de capital el règim fins ara establert en la LSC per a les societats de responsabilitat limitada. En

aquest sentit, es prohibeix a l'accionista/soci que exerceixi el seu dret de vot en els casos més greus de conflicte d'interès.

En la resta dels casos, es regula una presumpció d'infracció de l'interès social, quan l'acord s'hagi adoptat gràcies al vot decisiu del soci o dels socis afectats pel conflicte. En aquest cas, i llevat algunes excepcions, serà el soci o els socis en conflicte els que hauran de justificar la seva correcta actuació conforme a l'interès social.

3. Impugnació dels acords socials. Fins ara, la LSC distingia la impugnació dels acords en nuls o

La Llei 31/2014 té per objecte modernitzar i millorar el govern de les societats de capital i donar més protagonisme a la Junta d'accionistes/socis

anul·lables i aquests últims eren tots aquells que no anessin en contra de la llei ni de l'ordre públic. Amb la Llei 31/2014, s'unifiquen tots els casos d'impugnació i s'estableix un únic termini d'impugnació d'un any (que es redueix a tres mesos en el cas de les societats cotitzades). Així mateix, es redueix el percentatge del capital social necessari per tal d'impugnar acords del consell o de qualsevol altre òrgan d'administració, que passa del 5 a l'1% (i és del 0,1% en les societats cotitzades).

Principals modificacions normatives relatives a l'òrgan d'administració

1. Remuneració dels administradors. Amb la modificació s'obliga a determinar els conceptes de la retribució dels administradors i que, de manera enunciativa, poden consistir en:

- a) Una assignació fixa.
- b) Dietes d'assistència.
- c) Participació en els beneficis.
- d) Retribució variable amb indicadors generals de referència.
- e) Remuneració en accions o vinculada a la seva evolució.
- f) Indemnització per cessament, sempre que aquest no estigui motivat per l'incompliment de les funcions d'administrador.
- g) Els sistemes d'estalvi i previsió que es considerin oportuns.

Es preveu que, en tot cas, la remuneració dels administradors haurà de guardar una proporció raonable amb la importància de la societat, la situació econòmica que tingui en cada moment i els estàndards de mercat d'empreses comparables.

2. Deures dels administradors.

a) De diligència. La diligència de l'administrador ha de ser concorde al seu càrrec. S'estableix un deure de dedicació a la societat i la necessitat d'adoptar mesures per a la bona direcció i control de la societat.

b) De lleialtat. El deure de lleialtat, de caràcter imperatiu, suposa l'acompliment del càrrec d'administrador d'acord amb la bona fe i en el millor interès de la societat. En el cas d'infracció d'aquest deure, els administradors hauran d'indemnitzar pel dany causat al patrimoni social i retornar l'enriquiment injust obtingut.

c) D'evitar els conflictes d'interessos. La fins ara discrecionalitat de l'administrador de comunicar a la societat situacions de conflicte s'elimina i s'estableix una enumeració de les actuacions que l'administrador haurà d'abstenir-se de fer per no incórrer en un conflicte d'interessos.

3. Règim de responsabilitat. Els administradors hauran de respondre quan intervingui dol o negligència. No obstant això, la culpabilitat es presumirà, llevat prova en contrari, si l'acte és contrari a la Llei o als estatuts. Aquesta responsabilitat s'estén tant als administradors de fet com a les persones físiques (representants) designades per l'administrador persona jurídica. A més, la persona física respondrà de manera solidària juntament amb la persona jurídica a la qual representa.

4. El Consell d'Administració. Totes aquelles societats en les quals l'òrgan d'administració sigui un consell, aquest haurà de reunir-se, almenys, una vegada al trimestre. En qualsevol cas, la norma no estableix cap tipus de sanció per l'incompliment d'aquesta obligació, no obstant això, sí que podrà considerar un incompliment del deure de diligència dels administradors.

Així mateix, s'imposa l'obligació de subscriure un acord amb el conseller delegat, així com amb qualsevol membre del Consell d'Administració que, sense ser conseller delegat, tingui atribuïdes funcions executives. El contracte haurà de detallar tots els conceptes retributius del conseller.

Conclusió

La Llei 31/2014 té per objecte modernitzar i millorar el govern de les societats de capital i donar més protagonisme a la Junta d'accionistes/socis, en les decisions empresarials, introduint controls més estrictes a les remuneracions dels administradors i regulant la responsabilitat per la seva gestió, entre altres matèries. ■

Impuls a la connexió emprenedors & 'business angels'

MIQUEL SACRISTÁN

Economista i director d'EconomistesBAN
economistesban@coleconomistes.cat

El Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC), com a ens de referència de la vida econòmica i empresarial de Catalunya, es proposa donar un nou impuls a la xarxa EconomistesBAN, espai empresarial i d'emprenedoria on convergeixin emprenedors (amb la seva passió, empena, dinamisme i innovació en els seus projectes) i *business angels* (els inversors que aporten la seva experiència de gestió, de relació i de suport econòmic als projectes).

Si ahora afegim la potencialitat de la xarxa de col·legiats i de despatxos professionals del CEC, convertim l'espai EconomistesBAN en l'espai més professional on presentar els millors projectes d'emprenedoria per tutelar-los i donar-los valor i que siguin validats pels inversors. En definitiva, projectes que, en els dos sentits "emprenedor + inversor", porten el segell del CEC.

Des d'EconomistesBAN fem un seguiment de l'evolució dels projectes, amb els seus promotors per tal que els inversors de la xarxa EconomistesBAN mantinguin la connexió amb el dia a dia dels projectes i facilitar així la informació per a la presa de les seves decisions d'inversió.

12è Fòrum EconomistesBAN

El 12 de febrer, en un auditori ple, es van presentar vuit projectes interessants, tots ells amb un bon potencial de futur:

● **GO&VENTURES.** Grup d'e-commerce basat en la recomanació, prescripció i inspiració. Venda emocional *versus* venda racional, són prescriptors de moda i estils de vida. Presenta el projecte Jordi Casabella, bus-

quen 350.000 euros per impulsar l'expansió internacional.

● **CERVESES LA BRAVA.** Crear la primera companyia cervesera al territori gironí. Una cervesa massiva i referent a la Costa Brava-Girona. Sergi Carmona i Francesc Aliarts xifren les necessitats d'inversió en 350.000 euros per impulsar-ne la producció i el màrqueting.

● **MONA & LEO.** El mercat està demanant una cosmètica sana i segura. A partir d'aquesta premissa, Mar Masulli presenta un

projecte que formula, dissenya i comercialitza cosmètica natural certificada. Necessita 200.000 euros per créixer en punts de venda i millorar el producte.

● **ESPORTICS.** *Software* en el núvol per organitzar, gestionar i promoure esdeveniments esportius, que combina amb una xarxa social esportiva. Presenta Vanessa Palmer, que sol·licita 120.000 euros per tal de desenvolupar el producte, vendes i màrqueting.

● **LEDMOTIVE TECHNOLOGIES, SL.** Sistema d'il·luminació dinàmic i intel·ligent capaç de re-

produir qualsevol tipus de llum visible amb tecnologia LED. Presenta el producte i el projecte el seu creador, Josep Carreras; cal una inversió d'entre 250.000 i 500.000 euros per impulsar la comercialització, R+D i maquinària.

● **TRADIZIONALIA, SL.** És una amable i gratificant experiència de consum gastronòmic. Desenvolupa espais còmodes i agradables on es pot gaudir d'una gastronomia artesanal, saludable i assequible. Presenta Jordi Simón, busquen 350.000 euros per atendre l'expansió en franquícies.

● **SEED-BOX.** Davant d'una tendència creixent del concepte de cultiu ecològic, associat al menjar saludable, Carlos Lleva presenta Seed-Box. Es tracta d'una taula de cultiu innovadora, plegada en una atractiva caixa per potenciar el cultiu d'autoconsum. Esperen reunir 150.000 euros per impulsar comercialment la companyia.

● **MOBSYTE.** Es tracta d'una eina per crear pàgines web, blogs i botigues *on-line* al núvol, sense coneixements de programació, que ajuda els clients a tenir presència *on-line* i a complir els seus objectius de negoci.

Presenta Alejandro Sánchez, qui sol·licita 200.000 euros per al màrqueting *on-line*.

Com s'optimitzen fiscalment les inversions en 'start-ups'

Va acompanyar l'acte Emilio Pérez Pombo, membre de la Comissió d'Assessors Fiscals del Col·legi, que va fer un repàs d'alguns dels incentius fiscals, exempcions de rendes, bonificacions i deduccions en la quota que tenen les inversions en noves empreses, diferenciant els incentius fiscals per a l'inversor persona física, per a l'inversor persona jurídica i per a la societat (*start-up*).

Pérez Pombo va remarcar que "els inversors han d'aprofitar els avantatges fiscals d'invertir en una *start-up*, sense oblidar les oportunitats fiscals de la pròpia *start-up* en la qual inverteixen".

També va insistir en explotar els avantatges del concepte *Patent Box* (article 23 LIS), com "el petit gran oblidat de la normativa" que "ens eximeix de tributar pel 60% dels ingressos provinents de les llicències i cessions d'ús de patents i assimilats".

Com a cloenda es va mantenir l'habitual *networking* de connexió entre emprenedors i inversors. Si esteu interessats en algun projecte, feu-nos-ho saber a economistesban@coleconomistes.cat. ■

Com fer treballar els mitjans socials per connectar amb els clients

INMA RODRÍGUEZ-ARDURA

Professora dels Estudis d'Economia i Empresa (UOC) i directora de l'Observatori de la Nova Economia (Internet Interdisciplinary Institute, UOC)

Els mitjans socials han guanyat un espai molt important en la vida dels consumidors; i les marques no tenen més opció que desenvolupar estratègies de màrqueting de mitjans socials ben apropiades per mantenir connexions estretes amb els clients, actuals o potencials. És bo començar a desplegar una estratègia de màrqueting de mitjans socials al més aviat possible, encara que per a això s'hagi de recórrer a iniciatives de petit abast. Però també ho és que aquestes iniciatives parteixin d'un coneixement precís sobre el comportament dels consumidors, s'integrin en l'estratègia de màrqueting i siguin el resultat d'un procés de planificació acurat. A més, les estratègies de màrqueting de mitjans socials s'han d'anar millorant a partir del coneixement acumulat sobre els seus resultats, i els canvis que es detecten en l'entorn. Viquipèdia, Facebook i Twitter tenen menys de 15 anys de vida, i cal estar preparat per al que pot venir a continuació.

Els avantatges dels mitjans socials

Afirmar que les iniciatives de màrqueting als mitjans socials són imprescindibles és una obvietat però no està tan clar com es poden aprofitar les oportunitats que presenten aquests mitjans per assolir els objectius de negoci. Prova d'això és que molts esforços de màrqueting als mitjans socials estan disgregats o es guien per l'única premissa que com més visibilitat i més connexions millor, per la qual cosa no acaben sent eficaços. En realitat, l'estratègia de màrqueting de mitjans socials no consisteix únicament a dissenyar un perfil corporatiu en els mitjans socials o llençar tuits, posts, fotos, vídeos

o pins. I tampoc no es poden utilitzar els mitjans socials com a simples altaveus dels missatges comercials. Si s'actua així, i encara que es generin molts amics i seguidors, difícilment es pot aconseguir el desitjat retorn de la inversió.

Definir els objectius

Per tal que l'estratègia de màrqueting dels mitjans socials sigui efectiva, en primer lloc, cal decidir els seus objectius de màrqueting i, en segon lloc, s'han de concretar els públics objectiu als quals es dirigirà. Els objectius que es proposin poden ser molt variats: des de desenvolupar co-

És bo començar a desplegar una estratègia de màrqueting de mitjans socials al més aviat possible, encara que s'hagi de recórrer a iniciatives de petit abast

munitats virtuals que giren al voltant de la marca o involucren els consumidors en activitats d'innovació oberta fins proporcionar suport als clients que han adquirit els productes, mitjançant un diàleg estret i honest. Tot, amb la idea de facilitar experiències entretengudes, útils i participatives al voltant de la marca.

Concretar el públic objectiu

Per la seva banda, la definició del públic objectiu requereix l'ús de mètodes i tecnologies d'observació, les quals permeten rastrear i analitzar les converses públiques als mitjans socials, aprendre d'elles i conèixer els comportaments públics dels consumidors on-line. A més, com cada mitjà social té les seves particularitats, convé comprendre les característiques de cada plataforma i els usos que hi donen els consumidors.

Triar els mitjans

En tercer lloc, s'han d'identificar aquells mitjans socials concrets que s'utilitzaran. Com els consumidors acostumen a fer servir més d'un, sol ser més adient definir un mix de mitjans socials. També és desitjable que els continguts que es desenvolupin siguin fàcilment traslladables d'una plataforma a una altra, alhora que s'ajusten a les característiques comunicatives de cada mitjà i a la seva audiència particular. A més, cal assegurar que cada acció en els mitjans socials fa créixer la reputació de la marca, i que els usuaris es formen una imatge sòlida i coherent sobre ella.

L'esquema comunicatiu

En quart lloc, convé definir el tipus de continguts, i l'esquema comunicatiu que s'utilitzarà per distribuir-los. I aquí cal tenir presents els objectius de màrqueting que s'han proposat aconseguir, els gustos i hàbits del públic objectiu, el pressupost de què es disposa i les característiques comunicatives de cada mitjà social. És adient promoure i facilitar informació i recursos amb valor per al consumidor, que permeten escoltar els consumidors i connectar amb ells; i combinar els comentaris i continguts que aporten amb els recursos i informacions elaborats per la marca.

La producció de continguts

En cinquè lloc, cal produir i distribuir eficaçment els continguts. La presència en els mitjans socials requereix de la preparació continuada de recursos, i el seguiment

i estímul de les converses o connexions amb els usuaris. A més, cal desplegar iniciatives que optimitzin els mitjans socials tot facilitant la transferència de continguts entre plataformes socials, i entre aquestes i el lloc i les apps de la marca. Amb això s'augmenta més fàcilment la notorietat i la visibilitat dels continguts, es millora el posicionament entre els resultats dels cercadors i s'acaba generant més tràfic.

El cercle es tanca amb la utilització de mètodes i procediments per avaluar immediatament els resultats de les iniciatives de màrqueting en els mitjans socials, els quals hauran de proporcionar la informació necessària per avançar i millorar, a velocitat de creuer, l'estratègia dels mitjans socials. La informació sobre els principals indicadors que cal considerar moltes vegades es pot obtenir dels mateixos mitjans socials. En altres casos (com, per exemple, quan cal avaluar les ràtios de conversió en clients), s'ha de recórrer a tècniques d'anàlisi de la marca. ■

PUBLICACIONS DEL COL·LEGI D'ECONOMISTES

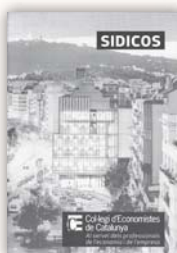
REVISTA ECONÒMICA DE CATALUNYA

INFORMATIU DE L'ECONOMISTA

DOCUMENTS TÈCNICS I ALTRES PUBLICACIONS

Col·legi d'Economistes de Catalunya
Al servei dels professionals de l'economia i de l'empresa

BARCELONA Pl. Gal·la Placidia, 32
08006 Barcelona. Tel. 93 416 16 04
cec@coleccionistes.cat

GIRONA Joan Maragall, 44, entl. 3a
17002 Girona. Tel. 972 21 45 33
girona@coleccionistes.cat

LLEIDA Pere Cabrera, 16, 1r G
25001 Lleida. Tel. 973 21 06 33
lleida@coleccionistes.cat

TARRAGONA Rambla Nova, 58-60, 5è A
43004 Tarragona. Tel. 977 21 70 42
tarragona@coleccionistes.cat